

BẢO QUẢN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BAO XIN TRẢ TIỀN
TRU'OC

mai

ra ngày thu sau mỗi tuần

Directeur : Đào-trình-Nhật

GIÁ BẢO

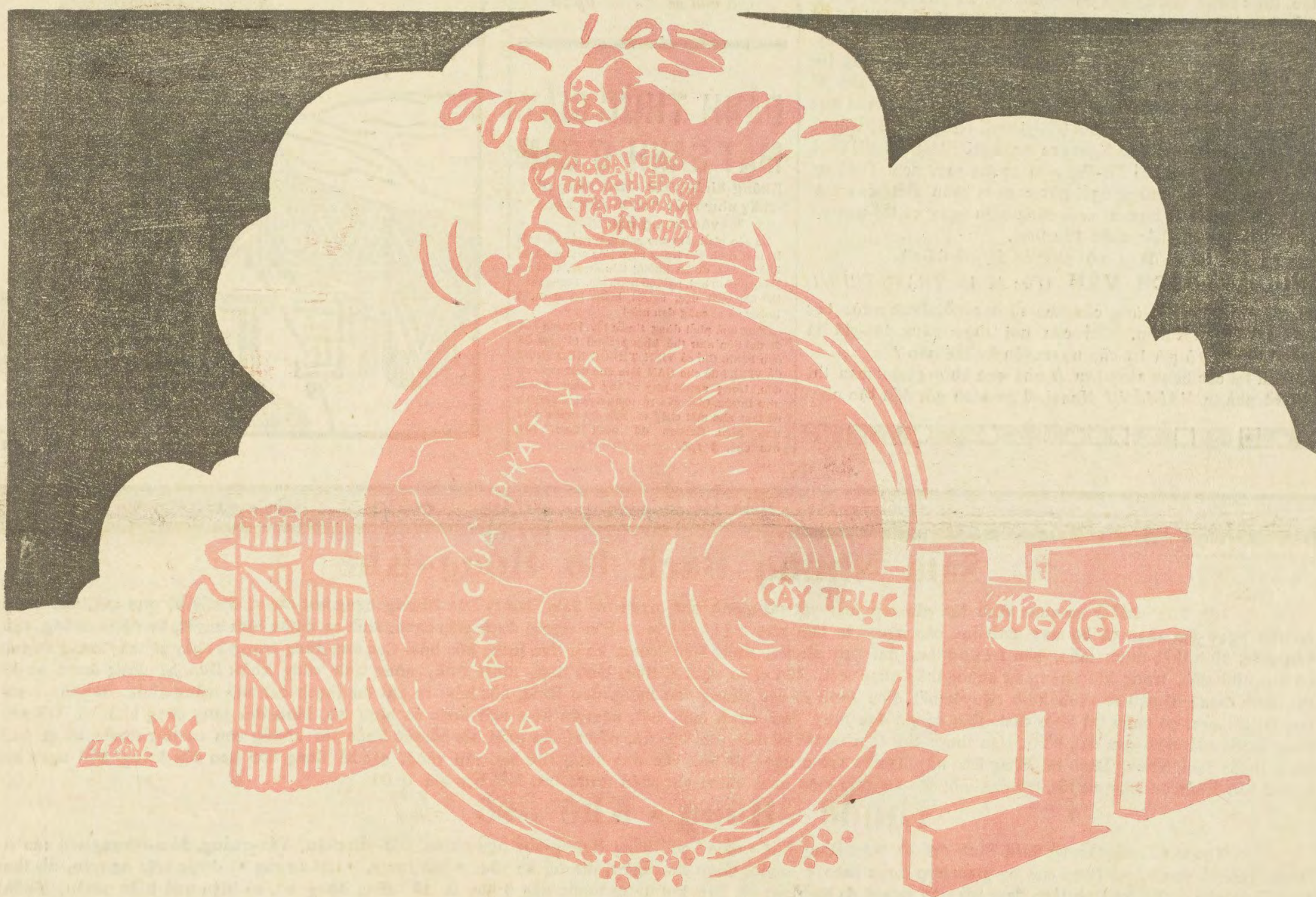
1 năm 7\$ 00 — 6 tháng

3\$ 60 — 3 tháng 1\$ 80

Abonnement administratif:

10\$ 00 par an

NAM 2 — 30 DÉCEMBRE 1938 — N° 67 — MỖI SỐ 20 TRƯỞNG: 0\$ 15

Mấy ông Dân-chủ ứ hơi. — Hít đời thứ nọ, Mút đời thứ kia!

VỀ CHUYỆN UÔNG-TINH-VỆ BAY DẦU MẮT
CÓ THỂ DÒI THAY DỤC CÁI CHO LOẠI NGƯỜI

KHÁ TIỀM CHO TRU'ONG-TỬ'U VÀ LAN-KHAI

HAI TIÊU-THUYẾT GIA, MỘT ĐIỀU ẨM-HẬN

TỜ CẢO-PHỎ « MẮT-TRẦN BÌNH-DÂN »

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON
M. MATSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

Bùa yêu, Chài mừng, Gồng ngãi

Trong thời-đại khoa-học này, còn bao nhiêu là việc huyền nhiên mà ta không những không cần nghĩa được, mà cũng không biết cả cách thức chế tạo, thực hành ra sao nữa. Nhưng chỉ cần mua :

Khoa-học huyền-bí

Cửa nhà in MAI-LINH Hanoi xuất bản — Giá 3 xu

là ta có thể trông thấy nhiều tia sáng đằng sau bức màn bí-mật ấy. Đó là tờ báo đầu tiên ở xứ ta chuyên khảo về khoa học huyền bí (Sciences occultes). Các bạn đọc sẽ được hiểu biết cách thức chế tạo, thực hành những thứ bùa thuốc ấy, do những bài phóng sự khảo cứu rất công phu và ngay hiểm. KHOA-HỌC HUYỀN-BÍ sẽ có những bài khảo về Bát-sát, Thái-ất, xem vết mực, gót giày, đoán mộng, tìm giếng, tìm vàng, v.v.. Lần lần, lại có những bài phóng vấn các thầy Mo, các tay pháp thủy có danh, các nhà số học nổi tiếng, tường thuật và luận đoán những nơi huyền bí như đền Sông (Thanh-hóa), miếu cấm (Hà-giang), rừng ông Bò (Nghệ-an), núi Bà-đen (Nam-kỳ)... Ngoài ra, trong KHOA-HỌC HUYỀN-BÍ lại có những trang số Tử-Vi, xem tướng tay, xem Triết-tự, Thôi-miên-thuật, do những ngòi bút chuyên môn viết, dạy một cách thực hành rất dễ học, ai xem cũng hiểu ngay và thí-nghiệm được, có kết-quả và chắc chắn tức thời.

Ngay số đầu, lại có đăng một chuyện dài về dã-sử.

TIẾNG SẦM BẠCH VÂN (Tác là đời TRẠNG-TRÌNH)

Kể lại cái đời kỳ-dị lạ lùng của nhà số học nổi danh nước ta : Ông Nguyễn-bình-Khiêm. Chỉ cần nói thêm rằng tác-giả là VÂN-TUYÊN đủ rõ giá trị của bộ truyện ấy thế nào ?

Hỏi mua tại các hàng sách lớn, ở nhà quê không tiện mua thì gởi thư về nhà in MAI-LINH Hanoi sẽ có sách gởi đến tận nhà

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhân Mã

Chứng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mất lẽ tại điếu, đau lưng mỏi gối, mình mẩy ốm nhom hay đi đêm, cũng là xôn dái. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chân nhức mỏi, trong bụng hơi hộp chân vầu mặt mày. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu NHÂN MÃ. Uống một tuần thì thấy sự tinh nghiệm phi thường, tinh khí đầy đủ, dầm cam đoan không hay trả tiền lại và thưởng các tôn phi. Vì trước khi tới đau thận cả năm, chạy đủ phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa bảo chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi ve 0p.50. Do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boite postale n° 336 Saigon, trả bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính ở góc Chợ mới Saigon. Mua lễ do nơi các Đại lý.

Giá mỗi ve 0p.50

ĐÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy thấy như mới "bơm sức khỏe" vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày đỡ một lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra không đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra. Buong phenh hơi, người có bệnh táo. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn bã u sầu, ý tưởng về gì cũng đen mờ !

Cũng quá phải dùng thuốc tây. Nhưng bắt đi đại tiện như thế không chưa tới nguồn cơn bệnh. Chỉ có VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU CARTERS để cho GAN làm cho mật sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như thuốc. Chắt chắt cả, ngon ngọt, rất mạnh để làm cho mật chảy ra. Nên đòi thuốc viên nhỏ hiệu Carters để nuôi Gan. Các bao chế. \$ 1.25.

M. L. MOCH: 33

Sâm Nhung Bách Bỏ Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần dần đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuần, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi một, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bỏ đi, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bỏ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn ; các ông dùng thứ bao sấp vàng, các bà dùng thứ bao sấp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai nghiền với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phấn, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh dạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không tròn lần chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai bao thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hễ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai ; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm dềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng :

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Hải-phong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc : « Gia-đình-Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt-Cầm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận ký hiệu Phạt 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON : Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao ; BÉNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau ; THUDAUMOT : Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG : Long-Hồ ; LONG-XUYỀN : Hữu-Thái ; SOC-TRĂNG : Trương-xuân 77 Đại-ngãi ; MYTHO : Móng-Hoa ; CÁN-THƠ : Au petit gain ; BAC-LIÊU Trang-hiếu-Nghĩa ; RACH-GIA : Vạn-Hóa Rue Gia-long ; TRA-VINH : Liên-Hiệp thư-quân.

mai

2e ANNÉE — N° 67

VENDREDI 30 DÉC. 1938

Direction & Rédaction : N° 150, rue Lagrandière - SAIGON

Directeur : Đào-trinh-Nhật

Hồi thứ nhứt

UÔNG TIÊN-SANH ĐĂNG-VÂN TÀU-QUỐC

NGƯỜI ta định che bao nhiêu tấm bình - phong ở trước cuộc đào-tàu của Uông-tinh Vệ, nhưng rốt lại sự thật đã xò ngã hết.

Ban đầu, Havas mới truyền bá tin này ra, chánh-giới và báo giới Tàu ào ào cái-chánh, cho là chuyện bày đặt hư-truyền, cũng như những hôm thất thủ Quảng châu và Hòn khâu vậy.

Thuyết này nói Uông có bệnh cốt hay đi Hương-cảng điều trị, vì công việc lo nghĩ nhiều quá thành ra bệnh cũ lại phát. Thuyết kia nói Long-Vân chủ-tịch Văn-nam mời Uông đến Côn-minh để bàn định đại-kế, chớ không phải có chuyện giảng-hòa với Nhật bao giờ. Một tờ báo đúng đắn và tin tức linh-thông như là tờ Đại công (xuất bản cả hai nơi : Hương - cảng và Trùng - khánh) cũng bác hẳn cái tin họ Uông đào-tàu, lại nói thêm rằng Uông sắp trở về.

Nhưng hai ba hôm sau đây người ta đã chịu nhìn nhận là sự thật. Hiện nay Uông ở Hương cảng hay Hanoi không rõ, cũng không ai dám chắc Uông có cái sơ tâm muốn giảng-hòa với Nhật hay không, duy đến sự thật trần trướng, thì quả Uông nửa đêm 21 phải trốn bỏ Trùng-khánh mà bay đi, vì lẽ bất đồng ý kiến với Trương-giới-Thạch. Nếu ở lại, sợ Tưởng có thể gian cầm hay làm hại được. Uông còn lạ gì cái cảnh ngộ của Hồ-hán-Dân Lý-tế-Thâm ở Thang-sơn lúc nọ và Trương-học-Lương đang ở Lan-châu bây giờ.

Ai cũng biết Tưởng với Uông là hai cây trụ đá của Trung-quốc hiện tại, và như bản đờn đồng điệu, cả hai cùng một quyết tâm kháng chiến từ lúc xảy ra vụ Lư-câu-Kiền, rồi thì cùng nhau lo toan, cùng nhau hoạn nạn, như bóng với hình, anh chạy đi đâu, tôi chạy theo đó, đến nay sao lại có bất đồng ý kiến ? Hay là Uông có cái chủ trương muốn hòa với Nhật chăng ?

Biết đâu !

Bởi trước kia Uông cũng quyết tâm kháng chiến như ai, là tin cậy nơi thao lược của Tưởng và binh lực Trung-quốc sau 7 năm sửa sang rèn tập nhờ cái nhục thất thủ Đông-tứ-tĩnh, nay chắc có thể kháng chiến Nhật một cách thắng lợi, không dễ quân giặc lấn qua được một tấc đất. Chẳng dè càng đánh càng thua, bao nhiêu danh-đô đại-trần, bao nhiêu những tỉnh giàu có và lợi-tiền giao-thông, trước

sau bị luân-hãm. Khí-giới bắt đầu thiếu thốn ; nhơn-dân tai hại khổ sở đã nhiều ; chánh-phủ lại bị dồn mãi vào trong chỗ thâm-sơn cùng cốc, có mấy ngõ giao-thông với ngoài, nay mai chắc quân giặc cũng bịt mất.

Những điều trông thấy mà đau đớn lòng, có lẽ Uông hồi tâm thôi chí, muốn bãi-binh đình-chiến đi cho rồi. Ta nên biết với Uông, bãi binh đình-chiến không phải là ngánh mặt theo thù, mưu toan công danh phú quý gì đâu. Uông nhớ lịch sử, muốn rằng Trung-quốc giữ lấy một góc Tây-nam với khu vực 8 tỉnh, dân-số hơn 100 triệu, rồi lo dưỡng sức rèn tài, mở mang nguồn lợi, để mưu đồ báo phục về sau, chớ bây giờ đánh mãi đã khổ dân mà không lợi gì cho đại-kế quốc-gia chút nào. Ngày xưa, Lưu-Bang bị Hạng-Võ dồn uất vô trong kệt Tam-Tần, chính là chỗ Quốc-dân chánh-phủ thất bại bây giờ, mà sau chẳng thừa thế vọt ra, lấy ráo thiên hạ là gì đó !

Bởi vậy, lúc nào hăng há chủ-chiến, nhưng từ lúc thất thủ Võ-Hơn tam-trấn thì Uông vì sự-thể mà thay đổi ra ý-kiến chủ hòa. Ta xem lúc chánh-phủ lui về Trùng-khánh, có bữa tiếp kiến báo-giới ngoại-quốc, Uông đã ngay thẳng tỏ bày cái tư-tướng ấy.

Dư-luận cho Uông là người thần thờ mất trí — một người cứ phải bỏ thành chạy giặc mãi đến phải mất trí không chừng — nhưng trong khi dư-luận chưa hết kinh-hoàng, thì Uông lại phát biểu ngay một bài : « Cái đại-giá của sự hy-sanh ». Trong đó công-kích « lối dân du-kích »

và « chánh-sách cháy đất », cho là không phải cách hay ở đời văn-minh khoa-học này.

Té ra hai cái kế-hoạch kháng chiến của Trương-giới-Thạch ôm ấp trong lòng hơn hết, đều bị Uông đem ra phi-ngộ. Hai nhà lãnh-tự phải trở nên bất đồng ý-kiến là lẽ tất-nhiên. Mà Uông phải bỏ Trùng-khánh chạy trốn cũng là lẽ tất-nhiên. Nếu không thì nhà ngục trên núi xanh hay là 12 viên đạn có thể chờ đợi Uông trong sớm tối.

Ai nhớ lịch sử Trung-hoa Dân-quốc trong khoảng mười mấy năm trở lại đây, chắc không lấy gì làm lạ cho sự Uông Tưởng bất đồng ý kiến Hai ông này tan tan hiệp hiệp đã bao nhiêu phen. Không phải đến nay mới có. Dầu lúc hiệp nhau thì chẳng qua cũng chỉ là một cuộc chung giường khác mộng, gần mặt xa lòng mà thôi.

Nay Uông bỏ đi rồi sao nữa ? Nhiều người đang băn khoăn muốn biết cứu cánh.

Chúng tôi không hề dám nói mình biết được ân-tình hay đại-cuộc tất-nhiên của Tàu, vì là chánh - giới bên Tàu thuở nay thường có những việc diễn-biến khác hẳn mọi sự liệu đoán của người ta và làm cho thiên hạ ngờ ngẩn.

Có điều chúng tôi dám tin chắc họ Uông bỏ Tưởng-giới-Thạch và Trùng-khánh chạy đi, không khi nào chạy qua phía Nhật nói chuyện thỏa-hiệp để cầu lấy công danh phú quý gì cho mình đâu. Chúng tôi chỉ lo Trung-quốc sẽ bắt đầu chia ba, mà việc họ Uông đào tàu là hồi thứ nhứt.

Trừ ra cái khu vực đã thuộc về Nhật, người ta có thể trông thấy cái phần còn lại kia sẽ chia làm hai, là cánh Tưởng và cánh Uông, cùng làm việc cứu-quốc kháng Nhật, mà cánh Uông còn thêm một việc đảo Tưởng nữa. Trong các hàng chánh khách và tướng-sĩ Tàu ngày nay, phải biết những người là vậy cánh tông phục Uông không phải là ít.

Nước cờ nay mai có thể đi tới, chúng ta cứ chầu rìa ngó coi.

T. V.

Cần kíp

Xin nhắc chư vị đại-lý nên gấp cho biết về số báo đặc-biệt cần lãnh để chúng tôi nhứt định số in ngày 3 Janvier này.

Hôm nay hết năm 1938, luôn dịp xin chư-vị mua báo từ đầu năm mà chưa ban cho tiền báo, nay làm ơn gởi mandat gấp cho chúng tôi tiện việc sổ sách. —M—

1939

Meilleurs vœux de nouvel an à nos lecteurs et annonceurs français

« mai »

ông vua cho mau...

NGHE hai tiếng

« cho máu », chắc nhiều bà con ta lấy làm lạ. Vì ở xứ mình hiện tại chỉ có cái hạng « hút máu » người ta thì nhiều, chớ có ai cho bao giờ. Song ở xã - hội tây - phương có những kẻ đi hút máu thiên hạ, mà cũng có lắm kẻ rút máu mình ra cho người ta.

Người vạm vỡ,

mới ngó tưởng là một bốc-xơ, lực-sĩ nào đây, tên là Ed. Howard ở thành Philadelphie nước Mỹ, đã cho máu mình để cứu mấy trăm người khỏi chết. Vì y-khoa tây-phương lâu nay, nhờ phép truyền máu (transfusion de sang) mà cứu được những bệnh-nhơn trong cơn thập tử nhứt sanh.

Ông già này, năm nay ngoài 60 tuổi, đã cho máu 882 lần, cộng 109 lít máu, bởi vậy người ta tôn ông là « ông vua cho máu ».

Mỗi lần cho máu, phải như ai thì một nhọc năm nghĩ một hồi, nhưng ông vua này liền đi tập luyện thân thể như hình thấy đây.

âu chuyện hằng tuần

CƯỜI VỢ MÀ BI BẮN CHẾT...!

V Ò A thoáng qua rằng giữa lúc quốc-gia hoạn-nạn, đầu bài, chắc mình là quân-nhơn, sao được cười nhiều đợc - giả vợ một cách tốn hao xa xỉ quá. đoán ngay là Ai bảo rằng ông Tưởng đã làm việc này là phải ; tôi bảo ông thái nhân-tâm và vô nghĩa lý. Chẳng

Phải rồi. Thế-gian chỉ có nước Tàu mới có chuyện éo-le kỳ cục qua ông muốn mượn việc này để chỉ tỏ ra chấp pháp nghiêm minh, hầu che đậy những chỗ tư-vị bất công của ông trong nhiều việc khác.

Một viên lữ-trưởng, họ Vương (mới rời các báo có đăng rõ tên tuổi và đạo-quân thứ mấy, nhưng tôi quên mất, xin lỗi các ngài), chưa có giặc tới đã bỏ thành chạy trước kia, sao ông không bắn đi. Hoa Nhật chiến tranh kia lặn. để bắn chỉ một viên tiêu-tướng chỉ có cái tội là cười vợ tốn hao.

Không chừng nhà gái sợ đề lán, con mình mất tiếng là phu-nhơn Ai bảo rằng Vương chết là đáng đời đáng kiếp ; tôi thương hại Vương đã bị chết ức chết oan. Tôi dám cá với các ông rằng hiện nay cái can hôn ấy, nếu không phỏng phất ở trước cửa động-phòng hôm nọ để cùng chị vợ góa thờ than nỗi tức, mà mai trở đời, thì chắc đang gổ cừa Tôn-lăng trên núi Tỉ - kim để thừa kiện

Wương phải xin phép trưởng-quan về nhà ít ngày để làm lễ thành hôn.

Vừa là tướng - quân, vừa là phú-hộ, lẽ tự-nhiên Vương muốn làm đám cưới rất mực sang trọng xa hoa, cho trọng sự thể. Thời thì

Một chuyện hết sức thường tình. Chỉ có bấy nhiêu đó mà ông Tưởng-giới-Thạch nở lòng bất Vương bị mất dựa lưng vô vách tường, cho ăn 12 viên đạn. Lấy có

Hầu hết những bệnh liệt vật của bạn gái như : nhức đầu, đau bụng vào những ngày có kinh, hay buồn người men mệt, mất máu, đều sanh ra bởi kinh nguyệt không đều.

● Không những làm mất sức người thiếu-phụ, làm mất vẻ đẹp thiên nhiên, mau già, mà có ảnh hưởng không tốt cả tinh thần. Hay lạnh đậm, quao quao với chồng. Trong gia đình mất hòa ái, thường hay gây gổ với một chuyện không đáng.

● Con gái thì có những ý nghĩ táo bạo, muốn đi quyền sinh với một chuyện nhỏ nhen. Hay hơn giận không chừng.

● Những bạn gái đó nếu dùng thuốc Phụ-nữ bạch-giễn-hoàn của PHÚC-HUNG-Y-QUÁN để bồi bổ sức mình thì tự nhiên máu huyết được điều hòa, da mặt hồng hào tươi nhuận, thấy cuộc đời sáng láng vui đẹp. Giá 1 hộp 1p.00. Trữ bán tại nhà thuốc VÕ-ĐÌNH-DẪN 323, Marins Cholon, 118 Espagne Saigon, 4 Ohier Pnom Penh (Gửi C Rembt. khỏi cước phí từ 2 hộp).

Tiếp theo câu chuyện mỗi tuần

« thương nước và quyết trường-kỳ kháng chiến hơn ai Thôi, nị »
« cứ yên giấc ngàn thu, ở trên »
« đời và ở xứ khác có một người tri-kỷ cho nị là đủ. »

Chị vợ góa của Vương có thể viết thư cho Tướng-giới-Thạch, chỉ đem hai lễ sau đây cũng đủ bày tỏ cái việc đám cưới xa hoa là có ý nghĩa.

1- Chồng tôi quyết kháng cự giặc Nhật lâu dài cho tới đời con đời cháu, nên chỉ phải gấp cưới vợ để sanh con nối giống, mới đúc cho nhà nước thêm ra mấy tên chiến-sĩ kháng Nhật chứ sao? Huống chi, i thừa lúc mặt trận ở gần quê nhà, chúng tôi muốn thành hôn phứt đi cho rồi, kéo nay mai giặc tới, Ngài lại vì sự chiến lược quan-hệ ra lệnh bỏ thành rút lui, rồi lần hồi lui tuốt về trong xa, chồng tôi để gì xin phép về nhà cưới vợ cho được.

2- Giặc thấy nước mình vận-động vay tiền của Anh Mỹ, để mua khí-giới, thì chúng định chắc mình đã khó kiệt lý-tài rồi. Cho nên chúng tôi cốt bày ra đám cưới xa hoa, khoe khoang châu ngọc, để cho giặc biết rằng của dân mình còn chứa chan không bao giờ hết.

Vậy mà Ngài không xét, đánh đoạn bắn chết chồng tôi trong khi nhiều viên tướng khác đáng bắn hơn!

Ái cũng biết họ Tổng là bức người vĩ-dại thông minh, nếu thấy vợ góa của Vương tỏ bày hai lễ như thế, chắc Tướng phải chịu ngay : Ở phải, ngộ lắm !

- M -

Nên noi... Nên nghe...

HÌNH như cái dự-án bãi biển thiếu thốn, báo chí không được những nơi đây từ (như coi.

Cayenne hay Côn-lôn bên ta cũng vậy) đã chết theo Mặt-trận Bình-dân. Cho nên mới rời bên Pháp lại thấy chiếc tàu « Martinière » phải chở mấy trăm tù-phạm lưu-đồ sang Cayenne như trước. Còn ở Côn-lôn mình đây, bao nhiêu tù-phạm, nhứt là tù chánh-trị, đã không được nhờ thanh thế M. T. B. D. mà hưởng cách xử-đãi khác hơn ngày thường, họ còn kêu rêu thiếu thốn nhiều sự đương-nhiên nữa.

Chúng tôi mới nhận được một bức thư bày tỏ những sự thiếu thốn ấy và cậy kêu nại dùm với nhà đương-cuộc.

THEO chỗ chúng tôi biết, thì chính nhà đương-cuộc cũng đã có hảo-ý sửa sang cách sanh hoạt cho tất cả các tù-phạm bốn-xứ, theo lẽ nhơn-đạo. Quan toàn-quyền Brévié đã ra nghị-định ngày 12 Janvier 1937 quan-hệ về cải thiện-chánh ấy.

Song, luôn luôn ở xứ này, mạng lịch là một việc, mà thực-hành lại là một việc khác,

Bởi vậy tù chánh-trị ở khám số 2 tại Côn-lôn than phiền mình không được đối đãi theo như nghị-định của quan toàn-quyền Brévié ngày 12 Janvier 1938. Đến đời cơm nước chỉ rỗng rau hừ, cá thúi, gạo đỏ mà để cũ lâu đã ba bốn năm, đây những đá sạn, làm cho anh em gây răng vỡ số. Muốn giữ vệ-sanh mà mỗi năm chỉ được phát có hai bộ đồ xanh và mỗi tháng chỉ được lãnh có 62 cơ-ram xà-bong. Cho tới thuốc men cũng

thiếu thốn, báo chí không được

NHỮNG nông nỗi ấy, quan thủ hiến ở cao xa đâu có hay biết. Vì đó anh em muốn cậy báo-giới tỏ dùm mấy điều thỉnh cầu tối thiểu như vầy :

1- Thực-hành chế-độ giam tù chánh-trị cho những quốc-sự-phạm.

2- Xin thi-hành cho đúng theo nghị-định 12 Janvier 1937.

3- Cho phép được nhận xem những sách vở báo chí nào nhà nước vẫn cho lưu hành trong xứ.

4- Cho phép mua thuốc cao đơn hườn tán.

5- Được quyền mau giấy trắng để viết đề học với nhau như lúc trước.

Chúng tôi thiết tưởng nhà cầm quyền không hẹp lượng gì mà không cho anh em quốc sự phạm ở ngoài hoang-đảo được như ý mấy khoản thỉnh cầu chánh đáng trên đây.

CÔNG-chức ta có lẽ tránh khỏi những nỗi thiệt thòi do sự « tăng lương thật lùi » và chế-độ chuyên-ngạch chẳng ?

Theo tin các báo hằng ngày, thì bức điện văn cáo-cấp của 3 ông hội đồng quân hạt Khá, Thuận, Trị, mới đánh qua Paris đã có hiệu lực : Quan tổng-trưởng Mandel diên sang phủ toàn-quyền Đông-dương, dạy gọi mau báo cáo rõ ràng về việc đổi ngạch và sửa lương công chức bốn xứ.

Vì đó mà quan toàn-quyền đã ra lệnh tạm hườn sự chuyên ngạch chưa thi hành vội, để đợi

huân lệnh bên Bộ xem sao đã.

Công-chức ta có thể mở heo ăn mừng ngay từ bây giờ cũng được vì bên Bộ chắc sẽ bãi bỏ cái chế độ tăng lương thật lùi cho coi.

MỘT ông bạn đồng-nghiep tây ở đây không có vẻ thanh nhã với quý khách một chút nào nhờ lúc Ông tỉnh Vệ phải đào tẩu qua Hanoi mà nói động cay chua :

— Trước kia ngài có viết cuốn sách về thể-lực các đế-quốc có đoạn nói một mai Trung-quốc cường thịnh, phải đòi lại những tô-giới nhượng-địa đã đành, lại đòi cả những đất xưa kia Trung-quốc thống - trị, như Cao-ly Annam v.v. Nay ngài có dịp quá bộ tới đất nước này xin ngó dùm thì biết Annam được Pháp-quốc chúng tôi mở mang bấy lâu, nay được yên ổn thịnh vượng ra thế nào ?

Mấy tiếng âm ý ở ngoài giây tơ cung đờn, nếu có đến tai Ông, tất Ông phải nói :

— Thôi mà ông, đừng có đá thêm sau lưng một người mới ngã. Phép lịch-sự phong nhã của người Pháp nổi tiếng thế gian, đâu có cái giọng xỏ vật ấy !

CŨNG vì chuyện Ông đào-tẩu làm phiền một ông bạn đại-dồng-nghiep « tin mau như điện » của chúng tôi, phải viết hai ba bài đề gỡ mối nước cờ bí.

Vì hôm mới có tin này, ông bạn tự hào rằng mình đoán quốc ngữ Tàu như thần, mới đề quyết là Vương-sùng-Huệ, trong khi các bạn khác đều theo chữ luận âm, cứ đề là Ông-tinh-Vệ mà trúng.

Thú vị nhứt là cùng một số báo ấy, ra ngày ấy, bên này có bài đá nhẹ anh em và tự-hào về chỗ mình quyết Vương-sùng-Huệ phải hơn, thì ở góc bên kia, nơi mục tin Tàu, lại có mấy hàng nhìn nhận rằng : Bỏn-báo hôm qua đề Vương-sùng-Huệ là sai, chính là Ông-tinh-Vệ đó.

THỦ - tướng Daladier nước Pháp sắp thân-hành quan-chánh ở cù-lao Corse và xứ Tunisie.

Mục-dịch cuộc đi quan-chánh này chỉ để tỏ tình liên-lạc của nước Pháp với các lãnh-thò mình. Nhưng người Y họ không nghĩ như thế. Họ nói đó là một cách khêu khích.

Dân cụ Mut lúc này làm như xán tay còi áo muốn đánh nhau vậy. Họ học cái thủ-đoạn « vô ngược đời ăn » của Hitler nhưng không trúng diệu. Tốt hơn, họ cứ nói thực tình muốn chia chác địa bờ Suez có được không, hà tất phải che đậy bằng tấm chắn doi đất ?

Quý ngài muốn bạn Âu-phục cho đúng mode, giá rất rẻ, xin mời lại tiệm

A LA MODE

MODERN TAILOR

48, rue Gia-long - PHANTHET

Chủ-nhơn : DUY - VÂN đứng cắt

Những bệnh ho của người lớn và trẻ con mới phát như : ho khan, ho có đàm, tắc tiếng, ho khò khè trong cổ như gà kêu. Cầm mà ho. Ho nhiều mà không có đàm, Đàm mà có thai ho, hoặc để rồi ho sần hậu, khạc có chút huyết.

Cùng những bệnh ho lâu năm đến có đàm xanh, đàm đen, có huyết. Ho lao ngực tức khó thở, đàm dính theo máu lợn cợn như bột báng. Hai chỏ vai đau, đầu xây xâm bản thân, Dã dưới về buổi chiều, ớn lạnh, mất ngủ, xột xa trong phổi.

Và nhứt là bệnh ho kinh niên của người lớn tuổi mỗi năm đến lúc trở trời đều ho.

Nếu các bệnh ho trên đây trị ngay bằng thuốc BẢO-PHÉ LINH-DƯỢC của hiệu PHÚC-HUNG-Y-QUÁN thì chắc chắn rất mau mạnh.

Thuốc BẢO-PHÉ LINH-DƯỢC chuyên trị các bệnh ho rất mau 'e, mà nó còn là một thứ thuốc bổ phổi rất tốt. Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Một hộp 8 hoàn giá 1p.00.

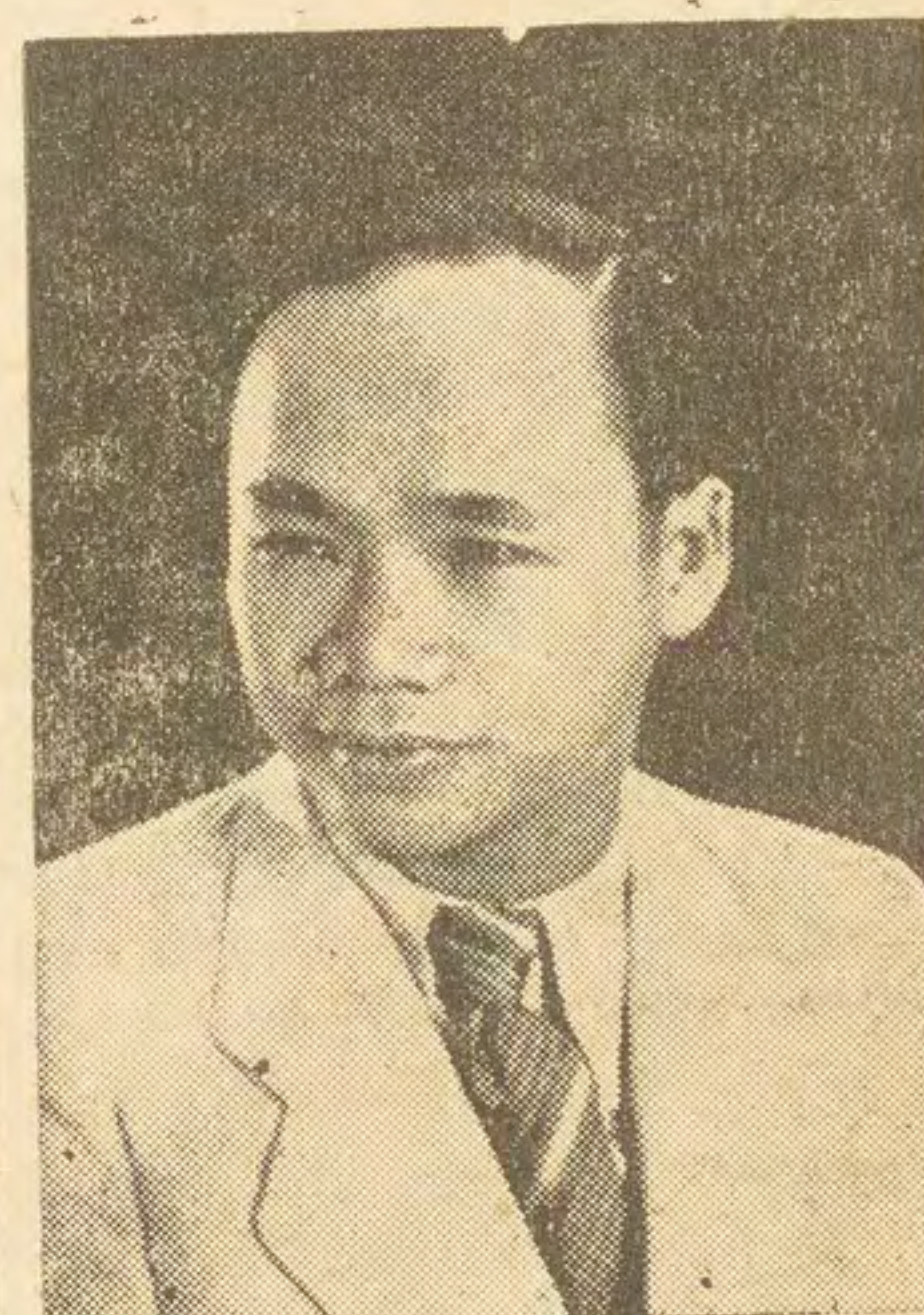
Trữ bán tại nhà thuốc VÕ-ĐÌNH-DẪN 323 Ma ins Cholon, 118 Espagne Saigon, 4 Ohier P. Penh.

(Gửi contre remboursement khỏi cước phí từ 2 hộp).

AUX

RISEAUX D'ART

38, RUE SABOURAIN - SAIGON

Nghề may cắt có đủ kinh-nghiem

NGUYỄN-ĐÌNH-LƯƠNG

COI TRƯỞNG 17

Bức thư của ông Huê-kiều A - Saoue trả lời ông Phạm - nhứt - Lang

Chúng tôi đã gặp bà

TRIỀU-LÃO THÁI-THÁI

Tổng-khánh-Linh và Triều Lão Thái - Thái

MẤY lúc trước, báo này thường nói đến bà Triều lão thái-thái mà người Tàu gọi là « Bà mẹ quân Du-kích » ở miền Đông-bắc nước Tàu. Chúng tôi đã đăng tin rằng bà sắp ghé qua Saigon.

Quả nhiên hôm chúa - nhựt rồi, chiếc tàu « Maréchal Joffre » thả chở bà từ Hương - cảng qua tới đây. Các yếu-nhơn Hoa-kiều ra bến tàu đón rước rất long trọng.

Chiều hôm thứ tư 28 Déc. Chị em ta nghĩ sao ?

phỏng-viêu của « MAI » là người đầu hết trong báo-giới quốc-văn đã vô Cholon yết kiến bà cụ họ Triều ở Tân-á Lữ - điểm trong Cholon, trước là tỏ lòng ngưỡng mộ, sau là hỏi bà về phong-trào du-kích ở Đông-bắc.

Bà có đem theo một có bi-thơ, Vương-nhược-Thuyền nữ-sĩ nói tiếng Hồng - mao giới và giao thiệp phong nhã lắm. Ông Vương-ái-Hoa, phó ủy-viện-trưởng của hội Đông-bắc Cứu-tế, làm thông-ngôn dùm ch ng tôi nói chuyện với Triều lão thái-thái.

Bà có lòng hội-uớc cùng bốn-báo phóng-viên nói chuyện hồi trưa hôm sau, thứ năm 29.

Kỳ tới tới chúng tôi đăng bài kỹ-thuật này.

Chúng tôi có cái ý-kiến thiết tưởng nữ - giới ta nên có một cuộc hội-ngộ chiêu-dãi chỉ đăng tỏ cảm-tình ái-mộ với một bà cụ già Trung-hoa đã vì việc nước mà bỏn-tần phong trần như thế.

Chánh-trị Khôi hài

gởi thơ báo-tang và đọc một bài
văn-tê trong đám táng cậu con:

«MẶT-TRẦN BÌNH-DÂN»

Monsieur Léon BLUM, thân-phụ nó,
Monsieur KARFUNKELSTIEN, (đẻ ra M. Léon Blum)
nội-tổ phụ nó,
Tất cả nhóm DO-THÁI và FAM-ĐIÊN, (Franc-maçon)
là anh em bà con nó,
Những dân Tit-chiêng và STALINE, người hộ vệ trung
thành của nó.
Cùng lấy làm đau đớn cáo phó đề ngài hay rằng :

MẶT-TRẦN BÌNH-DÂN (FRONT POPULAIRE)

đã thăm thương qua đời ở Marseille, ngày 29 Octobre
1938, hưởng thọ 3 tuổi.

Xin mời ngài đến dự lễ đại táng vào ngày chúa-
nhật 4 DÉCEMBRE 1937 tại SAINT-QUENTIN, trong
một cuộc đưa đám ầu sầu, hết thấy bạn hữu nó sẽ đi
theo sau ông LÉON BLUM từ Paris cốt xuống châu-
thành ta để dự lễ tổng - chung này, tỏ lòng cung kính
sau chót với nó.

Xin các ngài đừng
thèm thương tiếc gì nó

Ông Léon Blum

lời thề nguyện trân trọng hôm 14
Juillet, có mang trong mình nó
những sự hy-vọng tốt đẹp đáo
đề. Đáng lý nó phải làm cho bà
con chúng ta có Bánh - mì, Hòa-
bình và Tự-do.

Chúng tôi từng âm thầm mong
ước rằng nó sẽ giúp cho chúng
tôi là giống người Do-thái, được
tran lan thế-lực để nên Pháp-
quốc mãi mãi.

M. LÉON BLUM

Cho được đảm-bảo chắc chắn
hạnh phúc của nước Pháp và
tẩy trừ cho nó sạch ráo phân-
động phát-xít, chúng tôi đã làm
lớn xon cả việc xuất - sản trong
nước, làm tăng thêm nạn thất-
nghiệp và khêu khích ra một
cuộc giai-cấp tranh-đấu chẳng
thương tiếc nề nạng gì hết.

Chúng tôi đã hứa không bao
giờ làm hạ giá đồng phát - lạng,
nhưng rồi có hai phen, chúng tôi
đã phụ hẳn lời ước, kết quả vừa
làm nước Pháp hết tiền của, vừa
l m giàu cho chúng tôi nhờ nơi
những cú mua bán có lợi to ở
ngân-thị (Bourse).

Chúng tôi đã trọn vẹn làm
hư cuộc Đấu-xảo Quốc-tế lớn
lao mà chúng tôi mở cửa trể
hết hai thân, cho tới khi cần
phải dờ đi mà nhà cửa trong
trường đấu-xảo nhiều căn còn
chưa cất xong.

Chúng tôi đã phá hoại công
việc quốc-phòng một cách khôn
khéo; chúng tôi đã làm rối beng
cả không-quân, nhờ có anh Cot
yếu đuối của chúng tôi giúp sức,
vả lại vừa mới hôm rồi, chính
tôi muốn hy-sanh cả hải-quân
nước ta đi nữa.

Chúng tôi đã tìm cách làm
cho nước Pháp sanh sự bất hòa
với các hữu-bang, với Y-quốc
và với Y-pha-nho của phe quốc-
gia; chúng tôi đã tận lực tán
trợ cho bọn du-côn của Moscou
và bọn đốt nhà ở Barcelone.
Sau những công-lao vĩ đại ấy;
Bánh mì lên giá càng ngày
càng mắc.

Hòa-bình mới hai tháng trước
chỉ thiếu có chút xíu nữa thì đi
đời và hiện tại nó vẫn đang bị
hâm he nguy gập.

Tự-do đã ban cho những dân
đồng thuế để họ ngựa cò phải
trả số tiền nặng nề là khoản
phí tồn hồi chúng tôi thí-
nghiệm cầm quyền, và tự do cho
những anh em đồng-chúng của
chúng tôi lợi-dụng người Pháp
mà thủ lợi riêng.

Cơ khổ thay, hết thấy những
sự đó đã xấu số chung cuộc mất
rồi; sơ-tâm chúng tôi tích giết

chết nước Pháp mà té ra chính
nước Pháp đã giết Mặt trận Bình
dân. Ô hô thương thay!

Léon Blum

Sanh ra tại VIDIN-
NE (xứ Bulgarie)
con của KARFUN-
KELSTIEN, người
Do thái ở Đức.

THEO quan niệm khắt khe
của người mình, xem cái
lối khôi hài như trên đây hình
như có vẻ trù ếm ác độc; nhứt
là phan phui gốc tích Do-thái
của tổ-phụ ông Léon Blum giữa
lúc người Do - thái đang bị xua

đuổi hành hà bên Đức, chắc
hắn ta cho là ngọn «xỏ lá» đắng
cay. Nhưng với quan niệm rộng
rãi của người Tây-phương, thì
tờ cáo phó và bài tế - văn trên
đây chỉ là một trò cười giỡn.

Ai chơi kiểu này với mấy ông
lãnh-tụ «tập sự» ở xứ mình, tác-
giã đồ khôi bị thóa mạ đến tam
đại và bị các ông thù vật, hờn giời
đến trọn đời cho coi.

Vì ở xứ mình, những ông
làm chánh trị hay có danh-vọng
trong xã-hội, hầu hết là người
không có độ lượng. Không có độ
lượng, nên họ chỉ biết ích kỷ
phần nhiều và không sao làm
nên được sự nghiệp lớn mà.

V.S.

MỘT NHƠN TÀI

+ TRỊ BÌNH HO LAO +

Tôi làm việc tại sở Xả Trạch đã lâu, vì đất nước độc, phong-
thổ không hạp, tôi phải bệnh yếu phổi; dùng đủ các thứ thuốc
mà không hết. May nhờ anh em bạn người Pháp chỉ, tôi đến
thầy **Trần-quang-Minh**, nhà số 45 bis, R. Communale
N° 21; ngã tư Cây-queo Giadinh. — ngang sân banh Bình-hòa.
Ông trị không đầy 15 ngày mà tôi dứt tuyệt bình ho. Tôi xin
lấy danh dự một người dân Pháp mà khen ngợi người Annam có
phương thuốc trị lao hết sức thần diệu.

M. Thomas CHATAIN (Bình-tay) CHOLON

+ Docteur LÊ-VĂN QUYỀN +

Diplômé de Médecine Coloniale Diplômé en Dermato-Vétérinaire
de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie
et de Mme Marie QUYÊN

Diplôme d'Infirmière et Diplôme de Puériculture de l'Université de Bordeaux

33, Colonel Grimaud (Sau ga xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT

Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh
sống (đau tử cung) đau bụng dài v.v.. do tay Mme Marie
QUYÊN sản sóc. Chuyên-trị bệnh ngoài da và trong máu, bệnh
phong-tình các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.

GIỜ KHÁM BỆNH: Sớm mai: 8 giờ đến 12 giờ — Chiều:
4 giờ đến 7 giờ. Chúa-nhật và lễ: 8 giờ đến 11 giờ.
Trong giờ nghỉ muốn rước gáp, xin đến số 3 đường

Jean Monlau

NHỮNG người làm chánh ông vì đó mà hờn ai, hay thù
trị, hay là lẩn - tụ vật ai bao giờ.
đang-phái ở xứ mình Đại khái như câu chuyện tổng
hay là các ông có táng « Mặt trận Bình-dân » mà
danh-vọng địa-vị nhiều ít trong ông Léon Blum, lãnh tụ đảng
xã-hội cũng vậy, công danh sự xã-hội và cựu thủ-tướng, đã bị
nghiệp với nước non chưa có gì, phe đối-địch đem ra khôi hài
(có thể nói được rằng công ít tội nhiều) nhưng họ được hơn thiên
hạ một điều là có tánh nết hay hờn giời.

Hình như họ chỉ muốn nghe
dư-luận khen mình mà thôi, chớ
không chịu sự chê bai công kích.

Động có ai mỉa mai trách móc
cử chỉ hành vi của họ một chút,
họ không bằng lòng.

Mấy bức hình trào-phúng nhả
nhặt trên các báo, cũng làm cho
họ bức tức, đến đòi bắt bình rồi
ghim nhớ để trả thù vật.

Họ dư hiểu, nhưng không nhìn
nhận rằng phạm những người
nào đã có danh vọng địa vị trên
trước ở trong xã-hội, đời họ có
một phần lớn là phần đời công.

Cái phần ấy, quốc dân công
chúng được phép kiểm xét, chê
khen, trách móc, dầu bằng lời
nói câu văn hay là nét vẽ khôi
hài cũng được.

Ta thử xem những danh nhơn
trong xã-hội và chánh-giới bên
Pháp, càng cao sang chừng nào
càng hay được người ta đem ra
làm đích trào phúng chửi nầy.
Từ các ông tổng - thống thủ-
tướng trở đi. Chưa hề thấy các

Cứ theo tin máy bay của
một tờ báo Pháp ở đây
thì hôm 4 Décembre rồi. tại quận
Saint-Quentin có một cuộc hội
hợp chánh-trị do ông Léon Blum
chủ tọa. Những người phân đối
chủ nghĩa Mac-xít rải khắp châu-
thành một cờ cáo - phó và một
đoạn văn ai-diễn như dưới đây
cốt để chế nhạo Mặt-trần B nh-
dân. Khỏi nói thì ai đọc cũng
biết ngay là một chuyện khôi-
hài, có thể cho là khôi-hài chánh
trị. Chính ông Léon Blum có
xem, chắc ông vui cười trước hết.
Thật vậy, độc-giả thử đọc mà
xem.

TRÍCH MỘT ĐOẠN TRONG BÀI ĐIỀU-VĂN CỦA LÉON BLUM TRUY-ĐIỀU MẶT- TRẦN BÌNH - DÂN

Với một tấm lòng cảm-động
chứa chan khó tả, tôi đến đây để
kính điều một lần chót đưa con
yêu dấu của tôi: Mặt-trần Bình-
dân.

Thằng nhỏ này ra đời, theo

Les meilleurs vins se trouvent aux :

CAVES ALGÉRIENNES Grands vins de France et d'Algérie

Mme PALMADE, Propriétaire

34, BOULEVARD CHARNER — SAIGON

TÉL. 20.458

R. C. 2.565

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần-kinh như là: tay rung, trong lon
chỗ hộp, sâu cảm, hay giận hờn tánh tình không chừng đời hay rầy rà quạo
quạo. Ban đêm hay thao thức, toan tính mơ-màng những chuyện đầu đầu
Trị những chứng hay nhức gân ban đêm, giật tay chơn trong khi ngủ, mỗi
mê trong lúc trở mình.

Nhưng người tôi gây làm lụng mệt nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc
làm việc bằng trí nếu đêm nằm xuống thì bất oải, đau nhức từ chỗ, không
ngủ yên, uống KIM-TINH-DON này tính mơ-màng những chuyện đầu đầu
sáng ngày được tho thơi vui vẻ. Những người có bệnh như đau đầu đau
vài ve hết tuyệt. Như đau thường, uống một ve thì hết liền. Đàn bà có
thai, mỗi mê đau nhức, uống KIM-TINH-DON hay lắm. Khi nằm chờ trong
mình rêm đau uống một ve thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi ve: 0p.25

Nhà thuốc VÔ-ĐÌNH-DÂN

323 Marins Cholon
118 Espagne Saigon
4 Ohier P. Penh.

Kinh cáo độc-giã

Thudamot

Kể từ nay, bạn Minh-Phương lên viếng các bạn đọc toàn hạt Thudamot, như là các Plantations, Xin chú-vị chiếu cố, bồn báo đa tạ.

Dalat và Nhatrang

Nhơn dịp bạn Ng.-đức-Kính đi Trung-kỳ, bồn báo có cây M. Kính thân tiên bạn đọc ở Dalat và Nhatrang. Xin quý độc-giã chú ý.

T. B. — Có nhiều đại-lý, còn thiếu tiền báo bạn lễ. Xin tính giùm với M. Kính.

MÓI RA

M. THANH TẠO ca :
Lệ thâm canh trường

(Guitare)

CÔ Ba HUÊ ca :

Bóng nhạn mỗ

(Violon kim)

Đĩa ASIA củ đôi môi bù 1p.20
ở khắp đại-lý

asia

Thuốc ĐIỀU KINH
trị bịnh kém huyết
của đàn bà
hiệu Nhánh Mai

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết xây xẩm, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đón bà đầu về chứng máu huyết đầu nặng thế nào, uống thuốc này được vui lòng lắm, quý bà sẽ khen tặng vô cùng. Giá mỗi ve 0p.50. Khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc Nhánh Mai đều có bán. Mua sĩ lờ nhiều do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boite Postale n° 338 Saigon hoặc nơi tiệm cô Nguyễn-thị-Kính Chợ mới Saigon, hoặc các ga xe điện có bán. Mua lễ đơ nơi các đại-lý.

.Thuốc HO BỔ PHỐI
hiệu Trái Nho giá 0p.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp cả Đông-pháp, do nhà thuốc Nhánh Mai phát hành.

Tiếng dân kêu

BẠC CẮT DI DẦU?

hay là

TIỀN TỆ KHUNG-HOÀNG?

TRƯỚC kia, bất kỳ ai cầm lần bạc cắt vào để ra cắt giấy; một tấm giấy bạc lại cũng như trước kia thân đồng tiệm buôn đồ tạp-hóa, mua một bạc lớn 27 cò-ram (đầu hình) và gói thuốc lá 0p.05 hay một cục xà-bong 0p.04 cũng đủ cho chủ tiệm đem bạc cắt ra thối lại.

Không biết vì có gì mà trong vòng một tháng rưỡi nay bạc cắt vụn biến đi đâu hết.

Đổi một tấm giấy 20\$, để lấy giấy lễ một đồng còn để bằng mười đổi một đồng bạc lấy mười cắt. Hiện giờ cầm đồng bạc đi mua tới 3 cắt cũng không mua được vì có ai chịu bán đâu mà mua, họ nói không có đủ bạc cắt đâu mà thối. Cho nên ở Lục-tỉnh giờ cũng như Saigon, nhiều tiệm tạp hóa và tiệm bánh nước (như tiệm từng Phưng ở Tiểu-cần) phải treo bảng rao rằng ăn uống dưới 0p.30 thì không thối bạc cắt.

Vậy mình muốn có xu cắt mà xài thì phải mua đồ lỏi chừng 0p.30, 0p.40 mới được. Mà biết mua thứ gì bây giờ nếu chỉ cần mua món đồ năm ba xu hoặc một hai cắt. Thì mình buộc lòng phải xa-xỉ, nhắm mắt mua cà. Nhưng dám hỏi thử ai có tiền bạc mà xa-xỉ hằng ngày như vậy được? Họ chẳng có mấy nhà giàu chớ như bọn nghèo chúng tôi nặn xương ra mà kiếm cũng vô ích.

Nhứt là tội nghiệp cho những người buôn gánh, bán bưng. Bán gì người ta cũng đưa giấy ra bảo thối. Muốn bán được món hàng nghĩa là muốn có tiền để mua gạo mỗi ngày, tất cả chạy ngược chạy xuôi năn nỉ đầu này van lơn chờ khác xin đổi lấy bạc cắt mà thối cho người mua, mất biết bao nhiêu là thời giờ cơm gạo. Có người đổi không được thiếu đều phải khóc! Ai muốn thấy rõ những cảnh tượng đau đớn bức tức ấy nó lên đến độ nào thì hãy chịu khó ra chợ trong một buổi sáng mà quan-sát, nhứt là ở những hàng tôm, cá, gạo thịt và hàng bông mà xem.

Tại sao vậy? Tại sao mà bạc cắt lúc này đi đâu mất ráo vậy? Tại sao kỳ quá vậy? Ấy là mấy câu hỏi đầu tiên khi người ta gặp nhau.

Nhiều người nói :

I. — Chánh-phủ định bắt đầu từ năm 1939 trở đi sẽ xài tiền giấy không, nên bây giờ thâu

lần bạc cắt vào để ra cắt giấy; cũng như trước kia thân đồng bạc lớn 27 cò-ram (đầu hình) và đồng bạc nhỏ để ra giấy bạc mới vậy. Vì lời đồn ấy mà nhà giàu ai cũng nơm-nớp lo sợ bạc cắt một ngày kia phải chịu theo cái số phận ngán ngùi của mấy đồng bạc thối, nên họ cố gom góp giấu dất để làm của báu.

II. — Lúc này gần Tết mấy nhà buôn giấu dất bạc cắt để buộc người ta mua đồ nhiều mới thối

hầu bán đồ thâu lợi cho nhiều.

III. — Mấy chú Tưng bòn một len đem về Tàu để đánh Nhứt.

Lúc này ai cũng xôn xao bàn tán, bức tức, lo sợ vì chuyện bạc cắt hiểm hoi. Nói gì thì nói bao nhiêu sự thiệt thòi chỉ cứ đổ trút lên đầu bọn dân nghèo phải khom lưng cúi cổ mà chịu lấy.

Thật là một cuộc đại khủng-hoảng thăm khốc về vấn đề tiền tệ, có lẽ xưa nay xứ này mới có một lần, vì nó tràn-lan khắp cả lục tỉnh lặn. (Chắc hẳn ngoài Trung Bắc-kỳ cũng thế).

Tiền tệ bị khủng-hoảng thì sự giao dịch phải ngưng trệ khó khăn là lẽ đương nhiên. Cuộc sanh hoạt hằng ngày của dân-chúng thế nào lại không vì chịu cái ác-ảnh-hưởng ấy mà phải trở ngại và đắt đỏ thêm lên. Muốn giải quyết vấn đề tiền tệ này nếu không nhờ chánh-phủ, thì còn trông vào ai? Vậy xin chánh-phủ gấp gấp điều-tra rồi đình chánh những tin đồn lảm trên kia và đừng quên làm cho bạc cắt được lưu thông. Bọn nghèo chúng tôi tin cậy chánh-phủ mà đương nóng lòng trông đợi cái kết quả đẹp đẽ.

Một người ít hay nói.

NGUYỄN . DOÀN . CHU
5 RUE LLE 110 Bd DE LA SOMME
(sáu chục căn) - SAIGON

Làm sổ sách, làm đơn và giấy tờ, máy chữ, máy may quần áo (cũng cho mượn) lãnh đồ thợ may, lãnh lo công chuyện. Rất tiện lợi cho mấy nhà buôn bán hay xưởng máy nhỏ, không đáng công mượn hẳn một người thợ toán vì tốn tiền. Chúng tôi làm công theo lối tính từ giờ, mỗi ngày, bằng tuần, bằng tháng hoặc là bao khoán theo công việc.

CHUNG QUANH MỘT CUỘC PHÒNG-VẤN

Coi tay theo khoa-học! Thầy nào cũng nói thế. Song, tới cái lễ « hễ khoa-học thì rất dễ giải rõ cái nguyên lý của nó » thì như có nhiều thầy không chịu nhận. Bởi vậy nên báo Đại-Chúng phải người đi phỏng-vấn họ, họ không chịu nói, vì bởi biết nói làm sao? Thầy Phan-Khá từ chối một cách khéo léo song lại lờ ra mấy tiếng ít học để chỉ rằng mình không nói được. Trên đây là trích nguyên-văn cuộc Phỏng-vấn của báo Đại-Chúng đã hỏi thầy Phan-Khá về nguyên-lý khoa coi tay ra ngày 16-12-1933 nhằm kỳ thứ 5.

Nota : Khoa coi chữ và chữ kỳ không thể nào dùng nó mà coi thời-vận người ta được.

Thà mặc một cái Chemise danh tiếng hiệu « **SPECIALISTE** » hơn là mặc trăm ngàn Chemise hiệu khác.

CAO-TRI-LY
ancien coupeur
chez Mon Chemisier
Directeur de la maison
« **LE SPECIALISTE** »
N° 105, Bd Albert 1er Dakao - Saigon

NÊN CHỦ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỨ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau ọc ngan lưng, di-tĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, ăn ngủ thất thường bởi sự chơi bời quá độ.

Mời qui ngài nên uống ngay thuốc SÂM-NHUNG-TINH. BỔ-TINH hiệu hai thẳng nhỏ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC, đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khỏe bởi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, để dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội, Mùi nó thơm ngon.

Ái mắc phải bịnh ho, đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết, khuyên dùng ngay thuốc HÓA-ĐÀM CHỈ-KHÁI-TÂN hiệu hai thẳng nhỏ gói thuốc hình ba góc.

Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC 12 Bd Bonhoure Cholon.

CỬU-LONG-HOÀN
Thuốc đại bổ ở Viên đông

V. NGAN

trị những bịnh gì?

Thuốc CỬU-LONG-HOÀN dùng về tạng-phủ suy nhược vì nhiều chứng bịnh kể sau đây :

BINH VỀ KHÍ HẬU

Các chứng bịnh sanh ra bởi nắng mưa không chừng, làm cho con người bần thần chần chờ, tay chơn mỗi mệt, lưng đau đầu nặng, biếng ăn biếng làm.

LAO MỆT VÌ LÀM VIỆC NHIỀU

Các nho-sĩ thường ngày ngồi lý ở bàn viết, không-khí không được trong sạch, mà tạng-phủ lần lần yếu đuối đi. Các thương-nhơn tư lao quá độ, hình vóc gầy mòn, trí hóa mỗi mệt, ăn ngủ chẳng yên. Các nông-gia dầm sương chải gió, cực xác nhọc thân làm cho thần trí thần thờ, trong lòng buồn bức, uống CỬU-LONG-HOÀN, tức khắc được ăn nhiều, làm ăn rất hăng hái.

LAO MỆT VÌ THẦN KINH YẾU

Người đau đầu lâu mỏi mệt, thần kinh hay yếu. Người hay lo lắng buồn rầu vì việc đời, hoặc vì gia sự, vì nạn tai, lâu ngày phải yếu bộ thần kinh, sanh ra chân đời, hay cảm xúc, ăn ngủ không được, hình thể càng gầy. Dùng CỬU-LONG-HOÀN yên được thần kinh, không hề phải bị chứng gì khác.

CÁC CHỨNG BỊNH CỦA PHỤ-NỮ

Đường kinh trời sụt, thai sản không được, hoặc có chứng đại-hạ làm mất sức lần lần. Người mệt, bần thần, mất huyết, xanh xao, mất sức ăn ngủ, lãnh đạm với chồng con. Sanh chán nản, nhan sắc tiêu tụy. Dùng CỬU-LONG-HOÀN ít hôm sẽ thấy bịnh phục rất mau chóng.

CÁC CHỨNG BỊNH CỦA THIẾU-NIÊN

Vì quá siêng năng học tập, vì làm việc nhiều, vì chơi bời vô độ, xác thịt hao mòn, tinh thần mê muội. Đau lưng ù tai, gầy còm, lẳng trí. Các chứng bịnh lật vạt của những người bạc nhược dùng thuốc CỬU-LONG-HOÀN rất mau thấy hiệu quả.

CỬU-LONG-HOÀN RẤT QUÍ CHO TUỔI GIÀ

Các cụ mắt lờ chơn lệch, mỗi gồi đau lưng, hay mệt vô cơ, kém ăn mất ngủ, thường dùng CỬU-LONG-HOÀN sẽ thấy cảnh già an vui, sức lực và tinh thần vẫn còn trai trẻ. Đang mệt uống 1 hoàn CỬU-LONG trong 15 phút sẽ khỏe liền.

CỬU-LONG-HOÀN là một thứ thuốc trường sanh bách bõ qui báu nhứt ở Viên đông. Từ quan chỉ dân ai đã dùng CỬU-LONG-HOÀN một lần thì không còn chịu tìm thuốc bõ nào khác nữa. Đại đa số quần chúng đều nhiệt liệt hoan hô « 1 VIÊN CỬU-LONG-HOÀN BẮNG 10 THANG THUỐC BỒ ».

Giá 1 hộp 2 hoàn 1 \$ 10 — 4 hoàn 2 \$ 20 — 10 hoàn 5 \$ 50

VÔ-ĐÌNH-DÂN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

(Sáng lập năm 1921)

323, rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON
4 rue Ohier PNOMPENH — 8, rue des Cantonais HANOI

HAI TIỂU-THUYẾT-GIA MỘT ĐIỀU ẪN-HẬN

Nguyễn-Tấn-Phượng

TIỂU-thuyết xã-hội ở nước ta đã thành một phong-trào — nói đúng hơn — một cái « mode » mà những văn-sĩ muốn được hoan-nghinh dễ dàng phải theo, phải trong. Văn giới của ta hẹp quá. Văn-sĩ chân tài không được bao nhiêu. Số độc-giả biết thưởng-thức thơ văn vẫn còn hiếm lắm. Cho nên hai phần ba số tiểu-thuyết bày ở các gian hàng sách là tiểu-thuyết kiếm-hiệp, ma quái, và xã-hội tiểu-thuyết. Hai thứ tiểu-thuyết này có nhiều người đọc hơn hết, vì nó có vẻ « bình-dân ».

« Bình-dân » tôi nói đây có nghĩa là : gần với hạng người lao - khổ, hạng người thường mong-ước một cuộc đời tươi sáng hơn.

Tiểu-thuyết kiếm-hiệp, thần-kỳ, quái-dã, là thứ văn-chương (nếu có thể cho là văn-chương) đưa người ta ra khỏi hiện-tại, mở những chân trời xa lạ trước mắt kinh-ngạc của ta, khiến ta quên bao nhiêu nỗi đau thương buồn chán trong đời thực-tế.

Tiểu-thuyết xã-hội phần nhiều nói đến những kẻ khổ-sở, lầm than. Phần nhiều diễn-tả những bất-công, áp-chế mà người nghèo nàn thường chịu, trong một xã-hội mà « tiền » là điều-kiện tì-yếu của sự yên ổn, sự về vang. Kể khổ cầu được an-ủi.

Tiểu-thuyết kiếm - hiệp, ma quái, an-ủi họ bằng cách đem đến cho họ những giấc mơ đẹp, dắt họ vào một thế-giới huyền-ảo, hùng-tráng, giải thoát họ khỏi những vướng vẩn, ràng buộc của cõi đời hiện-tại, tới tâm khổ nhục.

Tiểu-thuyết xã-hội an-ủi họ bằng cách bình-vực họ, giải bày những đau xót, thương tâm của họ.

Cho nên hai thứ tiểu-thuyết ấy bán chạy hơn hết. Cho nên những văn-sĩ ta hay viết hai thứ truyện ấy hơn hết. Ta có thể gọi là hai thứ văn-chương phổ-thông.

Độc-giả nước ta chia làm 3 hạng : Hạng thứ nhất, rất đông, gồm tất cả những người ít học, và sống cuộc đời vất vả.

Hạng thứ nhì có những người được học nhiều, hạng tri-thức phải củ (Hán học) và phải mới (Tây học).

Hạng thứ ba là hạng nhà văn, nhà báo.

1) Những người ít học tất đó.

Vì những lẽ tôi đã nói trên, các loại sách khác không bán được — trừ ra tiểu-thuyết.

Những loại phê-bình, khảo-cứu, những loại thuộc về khoa-học, chính-trị, kinh - tế, không ai muốn viết nữa.

Các văn-sĩ đua nhau viết xã-hội tiểu-thuyết. Vì là « mode », là phong-trào.

Tiểu-thuyết kiếm - hiệp, ma quái, tiểu-thuyết diêm-tĩnh, tiểu-thuyết khiêu-khích tình-dục, tuy có nhiều độc-giả nhưng những nhà văn chân - chính biết trọng ngòi bút mình, tên tuổi mình thường ít viết.

Những văn-sĩ này muốn làm một việc gì có lợi ích. Họ muốn văn-chương họ phụng - sự cho một lý-tưởng gì.

Cho nên họ viết tiểu-thuyết xã-hội.

Để tổ-cáo ức-bách, tàn-ác. Để phò trợ lao-khổ, cô-đơn.

HAI nhà văn đã nổi danh, vì thế, mới đi lạc đường, khiến tôi phải tiếc.

Ấy là ông Lan-Khai và ông Trương-Tửu.

Ông Lan-Khai xưa nay chuyên viết lịch-sử tiểu-thuyết. Và ông được có tiếng tăm nhờ loại văn ấy.

Những quyển : « Chiếu ngai vàng », « Cái hột mận », « Ai lên Phở cát » v- v... là những tác-phẩm có giá trị về mặt văn-chương. Tuy Lan-Khai không có công khảo sử như các ông Nguyễn - triệu - Luật, Đào-trình-Nhất hay Phan-trần-Chúc, nhưng lịch-sử tiểu-thuyết của ông đứng vào bậc nhất trong văn giới ta, vì văn-chương ông đẹp và trong sáng. Những đoạn tả cảnh của ông rất đặc-sắc.

Quan-niệm lịch-sử tiểu-thuyết của Lan-Khai có lẽ như của A. de Vigny, tác-giả quyển « Cinq-Mars ».

Bài tựa quyển « Cinq-Mars » (La vérité dans l'Ar) nói rõ ý-kiến của de Vigny đối với « sự-thực » khi viết lịch-sử tiểu-thuyết. Có lẽ Lan-Khai cũng nghĩ thế, nên những « sự-thực » trong các tiểu-thuyết của ông thường không giống Sử-ký (Histoire), mà nó chỉ là « Sự-thực trong Nghệ-thuật » (Vérité dans l'Art) mà thôi.

Lan-Khai đã thành công rõ ràng trong nhiều tác-phẩm lịch-sử tiểu-thuyết.

Thế mà bỗng dưng ông lại bước vào địa-giới xã-hội tiểu-thuyết. Ông viết quyển « Lâm-Thân ». Và kết quả : « Lâm-Thân » gần như vô giá trị. Vì nó chẳng « sống » tí nào. Người ta cảm thấy nhiều cái bịa đặt trong đó.

Những cái bịa đặt của ông trong lịch-sử tiểu-thuyết có thể hay được. Nhưng trong xã-hội

tiểu-thuyết mà bịa đặt là giả dối, đi viết quyển Thanh-Niên S.O.S? Rồi lại viết : Một chiến-sĩ ?

Hai quyển tiểu-thuyết xã-hội ấy sẽ tan như băng dưới ánh mặt trời, nếu ông Trương-Tửu có gan tự phê-bình văn chương mình. « Một nhà văn không biết tự phê-bình là tự đưa mình vào con đường đào-thải ».

Nhưng cũng vì thời-thượng mà Lan-Khai và Trương-Tửu đi lạc đường. Có lẽ hai ông cũng tự biết đi sai đó. Nhưng trước phải lo đến « nhân-sinh » !

Ở một xứ mà những nhà văn có tài như Lan-Khai như Trương-Tửu, phải cố đi lạc đường, phải nhảm mắt bước liêu, thì mới sinh-nhai được, kể xứ ấy cũng đáng thương thật !

Mà hạng độc-giả có tội nhất phải chăng là hạng có đủ trí-thức không kém văn của F. Brunetiere, của L. Veillot bên Pháp.

Thế mà không biết sao ông

NGUYỄN-TẤN-PHƯỢNG

TRU'ÔNG THO' MỚI...

— CUA —

Việt-Châu

Một phút đủ rồi

Tặng Hà-quỳnh-Diêu

Đêm đó, hoàng-hoa nhấp chắt ngừng,
Rượu tàn, quay lại cột giai-nhân...
Khúc đàn Tư-Mã vang đâu đây,
Hương khói phù-dung tỏa chấp chờn...

...Và một chiều kia, với vợ hiền,
Song song đôi lứa lại hoa-hiên,
Cạn lời ân-ái duyên chung-thủy.
...Trần ngập yêu đương, những nỗi niềm...

...Chỉ thế, đời ta cũng đủ rồi !
Chẳng hề mơ mộng những xa xôi,
Chẳng còn khao khát truy-hoan nữa ;
Trắc-táng thân-xu, mấy trận cười !..

Quan-niệm đời ? — Vui một phút thôi !
Kỳ dư đem hiến cả cho đời :
Dầm tim son trẻ trong lao-khổ,
Chia sớt tâm toan với mọi người...

VIỆT-CHÂU, Novembre 1938

Phong ngú'a SHANGHAI

SỐ 2

Các ngài thường khi ngựa ngấm ngoài da, bắt gãi mãi, vẫn không thấy hết. Trên kẻ tay, kẻ chơn mọc ra nhiều mụn tròn ; bông ; nặn ra có thứ nước đục đục. Nơi mặt, lưng, ngực, ở cổ, hai bên bàn tay, thường nổi lên có giẻ những mụn đỏ, bắt gãi làm trầy mặt, sần da. Lại còn những mụn bọc, mụn cám, lát voi, lát đồng tiền, long-ben, bắt-biến, mài-dai, ghẻ ngứa, ghẻ phỏng, mụn nhọt, nhưc mồi ở lặc tay chơn, hoặc đã mắc bệnh phong-tinh nọc độc, làm cho lở, lầy, ngứa, hay tê bại, tê thấp. Trẻ em, lắm khi bị nổi mụn u nơi đầu, mặt, có huân đỏ bầm, sanh nóng mình khó ở, hoặc bị sởi ản lở cả da đầu, rụng hết tóc, hay đã bị di-truyền nọc độc phong-tinh của cha mẹ mà sanh ra ghẻ chốc cũng mình. Các bà, sau khi thai sản, ngứa đầu, ngứa gào, rụng tóc. Một hộp giá 0p60. Tổng phát hành Maison MINH-HOÀNG M. Ng-văn-Liêu 314 rue Paul Blanchy prolongée Phunhuan-Saigon.

Có bán ở tiệm Xuân-Nga 181 Bd de la Somme và các nơi. Cầu đại-lý ở Lạc-tĩnh. Gửi contre remboursement từ 2 hộp sắp lên.

NHÀ MÁY CHẾ TẠO
HAI - PHONG
(Tonkin)

Còn cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ

97 rue Charner - SAIGON

Téléphone : 21.786

Phụ-nữ bị bệnh hư huyết, đường kinh xấu, có huyết bạch, ốm o vàng vồ, nên mau mau uống

THUỐC HOÀN NGUYỆT-NGUYỆT-VIÊN

Thuốc này từ ba trăm năm xưa truyền lại, có muôn triệu phụ-nữ nhờ nó mà lành bệnh mạnh khoẻ, tươi trẻ, sống lâu và có hậu tự

Tổng phát hành: VINH-AN-HÒA DƯỢC PHÒNG 287 rue des Marins — CHOLON

Mỗi hộp 0p.50. Gửi mandat về mua khỏi chịu tiền gửi. Có sách luận bệnh lý và dược vật biểu không cho ai hỏi. Cần nhiều đại-lý

VIẾT TỰA CHO «HUẾ ĐẸP» CỦA Thanh-Tĩnh

BẠN Thúc-Tề lúc cống hiến bạn đọc báo này thiên phỏng sự HUẾ-ĐẸP (Huế pittoresque) cũng tưởng chỉ làm một công việc nghề nghiệp mình, và không hề có cái xa-vọng rằng sau đem xuất-bản

Vì cảnh văn-sĩ nghèo, tiền ăn còn kh. ng có, lấy gì mà in sách, nếu không may mắn gặp được một xuất-bản-xả hiểu biết cái giá trị của tác phẩm ấy mà xuất-tiền ra in để làm giàu cho vườn văn nhà thêm một bông hoa đẹp

Lúc thiên phỏng sự đăng báo, bạn Thúc-Tề nhận được rất nhiều thư của độc-giả gửi đến khen ngợi và dục đã, khuyên nên đem ra xuất bản. Và hơn nữa, anh em trong làng báo, làng văn cũng khuyến khích sự đó.

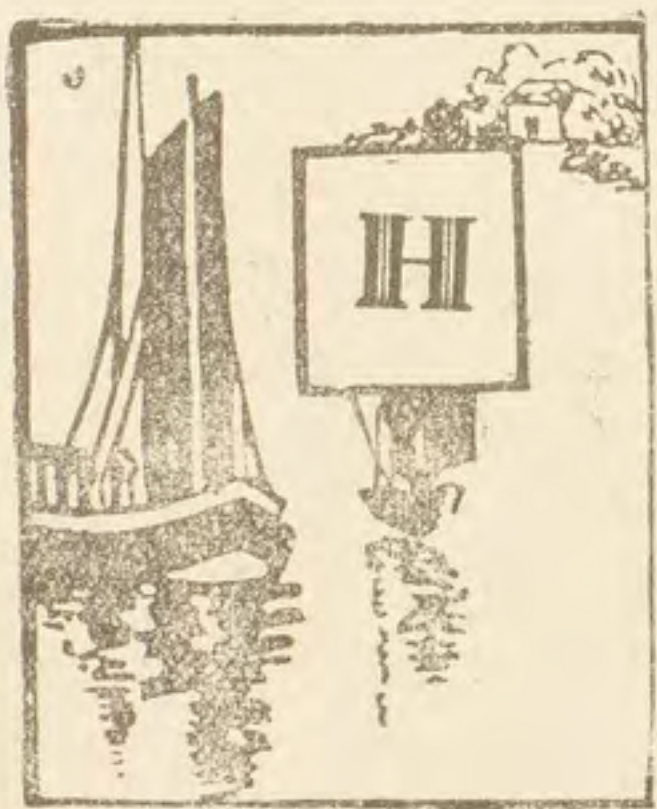
Đáp lại ái nhĩ ý tưởng lệ ấy, bạn Thúc-Tề nhất định cho in cuốn HUẾ ĐẸP bằng sức của mình, bên cạnh sự ủng hộ vật chất của một ít anh em quen biết.

Ra Tết, tác phẩm này sẽ ra đời với một hình thức rất mỹ-thuật, với những đoạn sữ thêm rất công phu tỉ mỉ. Chúng tôi tin rằng HUẾ-ĐẸP sẽ làm đẹp lòng tất cả mọi người và tưởng nói sẽ làm đẹp cả từ sách làng văn Nam kỳ cũng chưa phải là lời quá đáng.

Ông Thanh-Tĩnh, một danh sĩ Huế đề tựa như sau đây, chúng tôi muốn cho độc - giả báo này xem trước, càng thêm thấy rõ vẻ đẹp của Huế hơn nữa.

Mai

UẾ

ĐẸP!

Và Huế

có đẹp

thật

Đấy là

một câu hỏi chung của độc giả, một câu hỏi không bật nên lời, một câu hỏi chỉ biết âm thầm trong tâm trí. Dầu sao đó cũng là một câu hỏi:

Câu hỏi đáng để đợi một câu trả lời ý nghĩa.

Thì đây, ông Thúc-Tề đã đưa

lại ý nghĩa cho ta rồi. Ý nghĩa rất rộng nhưng vẫn thu tóm được trong hai chữ.

Huế đẹp!

Biết Huế và biết Huế đẹp là hai chuyện khác nhau. Ông Thúc-Tề muốn ngấm nhìn và so đo hai bức tranh cùng một lúc.

So đo như thế quả có hại ít nhiều cho sự phán đoán phân minh. Vì người dễ lẫn lăm cảnh này với cảnh khác. Nhưng ông Thúc-Tề đã khéo nhận xét trước để so đo sau, nên Huế của ông ta đẹp và cái đẹp có nghĩa.

Huế được khách du - lịch phương xa để ý một cách xứng đáng. Nhưng Huế của mỗi người tìm hay để nhận. Mà chính là

Nhưng... Khen Huế đẹp có rất đông người.

Biết Huế đẹp có một ít.

Và hiểu Huế đẹp có rất hiếm.

Khen Huế đẹp vì cái đẹp của Huế lộng lẫy, và huy hoàng quá, chỉ đưa mắt nhìn qua là thấy được

Như cái đẹp ngậy thơ của có gái đây thì, hay cái đẹp làm ly của bản đờn đang nức nở, Huế không dấu diếm, Huế không bí-mật gì hết.

Khen cái đẹp ấy là chỉ mới biết ca cái sắc bên ngoài, mới biết say cái duyên dễ lộ.

Biết Huế đẹp thì cái đẹp đây hẳn không phải một thứ đẹp dễ tìm hay dễ nhận. Mà chính là

Về cô ĐIỀU-MINH

Họa lại 2 bài của Melle Hồng-Lan trong báo « Mai » ra ngày 2 Décembre 1938.

Họa 2 bài của Hồng-Ngọc nữ phái Điều-Minh

I

Đôi lời thành thực hỏi cô Minh Có phải xuân xanh lỗi bỏ kinh « Dầu bực » hờn duyên ai bạc nghĩa

Khuyên ai phán đoán phải cho minh, « Sắc không » tãi phận khách Khác tặc, nên chi tặc chống kinh! Học đạo lẽ thường vì đạo đức, Trăm ngày quảng cáo che người thể Thương đời chưa rõ thấu đời tình. Muôn thuở chương-trình gạt Chanh-lý đây gieo đoạt tử-sinh. chung sinh. Chuyện trước hỏi chi thêm bạn tri? Hiện tại cá nhân ầu chữa vện Rồi công đâu phải một phê-bình!

II

Trần thế xong chưa hỏi Phụng-Kiều

Ơn nhà nợ nước nặng bao nhiêu? Cạn giọng lá thắm, hồi chuông

sớm, Giút lối chim xanh, gỗ mỗ chiều. Nghĩa trước Long-Vân nơi « sắc»

tự Tình sau Thanh-Phú chốn « tài»

liên. Tục tiền canh vắng đời sao thấu. Nương cửa Từ-Bi tưởng quạnh

hiu?

Nhiên-Băng Nữ-Sĩ

Cảnh-Đức (Rạch-giá)

cái đẹp do sự ghép buộc thiên nhiên, sự hòa hợp u huyền của lăm màu hay lăm cảnh.

Màu và cảnh mặc dầu không rực rỡ, không tươi xinh, nhưng bức tranh vẫn không kém phần kiều diễm.

Vì đây là cái đẹp chung của một bầu trời êm ả, chứ không lướt riêng, trên ngọn sông xanh biếc hay diêm vôi bên sườn núi cheo leo.

Biết cái đẹp này, không phải dân Chiêm - thành dựng thành Khu-Tác trên vùng Long-thọ hay quân nhà Nguyễn mở đất Phú-xuân bên tả-ngạn sông Hương.

Mà chính là thuộc hạ nhà Hán bên Tàu dựng cơ-đờ Nhứt-Nam trước đây trên hai mươi thế kỷ.

Còn hiểu Huế đẹp lại là một chuyện khác và chuyện khó hơn.

Ông Thúc-Tề đã căn nhắc cái đẹp và hiểu cái khó này:

— Vì sắc đẹp đây không làm bằng thứ sương mờ tỏa trên giòng sông Hương mỗi sớm mai mùa thu, cũng không phải kết bằng thứ hương diu dặt trên đôi thông núi Ngự giữa bóng tối mênh mông.

Càng không phải của tiếng chuông chùa Thiên-mụ, hay khúc nhạc Nam-ai, giọng hò mái dầy.

Mà chính là cái đẹp đang u-ẩn trong lòng người.

Cái đẹp đang đặt vào trên muôn vật,

Cái đẹp cao thâm của một tâm hồn đau khổ,

Cái đẹp vĩ-dại của một thế-hệ sắp điêu-linh.

Nói tóm lại, cái đẹp không hình, hay nói đúng hơn, cái duyên kín-đáo.

Ông Thúc-Tề đã hiểu được cái đẹp này.

Hiếu và hiểu một cách thấu đáo.

Huế của ông ta, đoạn đầu là của lịch-sử; đoạn giữa là của tối tâm, và đoạn sau là của ánh sáng.

Lịch-sử bao la của một đế-thành chỉ còn tên và tuổi.

Tối tâm bên trong của lăm quầng đời cao quý lúc sa cơ. Ánh sáng bên ngoài của một hạng người phong-lưu vờ và dài các giả

Dưới ngọn bút sâu sắc của ông Thúc-Tề, Huế để lộ tất cả vẻ bí mật của một giòng-sông đẹp, của một cảnh nên thơ.

Huế muốn dấu, cố dấu và gắng dấu, nhưng Huế dấu không nổi.

Huế đã hiện nguyên hình: Huế đẹp!

Biết Huế chưa đủ, chúng ta nên hiểu Huế nữa; Huế đẹp!

THANH-TÌNH

(Viết tại Huế đẹp ngày 12 - 12 - 38)

Nên để ý

Quý ngài muốn có đồ trang-sức vừa đẹp dễ, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

BA-QUAN

58 rue Vannier

Chuyên môn mài và bán bột xoàn mới Đức-Quốc.

Ngang hộc kho bạc. Chợ-củ Saigon

Khi các ngài đã đi khắp các tiệm may rồi đều phải công nhận

Le Parfait Coupeur

79, BOULEVARD CHARNER - SAIGON

là hoàn toàn, vì có đủ các thứ hàng mới lạ để lựa chọn. Chứ hơn tự thân hành tiếp khách, trông coi về việc cắt may. Có nhiều thợ chuyên môn lâu năm rất đúng đắn, kỹ lưỡng, giá cả phải chăng. Quý ngài sẽ rất vừa lòng.

NO'
VAN
CỦA
LANG-TU'

ĐÊM ấy ngoài trời, gió rít lên từng hồi và mưa thì cứ tuôn không ngớt hột. Thiên nhiên dường nổi cơn thịnh nộ ghê gớm. Người ta tin rằng hẳn có bão táp đâu đây.

Trong tiệm công-yên đường A. L. dân làng bẹp chập chờn trong mê ly của tâm tư và khoái trá của thể phách, lấy làm vui thích vì cảnh ẩm ướt của bên ngoài. Vì theo điệu của bạn ghieền thì buổi trời mưa, hút thấy ngon thập bội. Cảnh ẩm cúng của đèn điều làm cho cái xả bội trụy lạc ấy quên đi một lúc cái phù trầm của thân thể. Tiếng ro ro đều đều hòa khúc nhạc sâu cùng tiếng giọt nước khóc ngoài hiên.

Đêm đã chầy. Đèn khi trong tiệm đã tắt. Tèn phở-ky đã gài chặt hai cánh cửa. Người ta đương sống ở một thế giới biệt lập, xa hẳn với thực tế, phiêu phất trên đôi cánh cửa, Nàng Tiên đen, ánh sáng vàng mờ của những ngọn đèn dầu phụng cất rõ từng bóng đèn, đưa lên hoạt động trên vách quét vôi. Giọng ri rầm của người ta chuyện vãn nghe mơ hồ, không rõ rệt.

Bỗng có tiếng đập cửa gấp rút và dữ dội. «Cử ngoạ» đều thoảng qua cái ý nghĩ rằng chắc hẳn có một vụ xét bắt chi đây. Những kẻ không có giấy thuế thân đã vội lo sợ và đã nhìn trước nhìn sau tìm phương-tiện thoát thân. Một đôi xác chết đã chồi đây. Ai nấy nín lặng, đề tai nghe ngóng. Có tiếng run rẩy ở bên ngoài :

— Mở cửa giùm cho ngõ với A-Hoàn ! Ngõ đây mà «phản dậu»

Khi ấy, cả tiệm mới nhẹ nhõm, vì từ thẳng phở-ky cho đến những thân-chủ quen biết ai cũng đã nhận ra được tiếng của ai rồi.

Thằng Hoàn lết dẹt lê đôi guốc đi ra, càu nhàu, rửa nho nhỏ :

— Tía-na-ma, cái lầy trời mưa mà tề bây giờ mới về !

Cửa mở... Một người ướt át đi vào, đem theo vừa gió lạnh, vừa bao nhiêu cái rét muối, khổ sở của cuộc đời bên ngoài. Thiên hạ có người thương vay, có người bất bình vì sự phá tan cái yên tĩnh của họ.

Thằng phở ky như thường lệ, đốt đèn ở cái chỗ để dành sẵn với hai ngao thuốc. Người thanh-niên «dài như một ngày không cơm», vội vả tuột đôi giày ướt, leo lên ván, và máng áo nón lên mắc xong, ngả mình xuống mâm đèn, chụp lấy cây tiêm với cái cử chỉ bấp táp như sợ cả những vật liệu dùng vào công cuộc tự sát... chạy trốn đi vậy !

Rồi anh ta run rẩy vừa tiêm thuốc vừa nói một mình :

— Trời tháng này, còn mưa gió cái gì không biết. Đã vậy tối nay còn phải chờ kết quả cuộc xổ số. Đ... m.., thiệt là khổ

TANG THƯƠNG

nạn, cái đời làm nhứt trình ! Phải bỏ ra một cắc đi một khúc xe thiệt là oan uổng quá !

Anh ta nguyền rủa tất cả, vì như mọi sự đều hè nhau dễ hại anh. Rồi loay hoay thế nào, một chút thuốc rơi ra làm cho anh ngăng dậy, đôi mắt sáng quắc lên. Đoạn tìm nó được, và không ai có thể ngờ, anh chắm nơi tay, hỏ vào... miệng, nhấp một cách ngon lành không thể tả.

Đó là một nhà viết báo ở ngoài lề của cuộc đời vì không còn ai biết đến nữa. Sau bao năm lặn lội trong nghề «bạc», anh chẳng kiếm ra được một thõa nguyện nào cả, ngoài ra cái thói ghiền... á-phiện. Anh N. T. — vì chính là N.T. — bây giờ là một hiện-thân của một cảnh đời chật vật và thiếu thốn nếu chẳng là tang thương.

Trãi qua những tờ Trung-lập, Công-luận, Điện-tín, bây giờ anh trở lại làm ở báo Saigon, tờ báo của người mà trước kia cũng như anh, chỉ là một tay viết báo mướn. Anh đành thủ phận trở lại giúp việc cho một người đồng-sự một nơi với anh lúc trước. Vì cuộc đời chỉ là cuộc đời.

Anh ăn cơm ở tòa báo, ngủ tiệm công yền và ngoài ra hút, bây giờ dường như anh chẳng còn thiết đến một sự vật gì. Thời giờ anh dùng trong một ngày, đầu đó đều có ngấm nấp cả. Thường hay đề ý đến cử động của anh, tôi nhận thấy rằng hề đúng mấy giờ là đã có anh lang thang trên đường đưa đến tiệm hút.

Tôi khỏi nói rằng anh khổ sở, vì với một số lương hai mươi lăm đồng bạc, anh đâu có đủ để cung phụng cho xác thịt mình, đôi khát đến cả hai thứ cơm, trắng và đen ? Anh năm nay mới ba mươi tuổi ngoài, nhưng bao vết tang thương đã in lên gương mặt á tàn, cần cội. Cái mâu sống vắt vương ấy đã già trước tuổi : người ta có thể nói anh bốn mươi hơn. Đó là một bộ xương, cao khấp khểnh và hể đi thì thất thểu như chim tha mồi. Cái nghèo đã nhằn tâm lóc anh từng thớ thịt để bây giờ anh chỉ còn một thân thể quá tiêu-tụy mà những kẻ thân yêu của anh ở xa, nếu gặp sẽ không nhìn ra được.

Đã lâu lắm, anh không hề biết đến cái thú của gia đình. Vợ con anh, anh đều cho về quê và từ đó anh yên tâm vào ở một công yền, làm người thân chủ trung thành, và «đóng đờ» luôn tại chỗ.

Những hình ảnh yêu đương, anh xem như đã có phủ lên làn bụi trắng. Anh không muốn biết đến một cái gì ngoài ra tiền, số anh làm, á phù-dung, ba cái cứ cánh nhau để tạo nên cái lẽ nó bắt anh còn kéo dài cái cuộc đời đen tối.

Cỏi lòng của người bạn ấy đã tàn lạnh. Hết cả tin tưởng, hoài vọng của buổi thiếu thời. Còn tối nay còn phải chờ kết quả đầu những ngày tươi đẹp của buổi thanh xuân, những mùa thu

trong sáng của tuổi trẻ, đầy máu nóng ? Dĩ vãng xa xôi chỉ gọi thêm sâu thẳm...

Vì N. T. ngày trai tráng đã từng bơi thuyền trên sông Hương với một ca-kỹ và đã phung phí ở đó cả một sự nghiệp của ông cha. Sau lại, mê nghề làm báo, anh ta đâm ra khinh rẻ cái tầm thường, cái mà nếu anh ham thích thì cuộc đời anh ngày nay đã không xây dựng trên làn khói nặng.

Đến nay bao nhiêu nước đã chảy qua dưới cầu mà đời anh thì cứ càng ngày đắm chìm xuống, nhưng anh không đau buồn, không hối hận. Anh đón lấy cái khốn khổ với sự thần nhiên của một người hiểu tình cảnh đã dành sẵn cho mình.

Anhem vẫn luôn luôn thấy chán nản nghề không, bỗng nảy ra cái ý đi về cố-hương. Anh em thất cả cạ-vật ấy, và đội cái nón

THẾ GIỚI CHIẾN TRANH

I. — Tranh cạnh chi nhau hồi liệt cường.
Gây nên thẳm trạng cuộc tang thương,
Thành công một tướng tàn trăm họ
Khô cực muốn dân đủ mọi đường,
Máu láng đỏ sống lòng oán giận.
Xương chồng cao núi cảnh đau thương,
Treo chung thế-giới gương Trung Nhật
Tranh cạnh nhau chi hồi liệt cường

II. — Liệt cường tranh cạnh với nhau chi,
Súng đạn gây nên cuộc iham bi,
Gạch vỡ ghi bia tên phổ xá ;
Tro tàn làm dấu cảnh thành trì.
Bình môn tướng tồn con nguy biến
Nước mất nhà tan nỗi biệt ly,
Trung, Nhật treo gương chung thế-giới,
Liệt cường tranh cạnh với nhau chi ?

XUAN-DINH

«phở» ấy, nên tin rằng e có lẽ anh chỉ có bấy nhiêu đồ đó. Tóc anh ba bốn tháng mới có «dịp» được hớt một lần và mỗi lần hớt đi thì cái gương mặt tang thương ấy lại «sáng sủa» lên được mấy buổi.

Một lần, sau khi bị báo Đ. T. thôi, N. T. không biết có phải vì chán nản nghề không, bỗng nảy ra cái ý đi về cố-hương. Anh em kể nhiều người ít, đầu tiên đưa

NHÂN BAN GÁI GIANG-HỒ
Xuân đã về rồi
Bạn gái giang-hồ ơi !
Thuyền tình chơi vơi.
Luân lạc về nơi ?
Hay chìm trong Bề-ái ?
Liệu về nơi.
Bạn gái giang hồ ơi !
Chiếc thân yếu liễu bốn phương

Xót kẻ hỡi hồ mấy độ khơi
Man-mác hoa trôi.
Giòng nước ngược,
Thuyền tình phiêu bạt.
Biết về nơi ?.

Melle Phuong-Loan

XÓT THƯƠNG

«Tặng một thiếu-nữ»

Vì ngày trước tôi khuyên em chẳng kể.
Đề cho sa người vào bể Ái-Án.
Vì r ngày trước tôi khuyên em chẳng kể,
Đến bây giờ, em mới biết Án-nần !
Án-nần. Nhưng ăn-nần đã quá muộn,
Gương Tiệt-Trình nước thủy ở lu-lờ.
Xót thương em trong những phút đại khờ,
Đề họ bẽ hoa Tình tôi đau đớn.

N. Kymtich

VẤN NGUYỆT

Kìa kìa Á-Nguyệt vén màn đóng
Hờn giận ai mà ừ : g má hồng,
Thằng cuội làm chi coi vắng dạng
Cây đa sao lại uốn cong vòng,

người bạn ấy lên xe và đã vội mừng thầm cho anh ta có cái can đảm rút bỏ được cái nghề đơn bạc, cái nghề mà mọi người ở lại đều chán biết chẳng nuôi sống được mình, nhưng mà không thể có gan lia nó.

Thế nhưng chẳng được bao lâu, anh lại tề-tái trở vào. Người ta hỏi anh vì sao thì anh trả lời một cách lý thú rằng : hãy thử thôi làm nghề nhứt trình và về quê đi rồi sẽ biết.

Tôi không «khỏi» rghỉ đến người bị tình phụ mà cứ vẫn đeo đẳng theo để thờ phụng một yêu đương không ngoảnh lại.

Người tình đây là cái nghề làm báo và kẻ bị tình phụ là Nguyễn-quân.

Cài chánh

Trong số trước, cũng ở thiên điều tra này : ý kiến độc lập xin đọc là ý kiến đối lập ; vì một sự hiểu lầm về tâm sự, xin đọc là vì một sự hiểu lầm về tâm lý.

LANG-TU'

Trông chàng Hậu-Nghệ đầy thi chắc,
Đợi chúa Minh Hoàng đó phải chăng ?
Váy chớ xuân xanh đã có mấy,
Mà còn thơ thân với non sông.

VƯỜN XUA

Trông thấy vườn xưa bắt nảo nùng
Hoa xinh kiểng đẹp chẳng người vung.
Cành khoe sắc biếc riêng chòm trúc
Liễu ngã mai xiên dựa bóng tùng
Nào lúc chập chờn ong bướm dờn
Đau lòng tôi tả chạu sành bung.
Nghinh san chiếu thủy còn đâu nữa,
Trông thấy vườn xưa bắt nảo nùng,

T. T. (Kim-Biên.)

THẦY BÓI GẤP BẢO LỤT

Mưa tuôn xối mắt, gió vang đầu,
Lần bước khôn nhìn chốn cạn sâu
Nhà cửa tan tành nhào ngã sắp
Nước non tằm tả thấy gì đâu ?
Can, chi, tỷ, sừ, mưa mù mịt,
Quái, quỉ, càn, khôn, gió thẳm sâu
Cửa đặt tiền gieo trên sóng tố.
Phong vân cự phát, đoán dài lâu.

T. N. (Tri-Thủy)

TRẮC TRỞ

Gởi người xa vắng

Có những đêm thu cảnh được buồn.
Em ngồi mơ mãi dưới trời sương
Chị ơi ! những phút chung hoa mộng,
Nay biết tìm đâu giữa đoạn trường
Duyên-kiếp ví không tròn hạnh phúc,

Thì xưa đừng biết có hơn chăng ?
Biết nhau thêm khổ khi thương nhớ,

Chị hỏi ! mong chi sợi xích-thăng
Chị hẹn cùng em : — «lúc tái sanh
Sẽ cùng vui sống với ngày xanh»,
Chị ơi ! nghe chị em cam đợi,
Chỉ có tìm em rười rượi tình.

Em biết mơ gêu là chác lụy,
Nhưng lòng vương mãi mộng xa xôi,

Nhưng lòng em ứa vì trắc-trở,
Như buổi thu tàn chiếc lá rơi,
Hoàng-Liên-Ngan

Mách giùm làm nghĩa cho ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao là bệnh mà dân tộc ta dễ mắc hơn hết. Ban sơ bệnh chỉ phát ra bằng ho gió, ho cảm, nhưng nếu lâu ngày không điều trị phổi yếu, vi-trùng ho lao (bacille de kock) hóa sanh ra từ chỗ phổi yếu. Chứng ấy người ho khan, rang tức cả ngực, khạc ra đàm trắng, xanh hoặc vàng, đôi khi khạc ra máu. Vậy ai lỡ mắc bệnh ấy, mà đã chạy cùng thầy Tây, Tàu, nhưng bệnh mình vẫn trở trở thì mau gởi thơ đến cầu phương thuốc gia truyền của ông TRỊNH-HẢI-LONG (nội tổ của ông đốc-học TRỊNH-VĂN-HẢO Saigon) để lại. Ở xa muốn có thuốc dùng gởi mandat 3p.50 thì có thuốc gởi lại. Thơ, mandat đề cho M. TRỊNH-VĂN-HẢO Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne (Tân-dịnh) -:- SAIGON

Sống vui vẻ, sống dễ dàng, hạnh phúc, sống mạnh khỏe

Con người ở đời ai cũng muốn sống, nhưng sống vui vẻ, sống cho có khỏe mạnh, sống dễ dàng, hạnh phúc, đời người như vậy thì có chi phí bao nhiêu? Ta làm việc nhiều, vận động nhiều thì ta phải lo bồi bổ thân thể cho có sức mạnh, vì như cái máy chạy nhiều thì dầu bôi trơn cũng cạn dần, dầu bôi trơn cạn thì máy cũng hỏng hóc. Nhà thuốc DAI-QUANG trên 25 năm danh tiếng, đã thấy không biết bao nhiêu sự tổn hại, hao tâm của con người ở trong cái thời buổi này rất là tàn hại; nên bọn được phòng đã chế ra một thứ thuốc bổ rất linh nghiệm gọi là: Thuốc Mạnh DAI-QUANG.

Thuốc này chế toàn là sâm-nhưng và nhiều món quý được. Chuyên trị về bệnh thận hư, huyết kém, đau lưng, chóng mặt, đi-tĩnh, mộng-thần, huyết-tinh; uống thuốc này sẽ thấy lại con thân sức lực mạnh mẽ hơn nữa.

Làm việc nặng nề, mệt mỏi uống thuốc này thì hết. Già yếu uống thuốc này thì trẻ. Om gầy uống thuốc này cũng được mập mạnh. Hay bệnh uống thuốc này thì lành bệnh. Dân bà có thai uống thuốc này rất bổ dưỡng.

Nói tóm lại thuốc Mạnh DAI-QUANG chuyên trị đã hết các chứng bệnh; bắt cứ là bệnh gì dùng thuốc này rất hiệu nghiệm. Hỏi mua tại: SAIGON rue d'Espagne n° 231 Tél. 21.816 — CHOLON Bd Tổng-dốc-Phương n° 27 Tél. 30.055

Bán máy xay lúa gạo

Trừ đủ đồ phụ-tùng dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù đãi v.v. Đại-lý nhiều hiệu máy xay dầu cày, máy chày, máy trấu và đã ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ-mỹ.

ÉTABLISSEMENTS
21, BO GALLIENI
(TÉL. N° 21.058) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

Cam đoan trị tuyệt nọc bệnh phong-tĩnh chỉ có nhà thuốc chuyên-môn Lậu-giang:

Phong tình được cục

n° 4 rue Martin des Pallières (Saigon) Dakao và n° 191 rue Frères Louis Saigon

Bệnh lậu mới mắc, đau tức, ra mủ xanh, vàng hoặc lẫn máu, chỉ 5 vé thuốc số 40 giá mỗi vé 60 là hết tuyệt nọc.

Bệnh kinh-niên (chronique) đã uống nhiều thuốc hoặc bơm rửa mà không hết, chỉ 5 vé cam đoan tuyệt nọc. Bệnh phong-tĩnh trị chưa tuyệt căn trong máu còn dư độc (toxine) cho nên sinh ra: nước tiểu vàng đục, đau lưng, điếc tai, mờ mắt, nhức mỏi gân cốt v.v. chỉ uống 2 hộp TÂY HUYẾT TUYẾT TRÙNG (Toai dépuratif) giá mỗi hộp 1p.50 thì máu u sẽ trở nên trong sạch, các bệnh đều hết.

Nhiều châu bản kết có giấy giao kèo các thứ bệnh phong-tĩnh đau nặng và lâu đến mấy cũng mau hết tuyệt nọc.

Ở xa biết thế thì gửi thư hỏi thuốc lành hóa giao ngân, rồi gửi tiền.

Đại-lý: Bazar Vạn-Tân (góc đường Viénot d'Espagne) sau Chợ-mới, Trần-nguyên (t. 81 đường Charner (Saigon), Bạch-Loan, 300 rue des Marins (Cholon), Bazar Vũ-Lai (ngang chợ Tân-dinh).

Cần thêm nhiều đại-lý xin viết thư (kèm có trả lời) về thương lượng nơi:

Tổng đại-lý: Dépôt KIM TIẾN
n° 191 rue Frères-Louis. — SAIGON

Quý ngài muốn mua đàn
GUITARE và MAN-
DOLINE thiết kế tốt và
đẹp, xin mời lại tiệm:

HARMONIA

23, RUE SABOURAIN - SAIGON

Giá thật rẻ, bán chiếu hàng

Đã được các thầy đàn công nhận, là tuyệt hảo của những tay thành nghệ, đã lâu năm nghiên cứu chế tạo ra.

— Có thầy đưa dạy tại tiệm —

CHÚ MI
CÓ GIỚI
THÌ XUỐNG
ĐÂY VỚI TA

CHẮC TƯƠNG KHÔNG XUỐNG HOA-NAM

MẠC ĐẦU TƯƠNG NHỰT AN
ĐĂNG VIẾT THƠ THÁCH ĐÓ

Cái chiến-lược chống cự lâu dài của Tướng giỏi-Thạch làm cho Quân-bộ Nhựt dóa lăm. Họ có muốn gặp những quân-dội chủ-lực của Tướng để đánh phá một phen cho tan tành thì Tàu không còn sức đâu mà kháng chiến đây đưa được nữa. Họ Tướng biết vậy, nên chỉ từ lúc kháng chiến đến nay, dầu ở Nam-kinh, ở Từ-châu, ở Hòn-khẩu, đến con chi-nguy thì Tướng rút hết những quân-dội và chỉ giữ chủ-lực của mình đi trước, chờ không cho giao chiến với Nhựt.

Vì sao? Như trên đã nói, Tướng cốt giữ chủ-lực để kháng chiến lâu bền, nếu tuột ra hết mà bị Nhựt bình phá nát, thì cái kế-hoạch trường kỳ để kháng còn gì mà chơi nữa. Từ hồi đánh nhau tới giờ, gặp gỡ quân Nhựt chỉ là tương-sĩ các tỉnh, chứ Tướng giỏi-Thạch và quân chủ-lực của Tướng chưa hề đánh với Nhựt một trận nào. Nhựt đang tìm kiếm mong mỏi sự đó nhiều lắm.

Bởi vậy — theo tin mới người ngoại-quốc ở Quảng-châu mà báo Tàu đã đăng — vừa rồi tổng-tư-lệnh Nhựt-binh ở Hoa - nam là An-Đặng trung - tướng đã viết một bức thư dài và sai người đem đến tận Hàng-dương cho Tướng-Thạch để thách đố họ Tướng có giỏi thì đem quân xuống Hoa-nam đại-chiến với mình một trận quyết sống mái. Đại-ý bức thư ấy như vậy:

Trước hết, An-Đặng nói hai nước đánh nhau hơn một năm nay, ai cũng đã thấy rõ phần thắng lợi về Nhựt và nhơn dân Tàu phải chịu lưu ly khổ sở đã nhiều rồi, Tướng là người phụ trách quốc - gia, nếu quyết chống cự với Nhựt đến cùng, thì chính mình và quân mình phải xông-phá hàng trận, trước cả mọi người, chứ sao lại chỉ trốn tránh.

Đoạn, An-Đặng khêu khích họ Tướng, nói Tướng có giỏi thì nên đem ngay 100 vạn đại-quân xuống chiến-trường Hoa-nam mà quân Nhựt đang chờ, để cùng nhau đại chiến một trận cuối cùng, sớm quyết sự hơn thua và mau chóng kết thúc cuộc chiến tranh này đi, chứ để đây đây, chỉ có người Tàu là thiệt thòi khổ sở hơn cả v.v...

Không ai rõ Tướng-giỏi-Thạch có trả lời bức thư của An-Đặng không và trả lời ra sao, nhưng có điều ai cũng biết chắc là không khi nào Tướng chịu đem quân chủ - lực mình xuống đánh với Nhựt ở Hoa-nam, vì sợ đại - bại thì cuộc trường - kỳ sẽ kháng bằng mất.

Tướng giờ chỉ cốt dụ cho

An-Đặng trung tướng

15 CÔ THIẾU-NỮ NHẬT

chịu hiên da thịt mình
để vá mặt bề của chiến-sĩ

TRẦN chiến tranh này khiến cho người ta thấy phụ-nữ hai bên thì nhau bày tỏ tình thân hy sinh cứu quốc không ai chịu nhường ai.

Nếu nhà người-Tàu có những cô đăng lính ra trận, thì phía người Nhựt cũng có lắm hạng nhĩ nữ dám bi-sanh cả thân thể họ cho các chiến-sĩ, đại khái như chuyện thuật ra sau đây.

Trường phụ-nữ đại học Yama-ro gần Đại-bản (Osaka) vẫn là nơi giáo dục riêng cho các cô con nhà danh lưu qui phái Nhựt bản. Cách thức dạy dỗ rất là tân thời, nhưng cũng không quên bổ những mỹ tục và văn hóa tổ-tam với quốc-gia.

Vũ-nữ múa hát mừng được Hòn-khẩu

Một năm nay các cô học-sanh trường này bỏ hết mọi sự luyện tập thể thao, âm nhạc, bơi - lội để hiến thân vào quân-dội, hoặc làm điều-dưỡng, hoặc làm nữ-binh, và bắt cứ công việc gì lợi ích cho việc quân việc nước họ đều không từ.

Đến đối trường học cũng đòi làm xương thợ may và phòng chế-hóa thuốc men bằng bó cho các chiến-sĩ bị thương. Tối ngày các cô ngồi may áo để gửi qua bên Tàu, tặng cho chiến-sĩ, về vang cho những cậu lính

Một vài tin nên biết

NHỰT đã lựa được Lữ-xuân-Vinh cho làm chủ tịch Quảng-châu. Dân chúng Quảng-dong đều xin chánh-phủ Trùng-khánh hạ lệnh bắt Lữ.

Có lẽ cây Nhựt bắt dùm.

Vì vấn-đề nghị hòa với Nhựt khiến nên bất đồng ý kiến nên chỉ Ông tỉnh Vệ cùng vợ là Trần Bích-quân nữ-sĩ, hôm 19 Dec. đã trốn khỏi Trùng-khánh bay đi Hanoi. Vì sợ lại lừng giết-Thạch cho xoi 12 viên đạn thì nguy.

Nhưng báo Tàu nói rằng Ông đi Âu-châu là phụng mạng chánh phủ sai đi có việc trọng yếu.

CHIẾN-sự một tuần rồi binh-tính khắp các mặt trận, Bình-Tàu ở Quảng-dong vẫn thắng mãi, nhưng còn cách xa Quảng-châu 60 cây số, còn ở miền trên thì Nhựt-binh đang sắp đặt tấn công Chàng-quan lấy ngõ đánh vào Cam-túc, chiếm Lan-châu để cắt đường giao thông Trung Nga.

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

A I quan tâm chú ý về thời cuộc Viễn-dong, chắc đều nhớ lại trong khoảng vài

tuần đến nay đã xem thấy trên báo những điện-tin như vậy:

Hai nước Anh Mỹ định hiệp nhau dùng phương pháp « Kinh-tế chế-tai » đối phó với Nhựt.

Nhựt-binh chặn hết từ phía không cho tiếp tế lương thực vào tổ-giới Pháp ở Hòn-khẩu và Thiên-tân.

Mặc dầu liệt-cường phân-đối, Nhựt vẫn đóng cửa Dương-miệng không cho tàu bè ngoại-quốc lui tới.

Hai nước Anh Mỹ cho Tàu vay tiền, Nhựt liền ra tay báo phục bằng cách không cho hàng-hóa Âu-Mỹ chở vào Hoa-Nhựt.

Còn ở Hoa-nam thì họ Nhựt đã cho họ tự cường: một làm cho Hưởng-cảng của Anh và Áo-môn của Bồ mất hết phần nửa huê lợi mua bán.

Hôm thứ năm tuần rồi, thủ-tướng Cận-vệ tuyên-bố một cách hẳn hoi như vậy: coi thường và ăn hiếp lại, nghĩ « Chẳng những nước Nhựt không hề trông cậy của Trung-quốc một miếng đất nào, một Anh Mỹ mới bàn nhau về cách « Kinh-tế báo phục » để trả đũa Nhựt, chúng ta thử binh-tình xét coi cách ấy ếu sẽ thực hành, liệu có cứu vớt lại được mới phải là nước hoàn toàn lợi quyền chính trị của Âu Mỹ độc-lập ». Nghĩa là Nhựt sẽ và có thiệt hại gì cho Nhựt được đòi Âu Mỹ phải trả lại cho không?

Có ông cổ đạo Bi sung quân

HÌNH dưới đây là một ông cổ đạo người Bỉ, tên là Vincent Leble, giảng đạo ở tỉnh Sơn-tây lâu năm. Mới đây ông sung vào đạo-quân Du-kích Tàu để chống cự với Nhựt ở miền Tấn-nam (phía nam Sơn-tây).

Cử chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý. Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Thai-dinh-Giai suýt chết vì bom Nhựt

GẦN đây Thái - dinh - Giai đứng ra tổ chức quân-du-kích để cự binh Nhựt ở phía nam tỉnh Quang-dong.

Hôm rồi Thái-dinh mấy viên u tày từng ngồi xe hơi từ Hiệp-phố uoi theo quan - lộ đi xem xét những phòng - tuyến của mình. Không lúc xe Thái vừa mới phát chạy ra, có tụi Hòn - gian bay được, lập tức báo tin cho Nhựt-binh bay. Chiến hạm Nhựt đang đậu ở Bắc - hải liền phái mấy chiếc phi-cơ cất cánh bay lên trên đường Hiệp-phố, hễ gặp thấy xe hơi nào cũng thả bom xuống rầm rầm.

Máy phóng xe hơi của Thái chạy đến bến đò, Thái vừa xuống xe để cho xe qua sông trước thì 2 chiếc phi - cơ Nhựt bay đến nơi, bắn tan tành xe hơi, còn Thái được vô sự.

Lúc đó nếu chưa tới bến đò, tức là Thái còn ngồi trong xe hơi thì chắc trúng bom chết rồi.

GIẢNG HÒA ?

CÓ lẽ Hanoi ta là nơi mở cuộc nghị-hòa cho Hoa Nhựt, do hai nước Anh Pháp làm trung-giàu chăng?

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Cứ chỉ nghĩa-hiệp của ông khiến cho nhiều người chủ ý.

Có lẽ tại thấy liệt cường Âu-Mỹ chần chờ nhát sợ, không dám can thiệp vào chiến-cuộc Hoa-Nhựt để cho Nhựt đắc thế hoành-bành như ngày nay, cho nên ông là một người Tây-phương lại là một vị cổ đạo, mới sung vào quân-dội du-kích Tàu cốt để bày tỏ bất-bình của mình chăng?

Học nữ-công với trường thực-nghiệp TÂN-NỮ' HOC-DU'ÔNG

N° 1, 2, 3, rue du Grand Couronné (gần ga Nancy) Chợ-quán

Chị em đều công nhận rằng học rất đáng tiền vì trường dạy kỹ lưỡng, thành thật, mau khéo giỏi về các khoa nữ-công: thêu, may, cắt, thắt, ép, dệt, bánh, mứt, nấu ăn v.v., nhất là về các môn Bắc trắng, Bắc màu, Mực bóng, Mực trái cây, bóng đường nắn, bóng đường rế, tất cả chỉ em cho là khéo hơn các nơi. Có dạy thêm khoa nữ-công thực-nghiệp: làm fromage, savon, chế dầu thơm, phấn, son, đồ trang điểm phụ-nữ v.v... do một viên kỹ sư chuyên môn chăm nom.

Về khoa Pháp-văn có giáo-sư tốt nghiệp ở Đại-học-Đường Paris, tập nói và viết tiếng Lang-sa thông thạo theo thời thế, học một năm thì rành. Khoa này chỉ để riêng cho các nữ-sinh-viên có học lực có bằng sơ-học sắp lên. Hối thêm điều chi xin đình có trả lời.

PHU-LƯU

PHẠM-VĂN-VIÊN (Propriétaire)

Hàng chế tạo quốc kểu hiệu Phú-Lưu: đại-lý giấy tàn thời Hanoi và bốp dăm của các vị vua-khôi — Bán đủ các thứ hàng tạp hóa Bắc-ky — Valises — Cartables — Thuốc Lào Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lạc-tĩnh

BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa qui ngài,

Vì lòng qui ngài đã quá yêu mà trong giấy tàn thời Hanoi và bốp dăm của các vị vua-khôi — Bán đủ các thứ hàng tạp hóa Bắc-ky — Valises — Cartables — Thuốc Lào Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lạc-tĩnh

Nay kính cáo.

26, rue Marché - CANTHO — 106-111, rue Lagrandière - SAIGON

Hãng làm gạch bông của người Annam

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ. Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhứt của các hội-chợ Huế, Hanoi và Hải-phong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gửi thư thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
« CARREAUX IMPERIAL »,
BẢO-TRÁC et NGUYỄN-VĂN-HUỆT
68, Quai de Belgique - SAIGON - Téléphone : 21.088

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới đổ, xanh xao, yếu đuối, ban rét, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ. Rượu bò huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

DỰ TRƯỞNG TẠI:

Pharmacie Vương-hữu Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)

Ở xa gửi theo cách lãnh hóa giao ngân

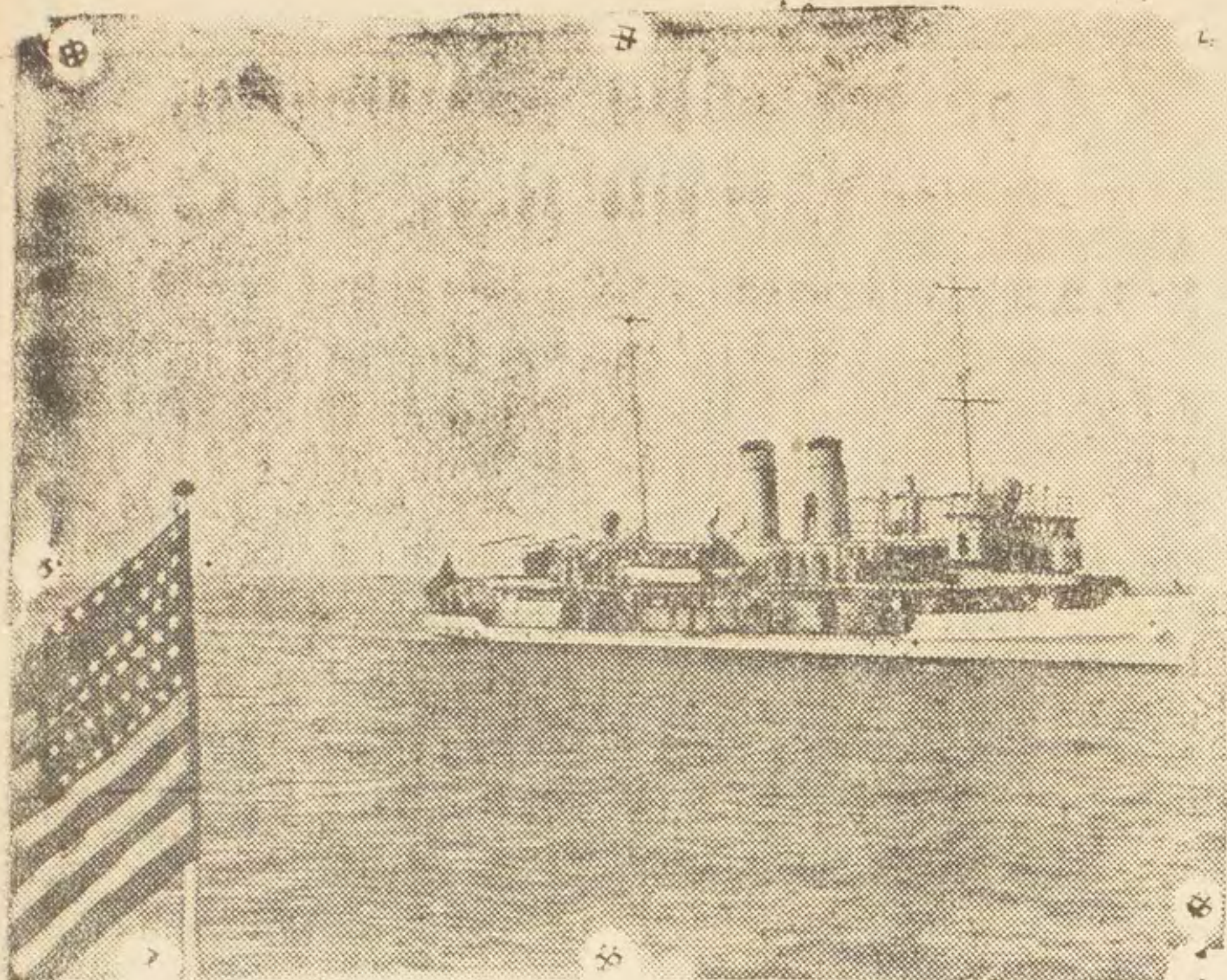

TRAN LAM HOC-MON

TELEPHONE : 4

Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa

— 11 —

Chiếc tàu Panay của Mỹ đã bị bom
Nhật bắn chìm ở Thượng-hải năm rồi.

III—PHẢI ĐÁNH NHAU VỚI NHỰT MỚI XONG

KINH tế báo phục (représail-
les économiques) mà Anh
Mỹ định làm ra thế nào?

Bất quả họ sẽ khóa tủ sắt lại
không cho Nhựt-bồn vay tiền bạc
và không bán những vật liệu
cần dùng và khí-giới cho Nhựt,
đại khái cũng như hai năm trước
hội Quốc-liên đã thực hành kinh
tế chế tài đối với Y-quốc trong
lúc Y-quốc xâm lược A-bit-xi-
ny vậy.

Thử đến tẩy chay hàng hóa
Nhựt nữa chứ gì?

Ai cũng đoán trước rằng Anh
Mỹ chơi Nhựt cách đó không ăn
thua gì, hay là Nhựt có thiệt
hại chút ít là cùng, không đủ gì
cho Nhựt sợ.

Không cho vay tiền? Thì với
những tiền thân quan thuế cùng
các huê-lợi thương nghiệp và
khoáng-sản ở Tàu mà họ chiếm
được, chắc họ không hụt tiền
dầu.

Không bán vật liệu cần dùng
cho họ như dầu xăng và khí-giới?
Thì họ có thể mua ở nước khác
hay là mua ngay của Đức với Y
là anh em đào-viên kết nghĩa
của họ.

Năm xưa, liệt cường « kinh-
tế chế tài » Y-quốc đã thất bại
ra sao, thì Anh-Mỹ « kinh-tế báo
phục » Nhựt bốn năm nay cũng sẽ
thất bại như thế cho mà xem.

Rút lại chỉ có một cách là
Anh-Mỹ cùng các nước đồng
minh của mình, hiệp lại, lấy võ-
lực can thiệp vào thời-cuộc này,
bình vực nước Tàu, đánh nhau
với Nhựt một phen mới đáng.
Họ bình vực Tàu chính là tự
bình vực lợi quyền địa-vị họ ở
Viễn-dông vậy.

Nhưng, cơ khổ thay! Nội tình
Âu-châu bây giờ đang nguy ngập,
có thể phát sanh chiến họa đến
nơi, nước nào ở Tây-phương
cũng đang lo việc nhà và phòng
sự Đức-Y từng giây từng phút,
có ai dám nghĩ tới sự đem binh
qua Đông-phương để giúp Tàu
đánh Nhựt cho được?

Việc ấy, đáng lý, họ phải
mạnh bạo làm từ năm bảy năm
trước (là lúc họ còn có thể rảnh
chuyện nhà, lo việc người đặng),
thì Trung-quốc, địa-bor của họ,
không đến nỗi tan tành như ngày
nay, và lợi quyền họ không đến
nỗi bị xâm đoạt, thế-diện không
đến nỗi bị khinh khi như ngày
nay.

Giờ thì họ đành phải chờ
tới ngày nào Đức, Y được măn-
nguyện, Âu-châu được bình yên,
mới có thể thiết thực đối phó với
Nhựt ở Đông-phương này, chứ
kinh-tế báo-phục dầu nay có làm
ra cũng vô ích. Cái ngày kia biết
đến bao giờ? Chờ đến ngày ấy
thì Trung-quốc và cả lợi quyền
Âu-Mỹ ở Trung-quốc lọt vào
đầy túi tham của Nhựt rồi, khó
lòng moi móc ra được.

Mà tôi nóng nôi như thế là
tại ai, nếu chẳng phải tại Âu-
Mỹ đã chần chờ, ích-kỷ và giả-
đối với Tàu mà ra?

T. V.

BIÊU KHÔNG

1000 lịch in theo bên Pháp để tặng không cho
quí ngài mua thuốc và rượu bổ Néo-Toniq

TẾT NĂM NAY

Các ngài ở Lục-tỉnh muốn lấy rượu bổ Néo-Toniq để bán
dịp Tết xin viết thư cho biết trước không sợ trễ nãi, cách gởi
kỹ lưỡng mau lẹ. Rượu bổ Néo-Toniq mua tặng bà con rất
quí rất sang, rất lịch sự, lại được khen lây.

Có bán trong các nhà thuốc Tây

ĐẠI-LÝ Pharmacie **KIM-QUAN**

90, Bonard SAIGON — Tél. : 21.464

N.B. Thuốc và rượu bổ Néo-Toniq có gởi cách lãnh hóa giao ngân.

Ngô-bội-Phu

đành sai lời thề,
chạy vào tô - giới

TƯỚNG Ngô - bội - Phu
nguyên là một vị tú-
tài nhà Thanh, sau gặp Viên-thế
Khải mới xoay ra nghề võ. Dân-
quốc lập ra, Ngô có cơ-hội, với
mấy chục muôn quân, tung hoành
nam bắc, thét gió gào mây, trải
mười mấy năm làm một nhà
quân-phiệt oai danh lừng lẫy.

Khoảng 1924-25, bị Quốc-dân
cách-mạng-quân đánh bại, Ngô
về ẩn-cư mấy chỗ nước biếc non
xanh, làm bạn với cổ-thơ và tu
hành đạo Phật. Ngô có tánh rất
cương nghị, bình-sanh vẫn giữ
ba chủ nghĩa :

Không vào tô-giới,
Không vay tiền ngoài,
Không đánh tàn tày.

Thiệt vậy, sau khi thất bại rồi,
Ngô chỉ ở quanh quẩn trong đất
nước Tàu, chứ không bắt chước
như mấy ông quân - phiệt khác
hết thất thế là chạy vào tô - giới
ngoại - quốc nấu nướng hay là
xuống tàu đi qua Âu Mỹ.

Mấy năm gần đây Ngô về ở
tại Bắc-bình và được Quốc - dân
chánh-phủ mỗi tháng cấp dưỡng
mấy ngàn đồng, vì Tướng-giới-
Thạch vẫn trọng nhơn-cách của
Ngô.

Lúc này Nhựt muốn hiệp nhứt
bốn chánh-phủ Bắc-bình, Nam-
kinh, Hôn-khẩu, Quảng - đông,
thành ra chánh-phủ Trung-ương
của « Tân Trung-hoa liên bang
cộng-hòa-quốc » và muốn đem
một người tuổi cao đức lớn như
Ngô - bội - Phu ra làm đại-tổng-
thống.

Nhưng Ngô từ chối. Người
Nhựt theo nài nỉ dụ-thuyết mãi,
Ngô sợ có sự gì bất trắc xảy ra,
nên chỉ mới rồi đã phải dọn nhà
vào Đông-giao dân-bang là một
khu vực ngoại-nhơn ở Bắc-bình.

Thế là muốn giữ tròn danh
tiết với chúng-tộc quốc-gia, Ngô-
bội-Phu đã phải làm sai với một
lời định ninh thề thốt của mình
vậy. Song vẫn có tin hình như
chắc chắn rằng Ngô sắp ra hiệp-
tác với Nhựt để đánh đổ kẻ thù
mình là Tướng-giới-Thạch.

Muốn yêu nước

ông Khách này
THÀNH RA « MẬU HẦU »
VỚI ĐÔNG-DƯƠNG TA

VÌ ÔNG ĐÃ CHỪA
HÚT Á-PHIỆN ĐƯỢC
TỚI 13.000 p. GỒI
VỀ GIÚP NƯỚC

THEO tin báo « Trung Bắc »
ở Hanói (chúng tôi dám
đánh cá rằng nhờ có ông bạn
Nhị-lang), thì chú Huê-khieu
Dương-trung-Đạt (Young Tong
Tat) người Phước - kiến, chủ
hiện Thành-Vinh, qua Hải-phong
buôn bán lâu ngày, năm nay
đã ngoài 50 và giàu có lớn. Trái
10 năm, Dương khoái á-phiện
công-xý ở xứ mình nên đã ghiền
hút rất lớn ; mỗi ngày một mình
Dương hút 4, 5 đồng là ít, lại
thêm con c á trong nhà mấy
người cũng làm bạn với tiên-nữ
Phù-dung nữa.

Ngay từ năm ngoài, lúc bắt
đầu Hoa-Nhựt chiến tranh phát
ra, Dương quyết chừa bỏ á-phiện
để lấy số tiền ấy giúp nước. Thay
vì mỗi ngày phun mây nhả khói
hết bạc chục, Dương chịu nhịn
thèm và lấy số tiền ấy cất riêng
một nơi để gởi về giúp tổ-quốc
kháng chiến với Nhựt.

Mới rồi Dương đập « con heo »
đó ra được 13.000 \$ gởi về cho
chánh - phủ Tướng-giới-Thạch.

Cái cử chỉ ấy của Dương thật
đáng khen, nhưng làm việc đó
Dương đã vô tình mà thành ra
« mậu hầu » với Đông-dương là xứ
ông ta cư-ngụ bấy lâu. Vì Dương
chừa hút á-phiện một năm mấy
nay làm thiệt thòi cho huê-lợi
nhà - phiện xứ mình hết 13.000
đồng chứ phải ít gì sao?

Chúng tôi tưởng có lẽ 1.300
mà ông bạn đồng-nghiep ở Ha-
nói đã in làm ra 13.000 thì phải.

Dầu 1.300 té ra vì chưa nha-
phiện thì Dương cũng vẫn là
« mậu hầu » với xứ này mà!

chánh - phủ các nước Âu Mỹ bùng con mắt ra, thấy họ tho
thở ở giờ, phần nào là làm tương tay để căng tới miềi Hoa-trung
Tàu có thể đối địch với Nhựt Hca.nam rủa. Thành ra bây giờ
chắc được thắng lợi, phần nào Anh Mỹ chỉ còn có một trong
còn ôm một chút hy-vọng là sẽ hai con đường này, phải tự
có ngày Nhựt phải nói tay và chọn lấy :

phải kiêng sợ liệt-cường.

Vì sự làm tương đó thành ra nhiều quyền lợi thương nghiệp
Âu-Mỹ cứ mãi chần chờ trông của mình ở Trung-quốc, như
ngóng, chẳng cần gì phải vội ông chủ tiệm nhắm bẻ không
vàng, hốt hoảng, đến nỗi tự-thị mua bán cạnh tranh với anh lối
rằng không bao giờ Nhựt dám xóm được thì đóng cửa tiệm lại,
động chạm tới quyền lợi địa-vị xách gói ra đi.

Tây-phương ở đây.

Nào dè từ việc chiếm đoạt tới cùng.
Mãn-châu tới nay 7 năm, và từ Cổ nhiên là Anh Mỹ phải bảo
ngọn lửa Lư-câu-kiều bùng ra thủ lợi quyền họ, không bảo
Hoa Nhựt chiến tranh đến nay thủ được trọn vẹn thì cũng phải
18 tháng, chẳng những là Nhựt rán vót vát lại ít nhiều, nếu chịu
đã dày đập chủ quyền và lãnh vòng tay thua Nhựt thì còn gì
thỏ của Tàu mà thôi, lại vì - bội là địa-vị thế-diện nữa

cả những điều-ước kia khác mà Lê tự nhiên ngày nay Anh Mỹ
xâm phạm tới lợi quyền của các phải tìm cách hiệp nhau báo-
nước, càng ngày càng nhiều hơn. phục Nhựt-bồn.

Vậy mà các nước chỉ kháng S ng lúc này họ không ra tay
ngại mãi bằng lời nói hay bức báo phục thì thôi, nếu đã quyết
tho, ngoài ra không dám hành lòng báo phục để giữ thương-
động gì khác ; bọn quân - nhon nghiệp và thế-diện mình thì
Nhựt thấy vậy càng được tròn phải làm cách sao hăng hái,
làm già. Cho đến ngày nay, cơ-sở hân hoi và thiết thực kia, họa
thương nghiệp của Âu Mỹ đã bị chẳng Nhựt mới nể mặt, thật
lung lay tổn hại hơn rồi mới nghe bớt cánh tay lại

phong phanh có tin Anh Mỹ bàn Là vì Nhựt không phải xâm
nhau — mà cũng chưa chắc là đoạt thương nghiệp Anh Mỹ mà
có dám thực hành — trả đũa cho thôi dầu, họ đã có cái quyết tâm
Nhựt-bồn lút bớt cái dã-tâm họ này mà thứ năm tuần rồi thủ-
xuống, như thế chẳng phải một tước Cạn-vệ đã công-bố trước
việc làm quá muộn là gì? mỗi thiên hạ. Nay mai họ góp
hết các chánh-phủ Bắc-bình,

II.— CÁC ÔNG MUỐN Ờ HAY XÁCH GỐI ĐI?

ÁI dã-tâm Nhựt-bồn quyết
rường phá quyền lợi Anh
Mỹ ở Trung-quốc để họ
độc-huống, nay đã hiển-nhiên
như hai 5 là 10, không còn nghi
hoặc gì nữa.

Nếu đến nóng nôi như vậy mà
chánh-phủ Anh Mỹ không tìm
cách gì đối phó lại, thì chỉ còn
có nước là khoan tay đứng
ngó lợi quyền mình còn sót lại
ở Trung-quốc được chút nào sẽ
phải lần mò tìm tan đến hết.

Vả lại lúc trước Anh Mỹ tưởng
lầm rằng tham-tâm của Nhựt
chỉ ở Hoa-bắc mà thôi, nay mới

Một tờ báo Tàu ở Trùng-
khánh, hôm rồi đã viết mấy câu
như phải lắm :

— « Sự-thế nguy nan cho các
« ông (là chỉ vào Anh Mỹ) sẽ
« đến như thế. Bây giờ nếu các
« ông định báo phục thì phải
« tính cách nào báo phục cho
« đảo đề, mới ngăn nổi cái dã-
« tâm không bờ của Nhựt. Nếu
« các ông không quyết tâm báo
« phục để cho người Nhựt dòm
« thấy, hay là chỉ ròi báo phục
« ở lỗ miệng, thì chẳng qua chỉ
« thêm trò cười cho mấy chú
« quân-nhơn Nhựt đó thôi. »

TẾT GẦN ĐẾN

Năm nay chúng tôi có nhiều thợ làm
đồ mau lẹ. Có chế kiểu áo dài thêu
lót lưới, và chemises thêu lót lưới rất
— đẹp, giặt không co —

LIÊN - HOA
110, RUE LAGRANDE — SAIGON

AI NGỜ SỰ SỐNG CỦA NGƯỜI TA NẸM TRONG NƯỚC TIỂU...

KHOA - học của người thế-kỷ 20 này dám tìm tòi tất cả bí-ẩn của mọi sự vật, dám đụng chạm tới những vấn-đề rất quái lạ, khó khăn, thuở giờ chỉ thuộc về quyền hành của đấng Tạo-hóa.

Biết bao nhiêu chuyện, trước kia có ai dám nghĩ đến, cũng đủ cho người ta cười là thần tiên. Nhưng có biết bao nhiêu việc thành công rực rỡ như ngày nay, chỉ do nơi ý-nghĩ điên-khùng mà ra.

Thiệt vậy, mấy chục năm trước ai mơ tưởng đến sự thông tin bằng sóng điện, hay là phân tử hoàn đồng, hay là trái tim nhơn tạo, đã bị người ta bịt mũi chế cười biết mấy. Thế mà những sự lạ đó có các ông Marconi, Voronoff, Carrel, Lindbergh đã thực-hành rồi đó.

Biết đâu rằng chuyện nói hôm nay trong ít năm nữa không thành ra sự thật.

Hiện nay khoa-học đang nghiên-cứu một vấn-đề tạo-hóa: thay đổi giống đực giống cái cho vật hay người, tùy theo ý muốn.

Hắn chừ vị còn nhỏ gần đây, trên các báo Âu Mỹ thỉnh thoảng lại nói đến một cái hiện tượng lạ lùng phát ra: một cô thiếu nữ bỗng dưng thấy bộ phận sanh dục của mình hóa ra đàn ông, hay là một cậu thanh niên bỗng hóa ra đàn bà. Đó là những hiện tượng tự nhiên đã bắt đầu biến hóa nhưng chưa được hoàn toàn, rồi khoa-học can thiệp vào để sửa sang cho nó được trọn vẹn, chứ không phải tự khoa - học tạo ra cuộc biến hóa ấy.

Bây giờ khoa - học mới thực-nghiệm phương-pháp lấy tài sức của người mà thay đổi cho giống vật là đực hóa cái, hay cái hóa đực cũng được.

Khoa sanh - vật - học (science biologique) mở ra một chơn trời mới mẻ, từ khi người ta phát-mình ra - chừng mười năm nay - trong thân thể của mỗi loài sanh vật đều có cái chất quan hệ và làm chủ sự sống gọi là «hóc-môn» (hormone). Chính nó nhứt định giống đực hay giống cái cho người và vật nữa. Giờ làm sao rút lấy cái nguyên-tố ra ngoài xem hình thể phối-hiệp của nó ra sao để khoa - học có thể bắt chước mà chế - hóa, rồi có cách thay đổi đực cái cho người hay vật theo ý mình muốn chăng.

Cổ-nhiên công việc rút lấy chất ấy ra, khó khăn rắc rối lắm.

Hai nhà bác học Mỹ là giáo sư Fred Koch và Mac-Gee ròng rã mấy năm nay chuyên tâm chú lực vào vấn đề đó.

KHOA - học lấy trong nước tiểu ra một cái chất, có thể biến hóa cả giống đực cái và làm cho sanh-vật mới đẻ, mau được lớn khôn

Trong phòng thí nghiệm của hai ông, đặt những máy lọc, ngó lơ la bẻ bẻ, gồm những ống tròn thủy-tinh và ống bơm này ống bơm kia liên lạc chằng chịt lấy nhau cốt để lọc nước tiểu người ta mà rút lấy «hóc-môn» ra.

Một nhà bác học Đức cũng cặm cụi làm việc này, sau nhiều năm công phu tìm tòi, mới lọc lấy riêng ra ngoài được một chút xíu «hóc-môn» trong suốt như thủy-tinh.

Đó ai biết ông đã xài tốn bao nhiêu nước tiền-tiền?

Thưa, 25.000 lít nước tiểu mới

cuộc biến giống của người và vật. Tuy việc thí nghiệm vào người ta chưa được như ý chút nào, nhưng mà thực - hành vào loài vật, nhứt là gà con, thì có thần hiệu lạ lùng hết sức.

Độc - sĩ Hamilton ở Mỹ bắt đầu thực hành như vậy: một ổ gà con vừa mới nở, ông chia riêng ra làm hai tốp. Tốp thứ nhứt để y nguyên không tiêm thuốc gì hết, còn tốp thứ nhì, thì con nào ông cũng vạch dưới cánh nó ra tiêm thuốc «hóc-môn nhơn-tạo» vô.

Chỉ trong 5 ngày, những gà

ONG Giáo sư Koch, đang đứng trước bộ máy lọc ở trong nước tiểu người ta để lấy chất «hóc-môn» ra.

Hai chú gà con ở góc này, lát nữa được tiêm «hóc-môn» thì 15 ngày sau lớn bằng con gà ba bốn tháng.

lược lấy được một chút xíu đó. Rồi bấy giờ các nhà hóa học chúi đầu một óc xem xét mãi cái một chút xíu đó, và nay thử cách này mai thử cách kia, lần hồi mới «nhơn-tạo» ra được «hóc-môn» bằng phép hóa-học dùng để trị bệnh.

Một người nào được trị bằng những chất này, tiếng nói trở nên mạnh mẽ đồng được và thân thể hóa ra phì-nộn trông thấy. Nếu đem tiêm vào loài gà thì nó thay đổi hình thể mau lắm. Mào gà mọc lên rất đẹp và có màu đỏ tươi, thường khi nó làm biến hóa cả con vật đang trống hóa mái nữa.

SAU khi đã bắt chước thiên nhiên mà «nhơn-tạo» được chất «hóc-môn» bằng phép hóa-học rồi và thí nghiệm thấy sự thành công như mới nói trên đây, các nhà chuyên-môn đã đem ra thực-hành vào

con này biến hóa khác hẳn tốp kia. Con nào con này đều thấy cái mào trên đầu đã mọc lên và ngó bộ dạng mạnh khỏe như một con gà trống ra đời đã mấy tháng rồi vậy.

Chừng 15 ngày thì cái mào và cái bụ nơi cổ nó (jabot) đã nở nang đều đủ, một bầy gà con bỗng biến hóa ra những con gà trống, mình mẩy vạm vỡ, đi đứng lanh lẹ, biết gáy cục - ta cục-tác với tiếng rất kêu (ai cũng biết gà con đẻ nuôi tự nhiên thì 3 tháng mới biết gáy). Tuy nó ra đời mới có hai tuần lễ, chứ nó cứng cáp khỏe mạnh và đưa cần cổ ra cách hùng-dũng như ông nội nó vậy. Nó lại ham đánh nhau và ngó thấy cái mồi nào, chạy tới mau như biến. Những gà mái con cũng biến hóa thân hình như gà trống nhỏ vậy.

Cuộc thí-nghiệm của độc-tơ Hamilton rõ ràng kết quả trọn vẹn. Thế là khoa-học đã có cách biến hóa đực cái của loài

vật, và làm cho nó được rút ngắn giờ sanh-trưởng phát dục, từ nhỏ hóa lớn, chỉ với một bước, không cần phải lần theo tuần tự của thiên nhiên.

Với loài người thì hiện nay chưa có thể.

Nhưng khoa-học đang tìm tòi cách sao ứng-dụng «hóc-môn nhơn-tạo» vào người ta cũng được thành hiệu quả lạ như loài gà kia. Sớm muộn sao cũng thành công, vì các nhà chuyên-môn vào khoa này tự tin như thế.

Một mai - có lẽ không xa - ai để lỡ con gái muốn nó biến hóa ra con trai; hay là để thắng con trai mới có mấy tháng mà mình muốn nó bỗng dưng trở lên như đứa trẻ năm bảy tuổi, chắc hẳn cũng được. X. Y.

Professeur AMIL đi Lục-tĩnh

Ông giáo-sư H.H. A. Amil sẽ đi Lục-tĩnh viếng qui ngãi, tại: Kampot ngày 5 janvier 1939 Kompong speu 7 — Pnompenh 10 — Banam 16 — Soairieng 17 —

Ài là người hăng lo các việc tương lai, hạnh phúc, ái-tình, hãy đến hỏi ông tại Bungalow mỗi tĩnh ông ghé, để ông nói trước cho biết, thì khỏi lo ngại về sau.

HẠN TÌNH (Vọng cổ)

- 1- Trời đất nào nùng, cảnh vật đất Sài-thành cùng tiết mùa thu u ám lạnh lùng, đang chìm đắm trong bức màn sương của trận mưa phùn cùng cơn gió bắc;
- 2- Ngày ấy ta chia tay, em tặng anh cây đèn Mélodia để nơi đất khách, khi nhớ em anh trời tiếng nhặt khoan, cho nỗi niềm thương nhớ dặng khuây.
- 3- Đến nay anh toại chí thành công, trở gót quê xưa, tìm người cựu ước, thì ôi thôi! em đã vắng lắm hà lạc ở nơi nào?
- 4- Cảnh cũ còn đây, cây đèn còn đó, cũng tiết mùa thu với trận mưa phùn và cơn gió lạnh, mà em lại đi đàn, để lòng anh như xé như bào.
- 5- Em ôi! anh nhớ lại đời anh chỉ những phút gần em, anh đồn, em ca, du dương êm ái như an ủi nỗi lòng.
- 6- Mà những giờ say sưa ân ái ấy, càng nhớ đến chừng nào, càng tê tái cả tấm lòng như vỡ nát mảnh tim non.
- 7- Anh càng nhớ em thì lòng anh lại càng tức tưởi điên cuồng; những lúc canh tàn anh tựa bóng đèn khuya, thì anh càng vắng vắng tiếng em ca nào nùng năm trước;
- 8- Cũng khúc đèn xưa, cùng với em thì biết bao chan chứa nỗi êm đêm, mà nay mỗi tiếng đèn là mỗi lần giọt lệ anh tuôn rơi.
- 9- Hay là em gặp cảnh tang thương, ba đào biến cuộc, khiến nên vô trụ mệnh mỏng, mà không có ba thước đất dư, để dung thân con người bạc phận.
- 10- Nền em phải liều thân đem tấm liễu bồ, vô vọng truy lạc, chốn lầu hồng em gởi cảnh tàn hoa... nếu thiếp vầy thời quá đời xót xa.
- 11- Nhiều lúc chán đời, anh cũng học thói phong tình, kiếm sắc tìm hương, lặn lội trong xóm liễu hoa trường;
- 12- Nhưng rồi sau những đêm thú vui nhục giục, anh chỉ còn thấy lợm giọng rùng mình, vì những mùi sơn phấn tanh hôi, mà người yêu vẫn bật dẩu cánh hồng.
- 13- Hay là em chán ngán cảnh đời là bề hạn sông sâu, nên đem mình gởi chốn cửa không?
- 14- Em vui theo đũa mùi nâu sông, câu kinh tiếng kệ, để sám hối nhứt thời, hầu tránh cuộc đời nhiều nỗi gai chông.
- 15- Nền anh cũng thành tâm như tín-đồ sùng bái, đạo khắp cửa từ-bí, quyết tìm cho thấy mặt mới cam lòng.
- 16- Nhưng em ôi! Những hồi chuông mõ ấy, đã chẳng giúp anh khuây khỏa mối tơ đồng, mà lại càng thêm nỗi nhớ mong... Em ở nơi nào có rõ cùng không?
- 17- Em ôi! Thôi từ đây anh trời bước phiêu linh, một cây đèn Mélodia với một trái tim đắm máu ân tình.
- 18- Với cây đèn em tặng, anh đem nỗi khổ cam trường gởi theo tiếng đèn tiêu tao thế thắm, đó là tiếng khóc thầm trong tâm-khảm nó sâu em.
- 19- Ôm đèn anh đi cho cùng biển thâm non xa, tìm cho thấy mặt dặng với em chun nỗi đắng cay, sẽ ngọt chia bùi.
- 20- Anh lo sao cho tròn lời xưa ước cũ, chớ dính chung bao nỗi ăn ngời, để cho người yêu dẩu nỗi trời...

MÉLODIA

« Les plus désespérés sont
les chants les plus beaux
A. de MUSSET »

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THÁI-PHONG

72% dầu - 186 Quai de Belgique - Saigon

PHÁP-LUẬT LUẬN-ĐÀM
của
PHAN-VAN-THIỆT
Luật-khoa Cử-nhon

Những hoa-lợi về hộ-luật thì người hưởng quyền ứng - dụng được nhiều hay ít là tùy theo kỳ hạn quyền đó dài hay vắn.

Ví dụ: tên Ti có một cái nhà cho mướn mỗi năm là 365 đồng. Tên Ti cho tên Sửu được quyền ứng-dụng thâu lợi nhà ấy trong 150 ngày, vậy món tiền của Sửu được lấy về là: $365 \times 150 = 54.750$

Nếu quyền ứng-dụng thâu lợi gồm những vật không tiêu mất đi thì không ứng - dụng được, như tiền bạc lúa thóc, thì người có quyền đó có phép đem ra tiêu dùng, nhưng đến khi hết hạn thì phải cứ nguyên-số giá-hạng như cũ, hoặc là ước định mà trả lại.

Ví dụ: tên Dần có quyền ứng dụng 100 gia lúa của tên Mèo. Mèo có quyền đem lúa ra tiêu dụng. Nhưng khi quyền ứng-dụng hết hạn thì phải trả lại cho Dần 100 gia lúa y như cũ, nghĩa là đồng một giống và một giá.

Nếu quyền ứng dụng thâu lợi gồm những vật không tiêu-hủy ngay được, nhưng dùng thì hư hỏng dần dần, như đồ vật bày biện trong nhà, chẳng hạn thì người hưởng quyền có thể tùy theo vật mà sử-dụng, đến khi hết hạn, những vật ấy còn lại thế nào thì trả lại như thế ấy, nhưng không được vì gian dối hay vì lỗi mình mà làm hư hỏng.

Ví dụ: tên Thìn được quyền ứng-dụng thâu-lợi một cái nhà cùng các đồ bài trí trong nhà ấy của tên Ty. Tên Thìn được dùng các vật ấy như thường, khi hết hạn thì trả lại cho Ty, dầu đồ dùng và cái nhà ấy có hư hao chi thì cũng mặc, tên Ty bắt buộc phải nhận như vậy. Trừ ra khi nào tên Thìn cố ý hay vì vô ý để cho nhà cháy đi hoặc đem bàn ghế cho lỗi xóm mướn mà làm mất đi thì cái đó nó phải chịu trách-nhiệm bồi thường lại cho Ty.

Những cây sanh trái mà chết đi, hoặc là bị rủi ro mà gãy đổ xuống, đều thuộc về người ứng-dụng - thâu - lợi được hưởng, miễn là phải trồng thế cây khác.

Ví dụ: tên Ngọ là người ứng-dụng-thâu-lợi một vườn dừa

**NHỮNG PHÁP-LUẬT
DIỄN CHU CÀN BIẾT**

của tên Mùi ở An-Hóa. Vừa rồi tại đó có trận bão làm cho trốc gốc hơn 70 cây dừa. Như thế, tên Ngọ được lấy dừa ấy mà bán đi nhưng phải lo trồng 70 cây mới thế vào.

Người ứng-dụng thâu-lợi có thể tự mình hưởng lấy, hay là đem quyền đó ra cho thuê mướn hay cho lãnh-canh, hay nhượng cho người khác, hoặc không lấy tiền.

Khi người ứng-dụng-thâu-lợi không định kỳ hạn là bao nhiêu, nếu người hưởng quyền đó đem cho thuê mướn đi, thì không có thể cho quá 9 năm được; nếu thuộc về đất ruộng ở nhà quê thì người đó cũng không có quyền cho mướn lại kỳ khác quá 3 năm trước khi hết hạn; còn nếu thuộc về nhà cửa thì không được cho mướn lại quá 2 năm.

Ví dụ: Tên Thân là người ứng-dụng-thâu-lợi một miếng ruộng 100 mẫu. Khi quyền ấy khai mạc thì người chủ trước

đã cho tên Dậu lãnh-canh (cho mướn) còn một năm nữa mới hết hạn. Tên Thân được quyền làm tờ cho mướn hạn thêm, nhưng không thể cho hơn ba năm. Nếu vật được ứng-dụng là cái nhà thì không thể cho mướn thêm quá hai năm.

Còn nếu thuê nay chưa cho mướn, nay tên Thân cho tên Dậu mướn, thì có quyền cho trong kỳ hạn chín năm, không được quá hơn.

Khỏi phải nói, nếu kỳ hạn ứng - dụng thâu lợi ví dụ là năm năm thì tên Thân không được cho mướn quá hơn số ấy.

(Còn tiếp)
PHAN-VĂN-THIỆT

Ông Phan-văn-Thiết Cố-vấn Luật sư tiếp khách mỗi ngày tại phòng văn ông ở Saigon N° 43, Rue Aviateur Garros, mỗi lần cố - vấn về một khoản tốn năm đồng.

ĐỘC-GIẢ PHẠM-ĐỀ

THẦY

THẦY BỐI.— Quê ứng nói cậu có số lên xe xuống ngựa.

— Tôi lên xe xuống ngựa mà thân thể tôi vậy, thất nghiệp cả năm nay?

THẦY BỐI.— (nói trớ) Ấy! Cậu nóng quá, lên xe xuống ngựa là nói thầy hay đi xe xuống trường đua ngựa mà; vì vậy nên mới mất số làm chớ...

— Phải, thầy bói vậy tôi mới phục thật tình.

CÔ

THẦY BỐI.— Có coi quẻ về gia đạo phải không?

— Phải, thầy coi dùm sao chồng tôi bỏ nhà đi cả tháng nay!

THẦY BỐI.— (xử quẻ bầm tay) Quẻ ứng tốt có được mạng hồng nhan, và đức tánh đại độ.

— Hồng nhan, đại độ mà chồng bỏ?

THẦY BỐI.— Nhờ có hồng nhan nên ai cũng va, cô đại độ nên ai cô cũng độ, tại không hợp với chồng nên thầy mới giận bỏ đi như vậy.

P.C.C.

CẢ HAI VỢ CHỒNG

KHÁCH ĐẾN BÓI! Tôi và ở nhà tôi sao chưa phát hào như thế?

THẦY BỐI: Chả có gì khó mà! Thế thì cô với thầy đề xướng cái đạo « Tân sanh-hoạt », nghĩa là: mỗi thứ chỉ chỉ phải tốn một tí...

N.K.K. (Tinh-biên)

ĐAU ĐƯỜNG TIỂU TIỆN
Bệnh lậu, sưng bàng quang, sưng đường tiểu tiện, hư phong tiểu chú, v.v...
Cách chữa này khỏi hẳn bệnh kén

BLENYL thuốc nghiệm tốt, dễ uống và làm khỏi phải dùng thuốc rửa, thuốc tiêm.
Có thuốc riêng cho đơn bà
Ở Nam-kỳ: Pharmacie Normale
119-123, đường Catinat, ở SAIGON
và các hiệu bào chế tốt
Laboratoire BLENYL, 14, Bd Poissonnière, PARIS

Madame
Tương-van-Huân
200, rue d'Espagne. — SAIGON

BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU

REN, CHỈ LAINE (Gói contre remboursement)

N° 2

**TAM-TINH-HẢI-CẦU
BỒ - THẬN - HOÀN**

MUỐN cho thân thể được tráng kiện, trừ ra biết cách vệ-sinh, cần phải giữ ngũ-tạng là: Tâm, Can, Tỳ, Phế, Thận, và Tam-bảo là: Tinh, Khí, Thần cho điều hòa.

Đây nói về Tinh là một món báu nhứt trong Tam-bảo là tinh khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại.

Hiện thời nước Việt-nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về tinh khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tánh mạng ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh.

I.— Năm chiêm bao thấy giao cầu cùng đàn bà rồi tinh khí xuất ra, là Mộng-tinh. Ví như bình đầy nước mà trên ra là bình nhẹ.

II.— Lúc đang ngủ không năm chiêm bao mà tinh khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình hần thần, tay chơn như cũ là Di-tinh. Ví như bình nước nghiêng mà chảy ra là bình nặng.

III.— Bất luận ngày đêm tinh khí cũng xuất ra là Huột-tinh. Hoặc thấy gái động lòng dục, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh khí cũng xuất ra, hoặc khi đại, tiểu tiện rã mạnh tinh khí cũng rỉ ra là Huột-tinh. Ví như bình nước thùng đáy, ấy là bình rất hiểm nghèo và khó trị.

Nguyên nhơn ba chứng tôi kể trên có 3 điều:

a) Bởi thọ bẩm thiên-nhiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghi tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa động tương hỏa tùy mà sanh ra.

b) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thủ dâm » làm cho ngọc quan lớn mà sanh ra.

c) Bởi người bị bệnh lậu độc, uống thuốc, công kích, sát phạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc quan lớn mà sanh ra.

Người mắc phải ba chứng bệnh trên đây thì thường đau thất ngang, nước tiểu vàng, ứ chi hải hoả, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, bình vóc tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm.

Nếu không điều trị cho dứt, để lâu ngày thủy suy hỏa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hồi hộp và rang tức trong ngực, mà sanh ra ho, ho lâu ngày động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiểm nghèo.

Vì vậy bấy lâu nay, tôi hết sức tôn tâm khảo cứu nhờ sự lịch trí, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là **Tam-Tinh Hải-cầu bồ-thận-hoàn**, tiêu trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây:

1°) Người mắc bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bình phục sức lực lại.

2°) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tinh dục không được lần, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bổ thận bồi tinh, tráng ngọc quan, cứu chữa bất quỵ, tiến tinh trực xạ tử cung mới có thể kết tử nhâm thân sanh con nối hậu.

3°) Người bởi tẩu sắc quá độ, hao tổn tinh thần, thận suy, tinh kiệt, dương hoả, kiến sắc diệp hoa, uống thuốc này thì bổ thận, tráng dương, điều tinh, ích chí.

4°) Người bởi lao tâm, thận suy đau thất ngang lưng, tay chơn như môi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tề, đêm thường tiểu tiện, da mặt ám đen ù tai, mắt không tỏ, tối tăm mây mù, chân rang sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở lên tươi tốt.

Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

Lưu ý. — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiệu nghiệm bội phần.

VÔ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG
Thudaumot

Chi-cuộc Hanoi: 86, rue du Coton — Haiphong: 75, Paul Doumer — Hadong: 27, Bd de la République — Saigon: 229, rue d'Espagne

TÔI VÔ TỘI...

(TIẾP THEO SỐ BÁO 66)

Bà chủ nhà trả lời một cách nghiêm trang :
— Không, tôi có định đùa chuối hột.. nào nhậu đeo tay với chú đầu ! Trái lại, tôi muốn chiếc to, chiếc bé, nào trăm gài giúp chú chớ, chú đừng ngại !

Tôi không sao tin bà được. Bà mà lại định giúp tôi à ? Tại sao ?
— Chú đừng hỡi sao cả, nhưng hồng dung, đôi mắt bà sáng quắc, sự giận dữ hiện trên khuôn mặt xanh xao :

— Vì... vì tôi ghét « hân », tôi oán giận « hân », tôi căm thù « hân » vô cùng ! chú hiểu không ?
Tôi hiểu ngay vì tôi trực nhớ lại câu chuyện của bà mà Kền đã kể cho tôi nghe lúc chiều. Tôi biết bà muốn trả thù « hân » trả thù bằng cách đánh vào nhược điểm của « hân » làm cho hân đau đớn vì mất tiền của. Bà ghét « hân » đến nỗi bà quên mất cả sĩ diện, lòng tự ái và đi tin cây một người như tôi.

Trong đời tôi, tôi cũng có biết ghét lắm người nhưng chưa bao giờ tôi thấy sự ghét hiện lên một cách rõ rệt hung dữ như đã thấy trên gương mặt của bà há hốc.

Nhưng bà lại nói :
— Chú đã hiểu tôi chưa ? Tin tôi chưa ?
— Vâng ! Tôi đã hiểu bà rồi.

— Thì chú cũng biết tôi à ?
— Tôi đoán phỏng vậy thôi. Bà nhích môi cười chua chát :
— Câu chuyện của tôi, ở đây ai lại chẳng thuộc lòng ! Nhưng mà chuyện riêng của tôi có can gì đến « hân ». Trên đời hân chỉ thích tiền của hân, hân chỉ biết có tiền của hân thôi.

Nhưng tiền của ấy lại ở ngay trước mắt chú bấy giờ. Chú có cái gì để đưng không ?
— Thưa bà không.

— Chú hãy khép cửa sổ lại. Chú đừng sợ gì cả. Bọn đây tớ ngủ ở nhà bên kia cách xa. Chú đi theo tôi.

Tôi theo bà đến một gian phòng thấp và rộng. Trên gạch bông trải bừa bãi những thảm lớn và da thú. Ở góc này một cái tủ kiếng, ở góc kia lại một cái tủ kiếng. Trên tường một vài tấm tranh ảnh treo nghiêng. Bà há hốc đi đến một góc phòng cúi lấy một cái bao da to, và nói :
— Chú cầm cái bao da này mà đưng đồ. Chú đi theo tôi.

Đi theo bóng trắng nhẹ nhàng lướt trước mặt tôi, tôi tưởng chừng như đang ở trong một giấc mộng kỳ khôi.

Bà đưa tôi sang một phòng khác, rộng rãi hơn. Nhiều tấm màn thêu rất đẹp, phủ cả mặt tường hai bên. Giữa phòng có hai hàng tủ kiếng kê thấp ngang ngực, trong ấy những đồ nữ trang bằng vàng sắp có thứ tự, chiếu sáng chớp loang loang trên lớp

nhưng xanh như ở hiệu kim hoàn. Nào vòng kiềm, hoa tai, chuỗi hột.. nào nhậu đeo tay tôi chiếc to, chiếc bé, nào trăm gài tóc.. Tôi hoa cả mắt.

Tôi chưa lấy dao cạy mắt tú thì bà há-hốc lại đưa tay ra cần. — Khoan ! chú đừng cạy làm gì. Vàng này lấy về chú cũng khó tiêu hơn bạc. Này chú hãy nghe tôi. Ông bá hộ ngủ trên từng lầu này, ngay trên đầu ta đây. Muốn lên đấy thì chỉ cần theo một cái thang nhỏ ngoài cửa phòng này. Bạc để dưới giường ông bá hộ có thể đứng đây cái bao da mà chú đang cầm kia. Chú có thể giàu trọn đời với ngần ấy bạc. Chú có muốn lấy bạc ấy không ?

— Nhưng biết làm sao cho ông bá hộ đứng hay ?
— Hân có thứ dây cũng không hề gì kia ?

Rồi dăm dăm nhìn tôi, bà lại nói tiếp :
— Chú có thể làm cho hân không kêu la gì được kia mà !

— Thưa bà không ! Không bao giờ được ! Tôi không làm như thế được đâu !
Bà nhìn tôi ngạc nhiên. Một lúc bà lại nói :
— Thế à ? Tùy chú đấy ! Tôi tưởng chú dám ! Tôi tưởng chú là có can đảm. Không dè tôi làm.

Không dè một ông già già, yếu thế kia mà lại làm cho chú sợ hãi đến nỗi bỏ qua một cơ hội có thể làm cho chú giàu có được trọn đời.

— Tôi không muốn làm một tên sát nhơn...
— Ai bảo với chú là sát nhơn với giết người. Tôi nói với chú có cách làm cho hân không kêu la được. Nhưng mà thôi, chú nhát gan quá. Bỏ qua một cơ hội làm giàu một cách dễ dàng, vậy chú không tiếc sao ?

Tôi lúc ấy lưỡng cố quá ; lòng tôi phân vân lạ thường, vì tôi không biết nghĩ làm sao, tính làm sao. Tôi đang đứng thờ người ra, bỗng tôi chợt nhận thấy gương mặt bà há-hốc lúc ấy nó hung dữ nó độc ác làm sao.

Tôi giật mình, hiểu ngay cái thâm ý của bà. Bà muốn hay là tôi bị ông già bắt, hay là tôi giết ông già trong khi nguy khốn. Tôi vội vàng trả lời :
— Thưa không ! Không bao giờ tôi chịu lên trên ấy ! Bà cho phép tôi lấy những vật ở dưới này thôi.

Bà nhìn tôi từ đầu đến chân, rồi mỉm cười :
— Được ! Tùy chú, chú nhát gan thật. Không, chú không cần cạy tủ, để tôi mở cho.

Bà nhận một cái nút ở góc tủ thì mặt tủ mở lên được. Tôi chực đưa tay vào lấy những vòng vàng thì bỗng dưng tôi thấy bà

biến sắc ; bà đưa tay ra hiệu hoàn. Nào vòng kiềm, hoa tai, chuỗi hột.. nào nhậu đeo tay

Tôi lắng nghe thì quả nhiên có tiếng giầy nặng nề kéo sệt trên gạch đẳng xa. Bà há hốc vội vàng đóng tủ lại mà bảo tôi rằng :

— Ấy chết ! Hân đấy ! Nhưng không sao. Chú hãy ẩn vào đây. Bà đưa tôi vào núp sau một tấm màn treo bên tường. Rồi bà bưng đèn đi ra cửa phòng. Tôi nghe giọng bà hồi the the :

— Minh đấy à ?
Tôi không nghe trả lời. Nhưng tiếng chân và ánh đèn mỗi lúc một thêm gần. Bỗng tôi thấy hiện ra trong khuôn cửa, dưới ánh đèn, lơ mờ, một gương mặt răn reo, ốm thốn, trông rất gât hiêm. Hai con mắt sâu hóm dưới cặp kiếng gọng vàng có một vẻ ghê sợ khác thường. Chính ông bá hộ Lê-hoàng-Văn đấy.

Ông nhìn trộm trộm vào bà vợ như nhìn một kẻ thù. Bỗng ông hất hàm hỏi :
— Làm gì đấy ? Hôm nay có lại biến thêm chứng gì nữa đó ?

Làm gì mà chứng này có còn đi rong trong phòng này ? Sao có lại không ngủ ?
— Em chẳng buồn ngủ.

Bà há hốc trả lời mà kéo giọng dài ra như một nhọc, nhưng điểm tĩnh lắm. Nếu bà ấy quả là đạo hát thì bà ấy hẳn chưa quên cái nghề xưa của bà.

Ông bá hộ nhích mép cười một cách khinh bỉ :
— Hân lương tâm của cô trong sạch lắm nên cô mới ngủ không yên chớ gì ?

Bà cười gằn :
— Tôi thấy ông cũng không ngủ yên gì hơn tôi kia mà !

Ông hầm hừ trả lời :
— Trong đời tôi, tôi chỉ có một điều đáng thẹn. Điều ấy hẳn cô đã biết. Chỉ vì một phút lầm lạc.

— Tôi cũng như ông, có khác gì. Ông hãy nhớ xem.

— Cô lại còn than trách tôi nữa à ? Tôi tự hạ mình xuống, danh dự tôi đã trót hoen ở vì cô, thì tôi than trách đã đành, cô được nâng lên cao mà cô cũng than trách được à ?

— Lên cao ? Tôi được nâng lên cao ? Ông lại tưởng như thế ?
— Còn gì nữa ? Có còn chối à ? Từ địa vị đạo hát nhơn nhớt, có tiến đến địa-vị bà há hốc sang trọng thì không lên cao là gì ? Tôi thật là ngu dốt lắm ! Có biết tôi ăn năn đến ngần nào không ?

— Nếu ông ăn năn sao ông còn giữ tôi lại đây làm gì ?
TRANG-SÂM

(Còn nữa)

Bạn có biết
bệnh
Di-Tinh
tàn phá
đời bạn ra sao
không ?

Thường nói rằng bệnh phong-tinh tàn phá rất ghê gớm, bạn có ngờ đâu bệnh Di-tinh tàn phá nào lại kém gì.

Mới có bệnh, đêm nằm ngủ mơ màng thấy giao-hợp với đàn bà, tinh vừa ra thì giật mình thức giấc. Như thế gọi là Mộng-tinh. Trường hợp này không lấy gì làm nặng. Đau lưng một ít thôi. Các khớp xương hơi rêm mõi, nhứt là xương sống và hai chân vai. Bạn cho là thường và chưa chịu uống thuốc.

Một tháng qua. Bạn không còn thấy giao hợp nữa, mà sáng dậy tinh ra lúc nào không hay. Người bạn bạc nhược hơn lên, mất máu. Hai mí mắt có quầng đen. Đau lưng nhức mõi. Đêm không ngủ được, thao thức trắng trọc suốt canh. Vừa chớp mắt là giật mình thức giấc. Ăn uống rất thất thường, trong bụng đầy hơi, lâu tiêu, người bôn uất.

Làm việc rất uể oải chần chừ. Không còn thấy lòng hăng hái và chí phấn đấu của tuổi trẻ tiêu tan. Ấy là bệnh mới ở thời kỳ Di-tinh.

Bệnh càng ngày càng thêm đến Huỷ-tinh. Tinh ra lúc nào cũng được. Tẩu-rung ra sau khi tiểu tiện. Tinh loãng gần như nước tiểu. Người bệnh Huỷ-tinh tuyệt-tự, rất giảm thọ và không khéo trị có thể đi lần đến bệnh lao.

Những người có bệnh Mộng-tinh, Di-tinh, Huỷ-tinh theo 3 thời-kỳ trên đây hãy trị ngay bằng thuốc *Cổ-tinh Ich-tho* hoàn của hiệu *PHỤC-HUNG Y-QUÁN* Cholon bảo chắc chắn sẽ khỏi ngay.

Bệnh nhẹ 1, 2 năm, uống 2 hộp là thật mạnh. Nặng hơn đến 5, 7 năm uống nhiều lắm 5 hộp thì không còn bao giờ tái trở lại nữa.

Bạn sẽ thấy trong người dễ chịu, thơ thới hơn lên, ngay 1 giờ sau khi dùng hoàn *Cổ-tinh Ich-tho* đầu. Trong 2 ngày sau là thấy bớt đau lưng. Các khớp xương bớt mõi, ngũ yên, không còn giật mình thức giấc nữa. Tim đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người thấy khoẻ nhiều rồi, làm việc hăng hái trở lại. Ăn uống ngon, lần lần sức lực phục hồi. Một hộp 6 hoàn giá 1p.00.

Nên đề ý. — Có nhiều thứ thuốc cũng trị bệnh Di-tinh, nhưng chỉ trị đỡ tam-thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Cái đặc-biệt của thuốc *Cổ-tinh Ich-tho* hiệu *PHỤC-HUNG* là ở chỗ bệnh không bao giờ tái trở lại.

TRƯ BÀN TẠI

Nhà thuốc VÔ-DÌNH-DÂN

323, RUE MARINS - CHOLON
118, RUE D'ESPAGNE - SAIGON
4, RUE OHIER - PNOM-PENH
8, RUE DES CANTONNAIS - HANOI

(Gửi C. Rembt, khối cước phí từ 2 hộp).

Trung số và hôn nhơn : 10 %

Có nhiều người có vận-mạng và thời-kỳ trúng số mà không biết chịu thiệt thời bỏ qua và nhiều người trong cảnh lẩn son gác phượng mà phải đau khổ về ái-tình và hôn nhơn đang tiếc. Vậy nhân ghé qua đây giáo-sư đại-danh *John Golsmits* đã nổi tiếng ở ngoại-quốc sẽ lấy khoa-học Ấn-độ chỉ cách thức và số nào nên mua cho các ngài chắc trúng và chỉ mọi hạnh phúc cho các cô các bà theo. Không phải mất tiền gì khác, chỉ gởi tên, họ, tuổi, tên ký hay dấu in bàn tay kèm theo 0p. 36 bút phí bằng có để trả lời, nhưng phải hứa cam đoan lúc trúng số tự tiện đến 10 % cho giáo-sư là được. Không nhận mandat, hay thơ bảo đảm và không tiếp khách nào tại nhà. Thơ viết bằng quốc văn, pháp-văn hay hân-mao tùy ý. Chỉ chuyên môn coi về hôn nhơn và tài lợi, sanh tử thôi.

JOHN GOLSMITH Professor ni astrology
n° 5 ruelles Heurteaux (derrière FACI) Saigon (Khanhhoi)

Lựa rất tốt của người Việt-nam mới chế tạo
Nguyên chất 100 % : trắng, mịn, bền, không hề nở

Ấy là **LỰA-TIẾN VĂN-MINH** và **NHƯ-Y** trứ bán ở

Nơi chế tạo : n° 18 rue Đông-khanh HANOI — Nơi đại-lý : 128 rue Lagrandière SAIGON

BÁN MỘT TẶNG MỘT

TRONG 20 NGÀY TỪ 26 décembre NÀY TỚI 14 janvier 1939

1. SÂM-NHUNG DU'O'C-TINH (hiệu ÔNG GIÀ)

Mỗi ve giá 0p.60. — Bán 1 tặng 1 để ngừa giả mạo.

2. CỨU CẤP LỤC THẦN THỦY (hiệu ÔNG GIÀ)

Mỗi ve giá 0p.15 — Bán một tặng một để làm nghĩa

Còn nhiều thứ thuộc nửa bán một tặng một cùng hiệu nghiệm như thần :

3'— Thổi-nhiệt-đơn mỗi ve (Thuốc nóng mình như nước tưới lửa)	0p.10	8'— Tiểu được tinh (Thuốc lát và gẻ đại danh)	0p.20
4'— Ngũ lâm bạch trạch huồn (Trị lậu tuyết căn)	0p.50	9'— Thanh huyết độc tân được (Thuốc đổi máu trị tuyết bình phong-tinh)	2p.00
5'— Bồ phế thanh được (Thuốc ho bồ phế ngừa bệnh lao)	0p.40	10'— Phong thấp cốt thông thủy (Thuốc té bại nhưc mỗi bại tài)	0p.50
6'— Liên phế được tinh (Thuốc trị ho lâu năm ho ra máu)	1p.20	11'— Bá tuế dầu ve lớn (Dầu mỡ thượng hạng ve nhỏ)	0p.20 0p.10
7'— Tiểu nhi chỉ khái an mạnh thủy (Thuốc ho con nít và trị bệnh khó ngủ trẻ em)	0p.40	Còn 9 thứ nữa rất công hiệu	

Còn 9 thứ nữa rất công hiệu

BẢN MÔT TẶNG
— PHÂN NỮA —

a) Lập dũ phát lãnh hườn (trị rét, nóng lạnh có danh tiếng khắp xứ) mỗi ve Op.10. b) Dầu bông lải, bông hương (xức tóc cho phụ-nữ) mùi thơm nhứt hạng, mỗi ve lớn Op.35, — ve nhỏ Op.25 — mỗi lít 1p.00 — Mỗi cân Op.60 (không có chai) — Phôi mua số chẳng từ ve sắp lên.

BẢN TẠI NHÀ THUỐC

VIÊN-ĐÔNG

115, RUE DE PARIS — CHOLON
TÉLÉPHONE : 30.590

và cũng có bán 1 tặng 1 ở tổng đại-lý

dépôt **KIM-TIÊN** SAIGON 191, RUE FRÈRES LOUIS (Liên chợ Thái-bình sau nhà thờ Huyện-Sĩ)

NÊN CHỦ Ý.— Gởi thơ mua thuốc xin trả tiền trước hoặc phân nửa, còn phân nửa sẽ gởi lãnh hòà giao ngân. Tiền cước về người mua chịu. Thơ đến trả sẽ coi theo con dấu nhà giấy thép, nếu quá hạn định thì chúng tôi buộc lòng không gởi thuốc và gởi mandat xin trả lại. Xin viết tên và địa chỉ cho rõ và nhớ để mandat cho : **VIỄN-ĐÔNG DƯỢC-PHÒNG 115, rue de Paris-Cholon.**

AI HO?

Lúc này trời có hơi lạnh những người phổi yếu hay mắc chứng ho. Nếu quý vị có ai ho, nên dùng THUỐC HO bao sáp hiệu ÍCH-NGUON-ĐƯỜNG, danh tiếng hơn 60 năm; không có thứ nào bì kịp, vì nó trị đủ các chứng ho, đau ho lâu năm, hoặc đàn bà ho sắng hậu, trị lệ như thần, còn như mới ho, ho gió, thì uống một vài hườn thấy hết, đảm cam đoan.

Giá mỗi hườn 0p.15

Nota: Con nít, Phong, ban, đen, ọc sữa, ỉa nước, ho nóng, đau bụng, khòc đêm, làm kinh, v.v. thì dùng thứ CHÁU-PHÁCH-TÁN, hiệu ÍCH-NGUON-ĐƯỜNG, công hiệu cấp kỳ. Giá mỗi ve 0p.20. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

Tổng phát hành: 295
PhướcHuân-Saigon.

BỨC THƠ CỦA ÔNG HOA-KIỀU A.SAOUE

Về câu chuyện

VIỆT-HOA THÂN-THIỆN

TRONG số báo ra ngày 16 Dec. chúng tôi đăng bài Ý-kiến tự-do về vấn đề Việt-Hoa thân-thiện của ông Phạm nhứt-Lang.

Nay tiếp được ông Hoa-kiều Hoàng-tinh-Nam biệt hiệu A-Saoue gửi lại bức thơ biện bác sau đây. Chúng tôi cũng đăng y nguyên-văn, để công đồng làm như đã đăng bài trên vậy. — M —

Cholon, 26 Dec. 1938

Cùng ông chủ-bút báo «MAL»

Thưa ông,

Gần đây quý báo đã có dịp kêu gào giúp cho chúng tôi bằng một cách thực-tế, hoặc như nói ông Gandhi cho thầy thuốc qua đến mặt trận, hoặc như nói thành phố Hanói vừa mới mở mấy cuộc Lạc-quyên, chỗ sốt sắng đó, tôi chắc không phải một mình tôi, mà tất cả anh em Hoa-kiều có dịp đọc quý báo đều phải đứng lên cảm tạ. Song có điều tôi lấy làm ngạc nhiên là chính trên tờ quý báo ra ngày 16-12, nơi trang 7, ông Phạm-nhứt-Lang lại đem câu chuyện «Hoa Việt thân thiện» ra phân giải với một cái chủ-quan hết sức lạt lẽo. Vậy thì công chúng nên theo chỗ sốt sắng của quý báo, hay là nên theo chỗ lạt lẽo của ông Nhứt-Lang. Khó hiểu.

Nói về câu chuyện Bắc thuộc, và câu chuyện thông-hôn, quý báo ra ngày 17-9, tôi đã có dịp phân trần, nay có nói đi nói lại quá nhiều, sợ e bạn đọc sanh chán.

Ông Nhứt-Lang nói rằng người bôn-xư vô tiem khách mua hàng bị xua đuổi, vậy chứ ông Nhứt-Lang đã thấy vậy, hay là chỉ nghe vậy thôi? Người buôn bán, đầu bán một đồng xu, thì cũng có lời trong một đồng xu đó. Vậy thì chỉ có người mất trí mới đứng lên xua đuổi cách này, mà đã là người mất trí thì tiem buôn nào lại dám mướn.

Ông Nhứt-Lang có ý than phiền chị em bôn-xư, không nói chi hạng nghèo, sao kẻ có sắc, có tiền, mà cũng ăn đời ở kiếp với người khách. Vậy tôi xin trả lời rằng: «Hữu duyên thiên-lý năng tương ngộ, vô duyên đối diện bất tương phùng».

Tự-vương nước Hoa-lan, bà chúa Juliana sao lại quên cả là ngọc cảnh vàng mà dở trấp nưng khăn cho một cậu tôn-thất hàn-vi đương làm thơ ký trong một công-ty bảo hiểm.

Đó là duyên.

Phế-Đế Edouard VIII sao lại bỏ cả giang-sơn xã-tắc rồi kết tóc trao lòng với một cô gái mà ông Tô-Hồng đã xe giầy chắp mỗi một hai lần.

Đây là tình.

Vậy thì nói đến chữ duyên và chữ tình, đâu là giai-cấp, đâu là bờ cõi. Khó hiểu.

Ông Nhứt - Lang có ý trách thiện nhà đương - cuộc Trung-quốc sao mỗi khi có dịp tuyên-ngôn hay diễn-thuyết, không đề cập chi đến Việt-nam cả. Tôi xin ông Nhứt - Lang đọc lại bài di-chức ông Tôn-Trung-Sơn, bài di-chức mà ngày nay tất cả thần-dân của nước tôi đều phải đọc thuộc lòng, thì ông sẽ thấy trong đó có nói những gì. Vả lại một người mà chánh-phủ đã phủ thác cái trách - nhậm đứng ra nói chuyện, thương ai ghét ai, đâu có nên nói trắng xóa.

Ông Nhứt-Lang nói hết thấy những nhà cách-mạng Việt-nam đều không được Trung-quốc bao dung. Căn cứ vào đâu mà ông Nhứt-Lang lại nói vậy. Nếu chỗ biết của tôi không lầm thì khi Viên-thế-Khai tức vị, người vicánh của lão là Long-tế-Quang, đồ-độc tỉnh Quảng-đông, đối với những người có tên tuổi trong dân-đảng không ám hại, thì làm tù, cụ Phan-Sào-Nam lúc bấy giờ chỉ vì qua lại với những người dân-đảng đó, mà phải bị liên lụy. Vậy thì cái rui ro của cụ Phan là tại chỗ qua lại, chứ không phải tại cái giấy căn-cước.

Ông Nhứt - Lang có ý khen nước Nga nước Nhứt, vì hai nước này không bao giờ làm khó dễ cho mấy nhà cách-mạng qua trú ở bên. Thiết có vậy, mà chẳng những vậy, một bức Hoàng-cử lại còn sánh duyên với Kỳ-ngoại-hầu là khác. Vậy thì sau lưng cái tấm phên hảo-ý này, có cái dả-tâm chi chi, có chỗ lợi dụng chi chi.?

Khó hiểu.

Ông Nhứt-Lang thân bút bằng một câu «hơi đâu khóc mướn thương vay». Câu này đúng thật, nhưng chỉ đúng trong cái trường-hợp mạnh với yếu, chứ yếu với yếu, đồn-binh-tương-liên, đồng-khi-tương-cần, là nhơn-tinh, là thiên-tánh.

A. SAOUE

THỊ TRƯỜNG TIÊU TỨC

Giá lúa

Ngày 28 Decem. 1938 theo giá lúa ở các nhà máy Cholon, bán nguyên bao 68 kí-lô.

Lúa thượng hạng: 3,60—3,66

Lúa hạng nhứt: 3,30—3,35

Lúa h. nhì 40% Japon 3,25—3,30

Lúa h. nhì 50/55% Java 3,20—3,25

Lúa thường dùng 3,00—3,05

Giá bạc

Taux Officiel 10f.00

Banque de l'Indochine 10.00

Banque Franco-Chinoise 10.00

Honkong et Shanghai 10.00

Chartered Bank 10.00

Giá đồng bạc cũ

Ngày 28 Decembre 38 1\$14 3/4

Bắp

Đỗ mỗi 100 k. 8,20 Dec. 8,05

Trắng (không định giá)

Dừa khô

Dừa khô Saigon 100 k. 14,20

Đường

Đường cát trắng 100k. 27,50

Giá cao-su

Saigon 28-12-38 1\$,23 le kilo

Paris 22-12-38 cpt.f. 14,10 k.

Londres 22-12-38 cpt.8d1/18 p.a.

Londres 22-12-38 ter 8d.3/16 p.v.

Singap. 22-12-38 cpt.SG.0\$,28 1/8

New-york 28-12-38 cpt.U.S.16,32p

Giá gạo

Ngày 28 Decem. 1938 bán luôn

bao 60 k. 700.

Gạo số 1 25 % tằm 5,18—5,22

Gạo số 2 40 % tằm 4,90—4,95

Gạo số 3 50/55 % tằm 4,80—4,85

Gạo lúc 5 % lúa 4,10—4,15

Tằm số 1, số 2 4,50—4,55

Tằm số 3 3,55—3,60

Cám trắng 2,80—2,70

Cám lúc 1,70—1,75

Heo

Mỗi 100 kí-lô 40,00—42,00

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM-THẢO-ĐUỜNG

59, Quai de Belgique - SAIGON

Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-đồng

Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

DẦU THIÊN-HÒA

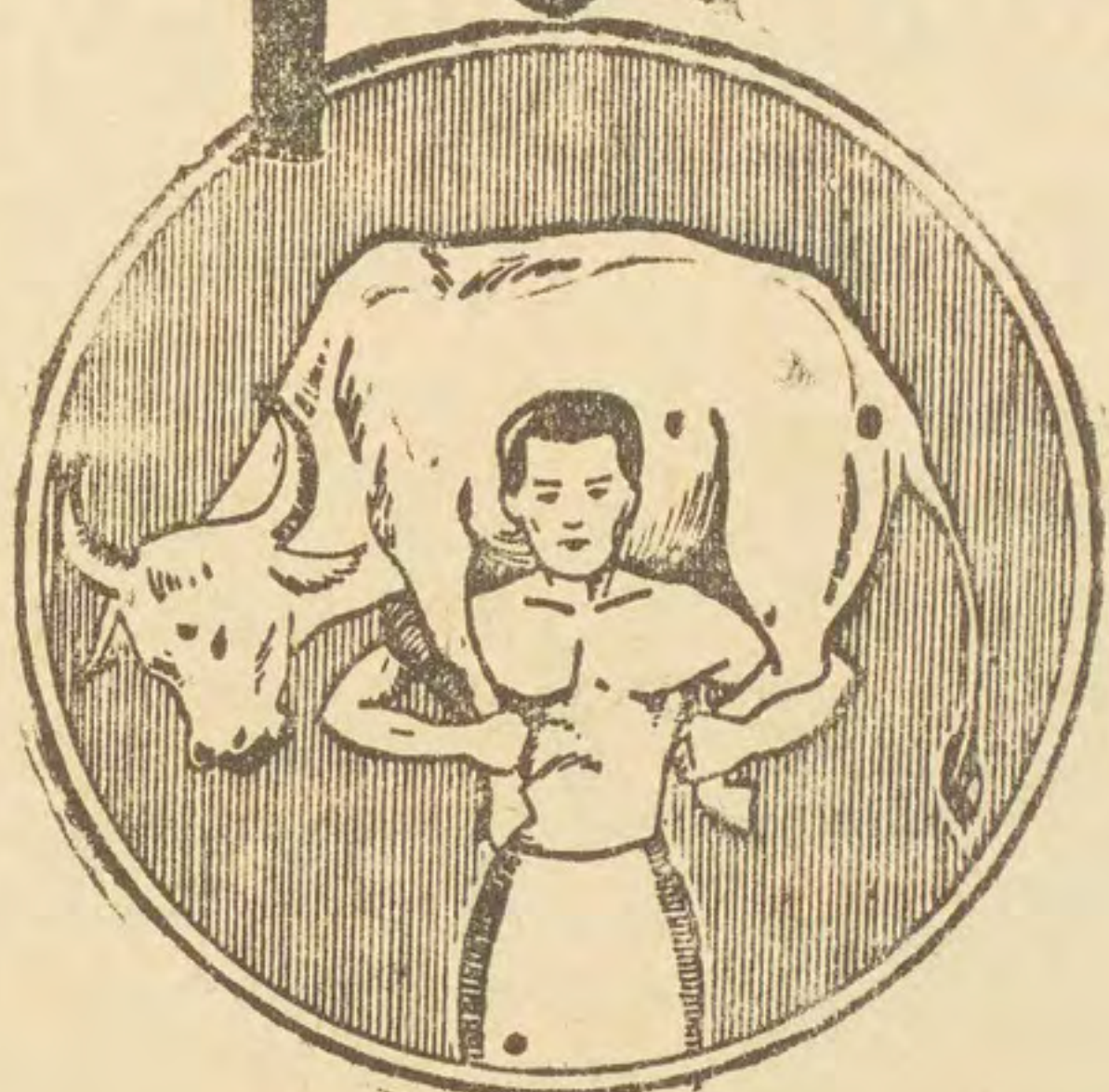
VE LỚN 0\$26

VE NHỎ 0\$10

TRỊ BÁ CHỨNG HAY HƠN HẾT

THIÊN-HÒA-ĐUỜNG 208 rue Marins, CHOLON

FORTONIC

RƯỢU BÒ

MÁU BÒ

CỦA BÁC

SĨ VÉCET

— PARIS —

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỗi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đón ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dặng nở nang, trí hóa lù-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nghinh và công nhận rằng thuốc FORTONIC trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rét, ban và bệnh lao. Hay như là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn - van - Cao

Docteur en Pharmacie

122 124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương Thị) SAIGON

SAVON SO 1

HIỆU HUÊ-NAM 72%

Tốt nhất giá rẻ Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và Cholon mới và có bán khắp nơi: hỏi các tiệm tạp-hóa. Mua savon hỏi nài choặng SAVON SO 1

Cần dùng nhiều đại-lý: Mỗi tỉnh và mỗi quận

Savonnerie HUE-NAM

(gần cầu Palikao) — 34, Quai de la Distillerie - CHOLON

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 66)

— Nói vậy có buộc cho tôi là một hạng người đang mong sự đền ơn của cô !

— Cũng không phải đó là lẽ chánh ! Nhưng anh phải biết rằng trừ ra cái ơn của anh tôi mang rất trọng, còn riêng nửa tôi rất thương anh và kính trọng anh như...

Mãng hồi hộp lắng tai nghe cho rõ những tiếng sau này.

— ...như... tôi không hiểu nói sao cho đáng lời... tôi... tôi kính trọng anh và coi anh như một người anh ruột. Thì lẽ đâu anh cố chấp những lời thành thật của người em rất kính yêu anh.

Lời nói của cô Kim-Huê êm ái nhẹ nhàng như lá rơi trên bãi cát, như dòng hát của đoàn chim, nhưng Mãng nghe vừa dứt thì cái đầu của anh bỗng chốc nặng trĩu khác thường. Khốn nạn thay ! Anh găm đầu ngó xuống đất tự trách mình sao trước kia không có đủ mảnh lực bỏ hẳn cái mơ ước bất chánh mà anh đã có lúc nghĩ đến lại cứ lầm tưởng. Có phải là tự buộc mình vào khổ vào nhục.

Tự xét, Mãng ăn năn, hối hận, hổ thẹn đủ đều.

Thấy Mãng ngồi im như thế, Kim-Huê lại lầm tưởng là lời của cô cảm hóa được người ơn, cô tiếp nói :

— Anh là một người quân-tử đáng kính trọng !

Quân-tử ! Hai tiếng ấy không khác cây kim khui lòng hổ thẹn. Mãng cho là lời chế nhạo. Ngang đầu lên, anh nói :

— Có lầm !

— Tôi không lầm ! Tôi hiểu lòng anh như vậy không phải chỉ vì những lúc anh gần gũi với tôi, tôi được trông thấy mà thôi, mà xét đến chuyện của thầy Biên cũng đủ cho tôi nhận biết vậy.

...Tôi nhận biết như thế nên khi bác hội-dồng biểu tôi giúp cho anh một số tiền để anh nuôi sống, để anh sanh phượng làm ăn, thì tôi đoán ngay rằng anh sẽ không nhận, anh không hề chịu ngửa tay lấy. Bởi vậy tôi tính như vậy anh sẽ vui lòng chịu nhận. Cái nhà máy gạo trong Chợ-lớn hiện giờ công việc một ngày một thêm nhiều, thiếu người coi sóc, tôi nói với bác hội-dồng để cho anh vô đó coi việc biên sổ sách mỗi tháng công-ty sẽ trả lương cho anh một trăm đồng, còn riêng nửa mỗi tháng sẽ cho anh một món tiền huê-hồng.

Mãng nghe nói, anh chưa biết nhứt định làm sao, cô Kim-Huê vui vẻ nói tiếp :

— Còn nhà cửa cơm nước anh khỏi cần lo. Mỗi ngày anh về nhà này ở ăn với tôi. Anh đừng ngại gì cả. Anh cứ tưởng tôi là một đứa em thật dạ thương anh mà thôi.

Mấy lời thành thật của cô làm cho Mãng càng thêm thắm thẹn, tuy vậy anh cũng không khỏi cảm động. Từ chối, nói thật ra Mãng không có nghĩ đến, anh xét lại những ngày những tháng vừa qua, những buổi lạnh lùng mưa gió, những lúc cay đắng gian lao trong quãng đời thất bại. Cái

nguyên do gây ra sự thất bại ấy làm bời nhoeẹt tất cả trí tưởng của một thanh niên đầy đầy máu nóng, và chán nản cho đến đời Mãng lại thú tha nghĩ rằng đời như vậy thì hà tất gì phải phí công hoạt động thêm nữa rồi phải lăn lộn tìm thêm điều vô ích.

Ồi ! còn gì là tinh thần của một chiến-sĩ đâu là chiến-sĩ ấy ở trong đám tàn quân.

Biết suy nghĩ một cách khốn nạn như thế rồi thì làm gì Mãng không nhận ngay rằng kiếp sống hiện tại của anh, nếu tùy theo lời của cô Kim-Huê mà sống thì thật là đúng nhịp mà sẽ hoàn toàn hơn nữa nếu anh cõ bỏ được cái tư tưởng đã làm cho anh thẹn.

Rồi như đá chọn xong con đường hạnh phúc, Mãng lộ vẻ hân hoan, Kim-Huê thấy thế cũng thỏa dạ lắm. Mím cười, cô nói.

— Đã xong rồi một chuyện. Tôi lại còn muốn nói với anh một chuyện nữa.

XII. — ĐỜI MỚI

CÁI cách nói chuyện của Kim-Huê thật Mãng không thích chút nào cả. Muốn nói giống gì, không chịu nói liền để trước khi mở lời thì có mấy tiếng :

— Tôi còn muốn nói với anh một chuyện nữa. Chuyện gì ? Thì hồi này cũng đã có một chuyện rồi. Trước khi nghe thì hi-vọng, nghe rồi thì buồn lòng. Bây giờ lại sắp nghe một chuyện nữa ! Chuyện gì ? Nó sẽ có quan hệ gì đến đời anh nữa chăng ?

Bực lòng nhưng cũng già bộ êm-tĩnh, Mãng hỏi :

— Chuyện gì ? có còn muốn nói chuyện gì nữa ?

Cô Kim-Huê lặng thinh một lúc rồi khoát áo đứng dậy và nói :

Anh em mất tiền hãy thận trọng. Trước khi mua GUITARE, MANDOLINE VIOLON hãy lựa chọn kỹ càng ở các nơi rồi hãy lại đờn thử ở :

MELODIA

104, Lagrandière

CÓ NHIỀU THẦY DẠY
— CỜN CÓ GIÁ TRỊ ! —

Dịp may cho những nhà nuôi ngựa

Muốn dùng yên ngựa đua, yên thường, đồ xe ngựa, mời ngài lại nhà **ĐÔNG-CHI** 173 đường Espagne Saigon có đủ thứ yên, lại có cả giày, dép, valise, cặp da, bóp da, đồ da, đồ tốt như của Tây mà giá rẻ hơn nhiều.

— Mời quý ngài lại coi sẽ biết —

— Chuyện không gấp gì nói. nhưng ông tôi bận việc và đi vắng nên để thư này lại cho ông. — Tôi để bữa khác tôi sẽ nói cho anh nghe.

— Tôi... Mãng mở thư ra đọc :

— Bây giờ tôi với anh đi tìm « thầy trao lời lại với cô Kim-ông Phan mà thăm ông. Đặng « Huê rằng tôi cũng rất cảm ơn tối mình có rãnh mà đi ăn lễ « cô có lòng đến tìm thăm tôi.

— Cái cử-chỉ của cô Kim-Huê « Nhưng hôm nay tôi bận nhiều « việc và tôi tưởng cứ bận như « thế mãi trong một thời-gian « không hạn định.

— Anh nghĩ rằng chuyện có « Thầy với cô Kim-Huê đừng « toan nói rồi lại ngưng đi, là « đến tìm tôi chỉ cho vô ích, « một chuyện quan-hệ chứ không « nếu tôi không có hứa hẹn « trước. Tuy vậy tôi cũng nói « chắc với thầy rằng chúng ta « sẽ có dịp gặp nhau. »

— Ông Phan, ông Liêm, bao « Đều-hiếu-Liêm « Mãng đọc rồi trao lại cho cô « Kim-Huê xem, rồi quay lại hỏi « anh hồi :

— Anh có nghe nói chừng « nào ông mới về hay không ? « Anh hồi lần đầu tỏ dấu không « biết. Không tỏ dấu gì thất vọng « được nhẹ nhàng rồi sự nghi ngại « Mãng mím cười nói với Kim-Huê : « cũng lần phai mất.

— Ông Phan, ông Liêm, bao « Đều-hiếu-Liêm « Mãng và Kim-Huê chăm chỉ đọc « mấy hàng chữ khắc trong tấm « bảng đồng trên cột :

ĐỒ-HIỆU-LIÊM

Thanh-tra mật-thám

— Phải rồi ! Chính ông đấy ! « Cô Kim-Huê nói.

Mãng không ngần ngại nhận « chương kêu cửa. Một người bởi « trong nhà chạy ra, lễ phép chào « khách rồi không đợi khách hỏi, « anh nói :

— Có lẽ ông với cô đây là ông « Cao-Trực với cô Kim-Huê thì « phải !

— Phải ! Nhưng sao anh lại « biết được ? Mãng hỏi.

— Ông tôi có dặn ! Vừa nói, « anh hồi lấy trong túi một cái « thư trao cho Mãng rồi nói tiếp :

— Ông tôi có dặn rằng nội « trong buổi chiều này có lẽ ông « với cô đây sẽ đến viếng ông tôi,

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y « chuyên-môn đã cứu được cả « muôn người, bệnh ho lao, ho « khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, « ho khức khặc, ra máu, đã dùng « đủ thuốc Tây-Nam không hết, « mau viết thư kèm mandat cho « M. TRINH-VĂN-TỬ Ancien Ins- « tituteur à Hiệp-đức MYTHO sẽ « có thuốc uống lành bệnh. « Có thuốc 5 đồng và thư 3p.30

Ông Khanh-Son ngoài Bắc

Một nhà tiên tri coi sò mạng

Nói mười trúng tám (chỉ có thánh thần mới nói đặng hoàn toàn cả mười thôi). Bà con trong Nam ta nếu đã từng mất tiền coi nhiều thầy mà chưa đặng vừa ý thì mau biến thơ cho ông Khanh Son — 36 Jambert Hanoi.

Nhiều ông thầy chỉ nói môi mép rằng : Có thể bảo cho ta biết được con số mà mua giấy đặng trúng số bạc lớn, hãy hỏi ông thầy ấy sao chẳng tìm cách mua cho mình trước để có nhà lầu xe hơi, và chỉ mà phải ngồi làm nghề này.

Lại còn có thầy mang phép mường mán làm mê hoặc lòng người, định pha sự dị-đoan vào với khoa học văn minh sao đặng.

Nay bà con ta hãy gói tuồng chữ ký, hoặc viết tên họ, tuổi (tuổi ta cũng đặng) kèm ngân-phiếu 9 các làm bút-phi trong năm hôm sẽ nhận đặng quy-kỳ cần-tắc.

KHANH-SO'N
Nº 36, RUE JAMBERT, HANOI

Nếu chẳng biết viết thì cần cho biết ngày sanh tháng đẻ và tên tuổi cũng đặng.
(Xin gửi thơ bảo đảm hay là muốn trả tiền bằng có lại càng tiện)

Năm điều tiện lợi cho những người dùng viết máy: 1' ĐẶNG mua y giá theo các xưởng chế tạo bên Pháp. 2' ĐẶNG lựa chọn tự-do. 3' ĐẶNG khắc tên họ vào viết khỏi phải trả tiền công. 4' ĐẶNG bon garantie 3 năm. 5' ĐẶNG lấy viết liền, khi viết máy có hư hao chút đỉnh, có thợ chuyên môn sửa và có đủ đồ thay phụ tùng

XIN LẠI NHÀ NGHỀ: **TRAN-NGUYỄN-CAT** 31, Boulevard Charner - Saigon
Tél. 21.289

MỠI PHÁT MINH DỒI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN: Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bệnh phong đơn cừ.

HỒI-HOÀ-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có dáng hình bệnh nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi. Quí vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy đôi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỔ-HUYẾT: Trị tuyệt bệnh: đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn đề đầu tê đơ, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỒ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không dặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng méc, đầu hay chân vàng, ngồi làm việc thộn hư, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

DỒI S C NGƯỜI: Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không đi tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quí ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bồ: mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bổ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-BUỒNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

BINH PHONG-TÌNH

Lậu, Dương-mai, Sang-độc

Hiện bây giờ, không biết bao nhiêu là thuốc đề trị, nhưng chưa thấy có thứ nào đem lại đặng một cái kết quả cho hoàn toàn, có chăng đi nữa là những lời nói phỉnh phờ để gạt gẫm người bệnh nào rở tiền, nào công hiệu trong đôi ba ngày, người bệnh không hiểu rõ tưởng thật nên có nhiều khi gặp nhảm thứ thuốc uống cho độc nhập vào cốt, đôi ba ngày thấy bớt, rồi đôi khi làm công chuyện mệt, uống rượu nhiều thì bệnh trở lại lập tức, vì gốc độc vi-trùng đã ăn thâm vào ngũ tạng lục phủ, hành nóng lạnh, tay chơn nhức mỏi, đau xương sống, đau cùng lắc léo, đau thắc ngang lưng, đau rang nơi ngực, đường đại bón, đường tiểu không thông hoặc có chút mủ hay là tiểu có giấy nhợt, thế lâu ngày lấy cho vợ, truyền độc cho con hết sức nguy hiểm, nên có nhiều người không hiểu nói tôi đau bệnh phong-tình uống thuốc hết rồi không chơi bởi nữa sao bệnh trở lại, là tại nghe những lời phỉnh phờ: nào rở tiền, nào trị mau mạnh như đã nói trên.

Vậy phải tìm thứ thuốc nào trị tận gốc mới có thể tuyệt-độc.

Sưu-độc bá-ứng-hoàn

Hiệu **ÔNG-TIÊN** là một thứ thuốc bí truyền gồma trị tận gốc, tuyệt độc các chứng bệnh phong tình như: lậu Lậu Tim-la, cốt-khí, Sang-độc, Dương-mai, Hạch-xoài, bất cứ bệnh nặng nhẹ lâu hay mau, hay là độc nhập vào cốt đi nữa, thuốc Sưu-Độc Bá Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên cũng tổng vi trùng gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi cần trừ căn, không hành bệnh nhơn (chắc vậy).

Vậy những người bệnh đã nhiều thứ thuốc rồi không hết bệnh như nói trên mà muốn thấy rõ sự công hiệu thuốc Sưu-Độc Bá Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên đem lại một cách kết quả tốt đẹp mỹ mãn thế nào nên hỏi những người đã dùng rồi mới tin chắc. Cho đến quan Nhị-Phẩm Hồng-Lô Tự-Khanh ở triều đình Huế còn công nhận mà cũng không riêng gì người Annam mình cho đến Tây, Tàu, Ấn-độ, Cao-miên, Xiêm-Lào cũng đều khen tặng, những thơ ấy đã từng ấn hành lên mặt các báo quốc âm hằng ngày.

Vậy người bệnh lỡ mắc phải bệnh phong-tình muốn dứt tuyệt độc cứ quả quyết tìm kiếm chắc đặng thuốc Sưu-Độc Bá Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên mà dùng. Có bán khắp nơi đại-lý và chi-cuộc Ông-Tiên ở Lục-tỉnh; Saigon 228, đường d'Espagne, Dakao, 186, Bd. Albert 1er, Phnom-Penh 57, rue An-dương. Mỹ tho: Mộng Hoa

Dĩa BEKA hát êm ru rõ ràng

Không kêu rờ rờ như thứ khác

Dĩa BEKA hát cả năm còn tốt

Không phải đồ xài hai ba háng bô

Tròng đỏ	Phước.Cường Cô ba Xuân Van-thành-Ban (Hát bộ) Hát điệu Bắc
Tròng xanh	Trần-Đất Phước.Cường Hát điệu Bắc Ca điệu Huế
Tròng đen	Huỳnh-Kỳ (Cổ Phông - Hát)
Tròng tím	Trần-Đất Múa bông Kinh Phật Nói Thơ Hát Bộ
Tròng vàng	Đại Phước.Cường Phụng-Hảo Tài Tử kim thời Hát Bộ Ca điệu Bắc Ca điệu Huế

HÃY ĐÓN MUA DĨA BEKA ĐẶC BIỆT TÀI TỬ XUẤT SẮC

CLINIQUE PELLERIN
93, RUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ Tél.: 20.912

Có nhiều phòng rộng rãi, mát mẻ sẵn chỗ tắm và rửa mặt riêng, mỗi phòng cho người dễ và bệnh nằm.

Có nhà mổ và nhà để đủ đồ khi cụ dễ mổ và dễ khó.

Coi mạch và trị bệnh: tim, gan, phổi, thận, và bao tử, ruột, trĩ, ban, kiết.

Trị bệnh đàn bà: tử cung, bạch đới.

Trị bệnh bằng điện khí: Diathermie.

Phòng rọi kiến (Rayon X) (chụp hình, vẽ hình không hại người, coi phổi, bao tử, ruột).

COI MẠCH: Sáng 8 giờ tới 11 giờ. — Chiều 3 giờ tới 5 giờ.

Chắc như' vậy

Muốn trừ tuyệt bệnh Dương-Mai thâm căn cổ đế, 20, 30 năm chỉ có HUỆ-LIỀU LINH-ĐƠN số 01 là hay hơn hết.

Uống thuốc LẬU số 08 chỉ trong một giờ thôi thấy hết đau, tức buốt, gắt đều tiêu đi cả. Bôm thuốc BÔM số 18 bệnh nhẹ ngay. Dùng luôn tuyệt bệnh chắc một lời.

Trâu, bò, heo, ngựa ngộ bệnh cấp kỳ đã có LỤC-SÚC-HỒI-SANH-HOÀN số 13 cứu cấp: Cãi tử hoàn sanh một cách cấp kỳ mau lẹ đã được biết bao nông-gia điền-chủ khen tặng, cho đến một cố-đạo Pháp cũng đã công nhận khen lao.

Nhà thuốc ĐÌNH-THANH-SÔNG

112 Rue d'Espagne - Saigon

có bán khắp nơi: chi cuộc tại PNOMPENH Trương-long-Bào dít Xiêu Bao 47 rue Oknha oum, Kim Seng 120 rue Armand Rousseau, MỸTHO Tổ-Tâm 43 route Gocong, TÂNAN Nguyễn-hữu-Dur, CÁIMƠN Nguyễn-văn-Ba, TRÁVINH Liên-Hiệp và Tô-vĩnh-Trường, CHOLÁCH Nguyễn-văn-Ba, VĨNHLONG Nguyễn-thành-Liêu, MỎCẦY Đoàn-thọ-Như, TIẾUCẦN Phan-tấn-Triệu, BÊNTRE Tân-Thanh, SÓCTRĂNG Hồng-Điều, BACLIEU Nguyễn-tấn-Biện, CÂNTHƠ Librairie Tân-Vân, PHANTHIẾT Lê-nam-Hưng, HUẾ Phò minh Nguyễn-hữu-Song, LONG-XUYỀN hiệu Bạch-Loan (nhà dùm) ville và tại Nguyễn-văn-Tỷ Bắc-vàm-Cống, GÓCÔNG Huỳnh-văn-Mên.

Nên tin hay không?

Một cái máy thay thế cho cả vợ và đây-tô

SỰ thức dậy đi làm của những người vào bực dân thầy, dân ông, hề càng lương to chức lớn chừng nào càng khó khăn phiền phức chừng ấy.

Bà vợ đánh thức đôi ba phen, ông chồng chưa thêm chỗi dậy. Trong khi đó người nhà đây-tô lo sửa soạn chậu nước và pha cà-phê để chào chực. Người ta có thể nói: « Càng cao danh vọng càng phiền vợ con! »

Khoa-học đã bày ra thứ đồng hồ đánh thức (Réveil matin) kể cũng thuận tiện rồi, nhưng nếu một người độc thân, không có vợ con đây-tô thì sáng dậy ai pha cà-phê và hứng chậu nước cho?

Bởi vậy một người học-sanh Mỹ đã chế tạo ra được kiểu đồng hồ đánh thức để thay thế cả vợ con và đây-tô.

Thật vậy?

Bộ máy của chiếc đồng hồ đánh thức này làm đủ mọi chuyện. Sáng sớm đúng giờ ông phải dậy đi làm, thì nó kêu ren-ren vang động cho ông phải tỉnh giấc, và đồng thời chính nó đóng cửa sổ lại cho ánh nắng khỏi rọi vào mặt ông, lại mở máy nước cho ông rửa mặt và châm lửa vào đèn dầu để hâm nóng cà-phê cho ông uống. Chưa phải hết đâu. Nó lại vặn máy hát vô-tuyến - điện cho ông nghe âm-nhạc nữa.

Hiện nay ở Mỹ, người ta đã dùng đồng hồ này rất nhiều. Nhất là học-sanh ăn ở trong trường và những người độc-thân, ở trọ một mình.

Song có người mê ngủ quá, mặc kệ đồng hồ kêu ren-ren và đóng cửa sổ, mở máy nước, pha cà-phê, hoặc chuông réo thức mà không nghe, hoặc nghe mà còn làm biếng muốn ngủ thì sao? Còn chỗ bất tiện ấy, nên chỉ có người nghĩ cách sao chế thêm vô đồng hồ ấy có một cây lông gà dài, để lúc chuông re thì lông gà thọc vào lỗ mũi lỗ tai mình mà ngoáy, làm cho nhột nhột, tất phải thức dậy, không sao làm biếng nằm lì được nữa.

Saigon có một

Từ xưa đến nay chưa từng có người coupeur nào tron quền cắt và cái quần một tiệm may lớn như tiệm may SAIGON MODE ở đường Bonnard, số vốn có trên mười ngàn đồng (10.000p.) tiền phố 150p. một tháng mà ở trong thời khủng hoảng từ năm 1930 đến 1937 vẫn được thịnh hành và danh tiếng khắp Đông-dương đều biết. Bằng có, chúng tôi người coupeur có tài mới làm được, chính là M. Nguyễn-van-Mật, nay mở tiệm riêng, chắc quý ngài không ngần ngại mà giao bộ đồ của quý ngài cho M. Nguyễn-van-Mật may.

NGUYỄN-VAN-MẬT
Ancien coupeur Saigon Mode
13 Colonel Grimaud - SAIGON

cũng được hưởng sự học vấn nữa, sung sướng thay!

Không cần gì lửa cũng nấu chín cơm

TIN này chắc các bà hiền thê nội-trợ đều phải chú ý.

Có hai nhà bác-học người Áo (Autriche) mới công-bố cái kết quả một cuộc thực-nghiệm mới lạ của mình, sẽ làm đảo-lộn ngược cả luật thiên-nhiên.

Hai ông này nói trước rằng với cuộc phát-minh thực-nghiệm ấy, nay mai người ta không cần dùng bếp than lửa củi gì cũng nấu nướng vật-thực-động. Cốt vì mục-dịch ấy mà hai ông đang chế-tạo một cái máy nấu ăn, chỉ bằng nước lạnh đun nấu chín đồ ăn, chứ không thêm cần đến lửa một chút nào.

Cái kết quả như thế thật không ai dám ngờ.

Từ lúc tạo thiên lập địa đến giờ, lửa củi bếp than hay là đời nay văn-minh thì dùng hơi điện khí đá, là sự dễ nhứt thiết-dụng trong việc nấu nướng đồ ăn; đầu các bà hiền thê nội trợ tài giỏi cách gì cũng không thể qua khỏi được lửa mà nấu cơm cho đức ông chồng xơi được. Nhưng bây giờ hai nhà bác học nói đây đã phát-minh ra cách trái ngược hẳn lại: chỉ dùng cái lạnh của nước cũng đủ làm chín đồ ăn như thuở nay phải dùng lửa vậy.

Giữa lúc xứ mình than củi lên giá mắc mớ như lúc này, nếu ta được sớm thực - hành phương pháp mới lạ của hai nhà bác-học Áo, thì đỡ tốn cho gia đình ta biết bao nhiêu.

Quý ngài đã thầy chắc chắn

Sâm - Nhung Bô - Thận - Tinh

hiệu « ME CON » 1 ve 6p. 6p. trị đau lưng, mỏi mệt, di-tĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, đại-đem, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bồ-Đào-Tiên chỉ khát lệ Công hiệu linh-nghiem thế nào?

Thử thứ thuốc hiệu « ME CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho lao trong h thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn toàn công-hiệu chắc chắn.

Nhà thuốc PHỤC-ĐĂNG
130, rue de Paris - Cholon
Téléphone N. 30 228

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRƯC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ. Chuyên môn sửa compteur xe hơi, máy chụp hình và máy đánh chữ v. v.

DOCTEUR Hồ-tá-Khanh

Ancien Interne des Hôpitaux
Ancien Chef de Clinique de médecine infantile de Marseille

Sẽ mở phòng khám bệnh ngày 10 janvier 1939
đường Colbert số 8 (góc đường Colbert-Pellerin)

Chữa các bệnh nội-khoa và chuyên - môn về nhi - khoa

GIỜ KHÁM BỆNH : Từ 3 giờ đến 6 giờ chiều.
từ ngày chúa-nhật và ngày lễ.

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN

CÓ CẤP BẰNG Y-SANH VÀ VI-TRUNG-HOC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat
hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère
Téléphone n. 21.163

(Sau vườn Bồ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat
và Larègnère chừng 20 thước) - SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH :

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA : lát, ghẻ, lở, loét, phong, ngứa, ung độc, thẹo, mụn, bết, mục cóc v.v... BỆNH MÁU : PHONG TÌNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lưng, hạch, rét, kiết v.v.. BỆNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỨ LẬU, ống đái teo, bông đái, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v.. của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chùm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đờn v.v.. Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chúa nhật và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng để cho bệnh nhơn nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

PHÒNG KHÁM BỆNH

N. 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - SAIGON

Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie
de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie
du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước đái đường, Nhức mỏi v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột vân vân

GIỜ KHÁM BỆNH :

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Cuộc đấu xáo và lễ Tặng - Tóc Quân-Chùa lên Nam-Vian

Đền nữ-trang Quận-chùa ở đường Palais Royale trưng bày các món nữ-trang lạ, khéo, đẹp, nhận hội xoan mới, ngọc thạch thứ thiệt trong xanh và đá đen nước. Vòng ngọc thạch đá có ni cườm tay xanh giá từ 12p - 30p. - 45p. - 80p. - 120p. (145p. còn 1 chiếc) 245p. - 270p. (360p. còn một chiếc) 650p. 800p. - 1.200p.

Pendentes một chiếc

Cà-rê đàn ông kiểu chevalière kiểu thiệt lạ nhận hội xoan mới giá 10p. một chiếc.

QUÂN CHÙA

Chợ bài lao « Hors Concours »

Đấu xáo Giadinh : mention honorable.